ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

τό κίνημα

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης.
ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ [illegible] 15·ΗΜΕΡΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1978 ΤΕΥΧΟΣ 56

"... Ὁ σκοπός μας εἶναι νά πλήξωμε τό σύστημα..."

".. κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά τό ὁδηγήσουν στήν ἐμφάνισι τοῦ Φασιστικοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ.."

Μάϊνχοφ

Τώρα
ἡ
«ἐλευθερη σκἐψις»
σπίτι σας

Ὅπου καί ἄν εὑρίσκεσθε,
γράψτε μας ἤ τηλεφωνῆστε μας
καί ὁποιοδήποτε βιβλίο ζητήσετε
θά ἔλθη στό σπίτι σας, χωρίς
οὐδεμίαν ἐπιπρόσθετον ἐπιβάρυνσιν.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΝΑ ΣΑΣ ΑΠΟΣΤΑΛΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΒΙΒΛΙΩΝ.

Εἰδικές εὐκολίες,
διά τήν δημιουργίαν
ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗΣ βιβλιοθήκης.

τό κίνημα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ 4ον 1978

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

τό *Κίνημα*

- Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ἀπό συντακτική ἐπιτροπή
'Υπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: Κ. Χατζησταύρου

- ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια) Δρχ. 500
(ἑξάμηνη) Δρχ. 250
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δολ. 25 (12)

- ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ,
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112

- ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ» 'Ιπποκράτους 112.
τηλ. 36.34.932 ΑΘΗΝΑΙ

- ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: δρχ. 20.
Επιμέλεια περιοδικοῦ: Τ.Α.

ΤΑ ΠΑΘΗ *καί* Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Κλῆμα Δωρίδος, Στιμάγκα, Φενεός, Κιλκίς, Μελιγαλᾶς εἶναι μερικές ἀπό τίς περιοχές τῆς Πατρίδος μας, ὅπου οἱ Σλαυομπολσεβῖκοι ἔδειξαν τήν διεστραμμένη ἐγκληματικότητα καί τά αἱμοχαρῆ ἔνστικτά τους.

Εἶναι περιοχές ὅπου οἱ σύγχρονοι ἐφιάλτες μέ σαδιστική μανία βασάνισαν, ἔσφαξαν, ἐβίασαν.

Εἶναι περιοχές, ὅπου τό ἐπίσημο κράτος, διοργανώνει κάθε χρόνο τελετές καί μνημόσυνα.

Σήμερα τίς λένε «γιορτές μίσους»!

Εἶναι περιοχές, τίς ὁποῖες οἱ Ἕλληνες Ἐθνικιστές, ἐπισκέπτονται στήν ἐπέτειο τῆς σφαγῆς, γιά νά τιμήσουν τούς νεκρούς καί νά βροντοφωνάξουν ὅτι δέν ξεχνοῦν.

Γιά νά ξεσκεπάσουν τό σημερινό κράτος, πού θέλει νά γίνωνται τά μνημόσυνα, ὅσο τό δυνατόν πιό ἀθόρυβα, γιά νά τά ἔχη καλά μέ τούς προδότες.

Μέχρις ἐδῶ!

Οἱ Ἕλληνες Ἐθνικισταί δηλώνουν!

Ὅτι θά ξεσκεπάζουν κάθε ἡμέρα, κάθε χρόνο τό παιγνίδι τῆς κυβερνήσεως καί τῶν «παραγόντων».

Ὅτι δέν πτοοῦνται ἀπό τά ἐμπόδια πού παρεμβάλουν ὡρισμένα ἄθλια ἄτομα πού θέλουν νά γίνωνται τελετές γιά πολιτικές σκοπιμότητες.

Ὅτι δέν πτοοῦνται ἀπό τά τεχνάσματα καί τίς ἀπειλές ἐκείνων πού προτιμοῦν τήν παρουσία στίς τελετές μερικῶν γερόντων καί ἑνός κρατικοῦ «ἐπισήμου» ἀντί τῆς ζωντανῆς δυναμικῆς παρουσίας χιλιάδων νέων Ἑλλήνων.

Ὅτι θἄρθη ἡ ἡμέρα, ὅπου ὅλοι αὐτοί θά ἀποτελέσουν τίς ὁμάδες ἐργασίας, πού θά προετοιμάζουν ὅλο τόν χρόνο τούς χώρους τῆς θυσίας γιά νά γίνωνται ἐκεῖ λαμπρές τελετές, πού θά συμμετέχη ὅλος ὁ Ἑλληνικός λαός!

Ὅτι θἄρθη ἡ ἡμέρα, ὅπου ὅλοι θά καταλάβουν ὅτι κανείς δέν μπορεῖ νά σταματήση τήν Ἱστορία!

ενημερωσις

Οἱ προθεσμίες στενεύουν...

Ἡ «πολιτική τῆς στρουθοκαμήλου» (πού σέ ὥρα κινδύνου, χώνει τό κεφάλι της στήν ἄμμο καί, ἐπειδή δέν βλέπει, νομίζει πώς δέν τήν βλέπουν!) φαίνεται δυστυχῶς νά ἔχη ἀποτελέση τήν οὐσία τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κυβερνήσεων, ἀπό τοῦ 1974.

Μόνον ἔτσι ἐξηγοῦνται ἡ σειρά τῶν σφαλμάτων στήν πολιτική ἔναντι τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἔναντι τῆς Ε.Ο.Κ. τῆς Κύπρου καί ἰδιαίτερα τοῦ Αἰγαίου, καθώς καί οἱ τραγικοκωμικές θριαμβολογίες πού συνόδευσαν κάθε... ἀποτυχία!

ΤΟ Ν.Α.Τ.Ο.

Ἡ ἀρχή ἔγινε μέ τήν χωρίς οὐσιαστική αἰτία ἀποχώρησι ἀπό τό Ν.Α.Τ.Ο., ἔστω καί μερικῶς. Ἡ δικαιολογία περί τῆς μή προστασίας τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. στό ἑλληνοτουρκικό καί στό Κυπριακό εἶναι δημαγωγική καί ἀπατηλή, δεδομένου ὅτι τό Ν.Α.Τ.Ο. δέν περιέχει κανένα ἄρθρο, στήν συνθήκη του, γιά προστασία καί ἐπέμβασι σέ διαφορές πολεμικῆς φύσεως μεταξύ τῶν μελῶν του. Ἐπιπλέον, ἡ Κύπρος (τό ἀντικείμενο τῆς εἰσβολῆς) ὄχι μόνο δέν εἶναι μέλος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., ἀλλά καί εἶχε ἐπανειλημμένως καταφερθῆ ἐναντίον τῆς ὑπάρξεώς του. Ἀλλά καί ὁ ἰσχυρισμός ὅτι μόνον ἔτσι ἡ Ἑλλάς θά ἀποκτοῦσε τόν ἔλεγχο τῶν δυνάμεών της, εἶναι ἕωλος, γιατί ἡ Τουρκία, μέλος τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., δέν βρῆκε καμμία δυσκολία νά προετοιμάση καί νά ἐκτελέση τήν εἰσβολή, ἤ νά δημιουργήση τήν γνωστή «στρατειά τοῦ Αἰγαίου», ἐκτός Ν.Α.Τ.Ο. Ἀντίθετα, ἡ ἀποχώρησις τῆς χώρας ἀπό τό Ν.Α.Τ.Ο., ἔφερε ἐκ τοῦ μή ὄντος τό θέμα τῆς «καλύψεως τοῦ Αἰγαίου» ἀπό τήν συμμαχία καί γιά λογαριασμό της! Τό δημιουργηθέν «κενό», ἔδωσε τήν ἰδεώδη εὐκαιρία στήν Τουρκία νά προβάλλη ἀξιώσεις «προστασίας» τοῦ Αἰγαίου, τόσο στόν ναυτικό ὅσο καί στόν ἀεροπορικό τομέα, μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα. Τό Ν.Α.Τ.Ο., ἀνεπίσημα βέβαια, ἀναγκάσθηκε νά ὑποστηρίξη (ἤ θέλησε, ἀδιάφορο!) τίς τουρκικές ἀπόψεις, δημιουργώντας ἀφόρητη πίεσι καί ἐπικίνδυνη γιά τήν Ἑλλάδα κατάστασι, στό Ἀρχηγεῖο τῆς Νεαπόλεως.

Στήν πραγματικότητα, ἡ ἀπόφασις ἀποχωρήσεως ἦταν ἕνα καθαρά δημαγωγικό πυροτέχνημα τῆς κυβερνήσεως, ὑπό τό κράτος τῆς ἀντιαμερικανικῆς ἐμπαθείας καί ὑστερίας (ἄλλων ἐποχῶν ἄλλωστε) πού καλλιεργήθηκε μετά τήν Μεταπολίτευσι, μέ πρόσχημα τήν Ἑπταετία! Ἀποτελεῖ ἄλλωστε — δυστυχῶς! — γνωστό τρόπο ἀντιμετωπίσεως τῶν δικῶν τους σφαλμάτων ἀπό τούς Ἕλληνες, ἡ τάσις νά τά ρίχνουν ὅλα στούς ξένους... Ἡ ἀπίστευτη σειρά τῶν σφαλμάτων, τῶν ἀφελειῶν, τῶν ἀσυναρτησιῶν καί τῶν προδοσιῶν ἀκόμη, πού συνέθεσαν τήν ἑλληνική «πολιτική» στά 24 χρόνια τοῦ Κυπριακοῦ, δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅπως δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τά ἀπόκρυφα καί βρώμικα τοῦ Μαΐου-Ἰουλίου 1974.

Γιατί αἰσθάνονται ἄραγε τόσο «ἀπατημένοι» οἱ κυβερνῶντες μας; Μήπως εἶχαν τίποτε «διαπραγματεύσεις» περίεργες καί ἀκατανόμαστες; Μήπως γι' αὐτό κρύβουν τόν Φάκελλο τῆς Κύπρου; Γιατί, στό κάτω κάτω, ἄν τά πράγματα ἦσαν πραγματικά ὅπως τά παρουσίασαν στό Ἔθνος καί στήν Δικαιοσύνη, ἡ ἀντιαμερικανική ὑστερία πού καλλιεργήθηκε δέν θά πληγωνόταν παραπάνω ἀπό ὅτι πληγώθηκε. Ἀντίθετα, θά εὕρισκε καί μία οὐσιαστική ἐπιτέλους δικαιολογία! Ἀλλά, γιά νά μήν γίνωνται αὐτά, θά πρέπει νά εἶναι... κάπως ἀλλιῶς τά πράγματα...

Τώρα, ὄχι μόνο τό κακό ἔχει γίνει, ἀλλά καί κάθε ὁδός ἐπιστροφῆς εἶναι μᾶλλον δύσκολη, δεδομένου ὅτι οἱ «εἰδικές σχέσεις» ἀποτελοῦν φενάκη, ἐφ' ὅσον ἀναγκαστικά χρειάζεται ἡ σύμφωνος γνώμη ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. καί τῆς Τουρκίας δηλαδή, πού κανένα λόγο δέν ἔχει νά τό δεχθῆ! Ἡ ἄνευ ὅρων ἐπιστροφή τέλος, ἡ μόνη δυνατή νομικά, εἶναι ψυχολογικά ἀδύνατη γιά τήν σημερινή-κυβέρνησι, μέ τό κλῖμα πού ἔχει καλλιεργήσει...

ὑπό: ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

Μέσα στό περίγραμμα αὐτό, ἔρχεται ἡ ἐκπνοή τῆς πρώτης προθεσμίας. Τήν 1η Ἰουλίου, ἀναλαμβάνει τήν διοίκησι τοῦ στρατηγείου Σμύρνης, Τοῦρκος στρατηγός! Ἡ πρώτη του ἐνέργεια, ἐν ὀνόματι τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. βέβαια, θά εἶναι ἡ ἀπαίτησις καλύψεως τοῦ Αἰγαίου, ἀεροπορικά καί ναυτικά! Ἡ προσπάθεια ἀπελπισίας τῆς κυβερνήσεως νά ἀποφύγη τό «στρεμμάτιο» μέ τήν ἵδρυσι στρατηγείου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. στήν Λάρισα, εἶναι ἀμφίβολο ἄν θά μπορέση νά γίνη καί ἰδίως ἐγκαίρως.

Τήν 1η Ἰουνίου, στήν Οὐάσιγκτων, ἡ ἀποφασιστική διάσκεψις κορυφῆς τοῦ Ν.Α.Τ.Ο., στήν ὁποία, θέλοντας καί μή, ἔλαβε μέρος ὁ πρωθυπουργός ἦταν ἡ τελευταία προθεσμία, πρίν ἀπό τήν κρίσι! Ὁ πρωθυπουργός βρέθηκε μπροστά σέ συνδυασμένες πιέσεις ἐπιλύσεως τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν, τοῦ Κυπριακοῦ, τῶν σχέσεων μέ τό Ν.Α.Τ.Ο. Καί δέν εἶχε κανένα πλεονέκτημα, οὔτε ὑποστήριξι σοβαρή, πλήν εὐχολογίων. Τά ψέματα καί τά παιγνίδια τελείωσαν.

'Οποιαδήποτε προσπάθεια νά «κερδιθῆ χρόνος», θά ἐπισπεύση ἁπλῶς τήν ἑλληνοτουρκική κρίσι! 'Η ὁμολογία τῆς χρεωκοπίας τῶν ψευδοθριαμβολογιῶν ἦλθε μέ τίς δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ: «Οὔτε θριαμβολογία, οὔτε... θρηνολογίες! Τά προβλήματα εἶναι πολλά καί, ἀλληλοεξαρτώμενα, ἀπό παράγοντες τούς ὁποίους δέν ἐλέγχουμε»!

'Η Ε.Ο.Κ.

Στό θέμα τῆς Ε.Ο.Κ. ἐπίσης οἱ προθεσμίες φαίνονται νά στενεύουν δυσάρεστα. Οἱ προεκλογικές ὑποσχέσεις καί οἱ θριαμβολογίες — ρουκέττες περί «ἀμέσου ἐντάξεως εἰς τήν Ε.Ο.Κ., ἐντός τοῦ 78»(!), πού ἔγιναν στήν Πάτρα, ἔχουν πάει βέβαια περίπατο. 'Η «μικρομέγαλη ἰδέα» τοῦ καθεστῶτος τῆς Μεταπολιτεύσεως κυριάρχησε, μέ τά λόγια, ὅλα αὐτά τά 4 χρόνια, ἀλλά χωρίς κανένα οὐσιαστικόν ἀποτέλεσμα, πλήν μερικῶν γνωστῶν νεφελωδῶν ὑποσχέσεων πού, ἀπό τό 1979, πέρασαν στό 1980, γιά νά καταλήξουν, ἴσως τό 1981! Στό μεταξύ ὅμως, ὁλόκληρη ἡ 'Ελληνική Οἰκονομία ὑφίσταται τά ἐπίχειρα τῆς πολιτικῆς τῆς ἀβεβαιότητος. Τόσο στόν ἐπενδυτικό, βιομηχανικό, νομισματικό, ἐμπορικό, ὅσο καί στόν ζωτικό ἀγροτικό τομέα, ἡ ἀβεβαιότης, ἡ προχειρολογία, ἡ ἀδυναμία τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ νά συλλάβη κἄν τίς ἀνάγκες καί τήν πολιτική προετοιμασίας καί προσαρμογῆς στό «σάλτο μορτάλε», καθώς καί ἡ ἀψυχολόγητες ἐνέργειες τῆς κυβερνήσεως μέ μία κενή περιεχομένου ἀλλά γεμάτη λογοκοπία «σοσιαλμανία», ἔχουν φέρει τήν 'Ελληνική Οἰκονομία στά πρόθυρα τῆς καταρρεύσεως. 'Η ἀπίστευτη τέλος ἀπουσία τοῦ Κράτους ἀπό κάθε προσπάθεια λύσεως τῶν φοβερῶν προβλημάτων τοῦ πληθωρισμοῦ καί ἡ παράδοσις τῶν σωματείων στό Κ.Κ.Ε. ἤ στούς ἄκρους ἀριστερούς, συνθέτουν μιά ζοφερή εἰκόνα γιά τό μέλλον.

Οἱ προθεσμίες στενεύουν καί σ' αὐτόν τόν τομέα κατά τρόπον ἀπελπιστικό, μέ προοπτικές ἐκρηκτικές...

Τό Κυπριακό

Ὅσο γιά τό Κυπριακό, ἡ ἔννοια τῶν προθεσμιῶν δέν ἰσχύει αὐτούσια γιά τό πρόβλημα. Εἶναι φανερό ὅτι ἡ Κύπρος θά μείνη γιά ἄγνωστο χρονικό διάστημα στήν ἴδια κατάστασι μέ τήν σημερινή. Κανείς δέν μπορεῖ, οὔτε θέλει νά λύση τό πρόβλημα, πού θά ἐξακολουθήση νά δηλητηριάζη καρκινοπαθῶς τό ἐθνικό σῶμα τῆς 'Ελλάδος, τίς ἑλληνοτουρκικές σχέσεις καί θά ἀποτελῆ, γιά καιρό πολύ, τόν γνωστο μοχλό πιέσεων καί παιγνιδιῶν εἰς βάρος τῆς 'Ελλάδος!

'Η ἔνοια τῶν στενῶν προθεσμιῶν ὅμως παίρνει ὅλη τήν οὐσία της, μέ τίς προοπτικές πού δημιουργεῖ ἡ κατάστασις αὐτή. Σκληρά ἐρωτήματα γεννῶνται γιά τό ὡς πότε ἡ Κύπρος θά ἀνθέξη ἔτσι, ὡς πότε τό τουρκοκυπριακό κρατίδιο θά παραμείνη χωρίς ἀναγνώρισι, ὡς πότε ἡ 'Ελλάς θά αἱμορραγῆ στό νότιο πλευρό της καί ἡ Τουρκία ἐπίσης!

Προθεσμίες... Τίς ὁποῖες ἡ μέν 'Ελλάς ἔχει — δυστυχῶς — ὅλο τόν καιρό νά ἐξοφλήση, μέ τόκους... ἑβραϊκούς, ἀλλά τίς ὁποῖες ἡ κυβέρνησις πού τίς δημιούργησε προσπαθεῖ, μάταια, νά περάση σέ ἄλλους...

Ὁ ἀνασχηματισμός

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ...

Εἶναι γνωστή - καί ταυτόχρονα γελοία! - ἡ τάσις πού ἔχουν πολλές φορές οἱ λεγόμενες κοινοβουλευτικές καί «δημοκρατικές» κυβερνήσεις νά μοιάζουν μέ τίς... δικτατορικές, σέ πολλά σημεῖα. Μιά ἀπ' αὐτές τίς τάσεις εἶναι ἡ διάψευσις τῶν προθέσεών τους, ὅσο τό δυνατόν πιό «ἐπίσημη» καί ἡ... διάψευσις τῆς διαψεύσεως, πιό ἐπίσημη ἀκόμη!

Ἔτσι κατήντησε νά βεβαιώνεται κανείς γιά τήν ὀρθότητα μιᾶς εἰδήσεως, ὅταν... διαψεύδεται! Αὐτό σύνέβη καί μέ τόν τελευταῖο ἀνασχηματισμό τῆς κυβερνήσεως. Πρόσωπα καί πράγματα ἦσαν περίπου γνωστά, ἀλλά ἡ κυβέρνησίς μας δέν ἐδίστασε νά μᾶς πάρη γιά ἄλλη μιά φορά γιά ἠλιθίους, κρίνουσα φαίνεται... τέλος πάντων...

Τό γεγονός εἶναι ὅτι ὁ ἀνασχηματισμός ἀπέδειξε καί τήν χρεωκοπία τῆς οἰκονομικῆς καί ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐπίγνωσι τῆς πραγματικότητος. Ἀρκεῖ νά ἰδῆ κανείς τους θιγομένους τομεῖς γιά νά πεισθῆ. τό πολυπαθές ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ, ἀφοῦ τά θαλάσσωσε μέ τόν μεγαλόστομο ἀποτυχημένο ὑπουργό καί μέ τό «παιδί-θαῦμα» τῆς 20ης Νοεμβρίου 77 πού τόν διαδέχθηκε, ἦταν - καί εἶχε φέρει τήν Οἰκονομία! - σέ κατάστασι τραγική. Χρειαζόταν κάποιον λιγώτερο ἀδαῆ καί περισσότερο θαρραλέο ὑπουργό. Μέσα σ' αὐτήν τήν περίεργη βουλή μόνον ὁ Μητσοτάκης μποροῦσε νά «κάνη» γιά τήν δουλειά αὐτή. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ τομέως μέ τήν ἀλλαγή τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Οἰκονομία βρίσκεται σέ σημεῖο πού χρειάζεται νέα μέτρα, τολμηρά καί ὄχι κωμικοτραγικά ἡμίμετρα, πού χαρακτήρισαν τήν μέχρι σήμερα κατά-

στασι, χωρίς νά ὑπολογισθοῦν τά τεράστια λάθη τῆς ἐποχῆς Παπαληγούρη.

Ὅσο γιά τό ταλαίπωρο ὑπουργεῖο ἐξωτερικῶν, ἡ μεταβολή δέν σημαίνει ἀπολύτως τίποτα, πλήν τοῦ γνωστοῦ πλέον ὅτι ἡ ἐξωτερική πολιτική εἶναι «χωράφι τοῦ πρωθυπουργοῦ» καί μόνον αὐτοῦ! Ὁ διορισμός τοῦ «ἐκ θαύματος νομαρχίας διασωθέντος τέως ἀττικάρχου» ἀφήνει τό πεδίο ἐλεύθερο γιά τόν πρωθυπουργό καί ἐπισημοποιεῖ μιά τραγελαφική κατάστασι, ὅπου ὁ πρωθυπουργός ταξίδευε ἔξω γιά θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καί δέν ἔπαιρνε μαζί του τόν ὑπουργό ἐξωτερικῶν, ἀλλά τόν ὑπηρεσιακό γεν. γραμματέα! Ἀποδεικνύει ἀκόμη τήν ἀνικανότητα τοῦ μεγαλοσχήμου νεκροθάφτη τῆς Οἰκονομίας καί τήν μοιραία δυσμένειά του...

Πέρα ἀπ' αὐτά ὅμως, ἡ «διαπλάτυνσις» τῆς πλειοψηφίας πρός τούς παράγοντας τοῦ πάλαι ποτέ «Κέντρου» (πού ἐτάφη ἀπό τόν ἀνεκδιήγητο Μαῦρο!), ρίχνει ἕνα περίεργο φῶς στίς τελευταῖες ἐξελίξεις στόν χῶρο αὐτό. Ρίχνει τήν ὑποψία ὅτι οἱ διαδικασίες τῆς διαλύσεως τοῦ Κέντρου ἀπό τόν ἀνάξιο ἀρχηγό τῆς τριετίας, τόν ἐλαφρῶς ἀσυνάρτητο «διάδοχό» του καί – ἰδίως – τόν γνωστό ἐκδότη τοῦ συγκροτήματος, δέν ἦσαν τυχαῖες, ἀλλά ἀντίθετα ὑπήκουαν σέ κάποιο σχέδιο ἤ πρόθεσι.

Πίσω τους, κρύβεται κατά πᾶσαν πιθανότητα ἡ τάσις τῆς πολώσεως, πού πάντα χαρακτήριζε τήν πολιτεία τοῦ πρωθυπουργοῦ, γιά τήν ὁποία, ἡ ὕπαρξις ἰσχυροῦ κέντρου (ὅπως ἄλλωστε καί ἰσχυρῆς Δεξιᾶς!) ἦταν πάντα ἐφιάλτης...

Κρύβεται ἀκόμη καί ἡ ἀπελπισμένη προσπάθεια νά αἱμοδοτηθῆ ἡ Νέα Δημοκρατία μέ πολιτικό αἷμα, δεδομένου ὅτι ἡ σημερινή καί ἡ χθεσινή βουλή δίνουν τήν εἰκόνα ἑνός κυβερνητικοῦ σχήματος καί κόμματος τελείως ἀναιμικοῦ καί ἀρτηριοσκληρωτικοῦ, τόσο σέ ἄτομα, ὅσο σέ ἰδέες. Καί ἡ λαϊκή δυσαρέσκεια εἶναι μεγάλη... Καί συνεχῶς μεγαλώνει!

Ὁ ἀνασχηματισμός αὐτός καλεῖ τίς τελευταῖες, σχεδόν, ἐφεδρεῖες σέ βοήθεια τῆς καταρρέουσας κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Ὑπάρχει βέβαια ἕνας Πεσμαζόγλου γιά νά μπαλώση μιά ἀκόμη κατάστασι, ἀλλά τό τελικό ἀποτέλεσμα εἶναι πολύ ἀμφίβολο!

Ἐκεῖνο ὅμως πού δέν φαίνεται νά ἀνησυχῆ τήν κυβέρνησι (καί πού θά ἔπρεπε) γιατί ἐγκυμονεῖ κινδύνους, εἶναι ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό, ἡ ἀντιπολίτευσις περιέρχεται ὁριστικά στόν Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος, παρ' ὅλες τίς δυσκολίες του, θά ἔχη τήν ὠφέλεια τῆς δημαγωγίας καί τῆς γνωστῆς ἀνευθυνολογίας τῶν κοινοβουλευτικῶν «ἀντιπολιτεύσεων».

Τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι, δυστυχῶς, πάλι τό μέλλον διαγράφεται πολύ σκοτεινό, ἀπό κάθε πλευρά... Τίποτα τό οὐσιαστικό δέν ἄλλαξε καί ὅτι ἄλλαξε προδιαγράφει χειρότερες περιστάσεις!

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

ΔΟΓΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Κάθε ἰδεολογία ἔχει μία χαρακτηριστική στάσι ἀπέναντι στίς ἐπιστῆμες. Μάλιστα ὅλες οἱ ἰδεολογίες δέν χάνουν τήν εὐκαιρία νά διατυμπανίσουν ὅτι κατέχουν τήν ἐπιστημονική ἀλήθεια καί μάλιστα «κατ' ἀποκλειστικότητα». Ἔτσι φθάνουμε στό φαιδρό συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχουν τόσες ἐπιστημονικές ἀλήθειες, ὅσες εἶναι καί οἱ ἰδεολογίες. Μπορεῖ ὅμως κανείς νά ἀμφισβητήση ὅτι ἡ ἐπιστημονική ἀλήθεια εἶναι μία;

Σημασία ἔχει λοιπόν τό ἐάν δύναται μία ἰδεολογία νά ἐνσωματώνη τά ἐπιστημονικά συμπεράσματα καί νά ἀκολουθῆ τήν ἐπιστημονική ἐξέλιξι. Ἀντίθετα ἀποτελεῖ σημαντική ζημιά γιά τήν ἀνθρωπότητα τό νά προσπαθεῖ κάποιος (ἤ κάποιοι) νά καθοδηγήση τήν ἐπιστήμη μέ ἐξωεπιστημονικά κριτήρια.

Προσοχή λοιπόν σχετικά μέ τήν στάσι μας ἀπέναντι στήν ἐπιστήμη! Εὔκολα μπορεῖ κανείς νά πιστέψη ὅτι κατέχοντας πολιτική δύναμι στά χέρια του μία μαγική ἰσχύ, πού ἐπηρεάζει καί τόν κάθε ἐπιστημονικό τομέα. Σάν χαρακτηριστικό παράδειγμα μπορεῖ νά ἀναφερθῆ ἡ σταλινική περίοδος στήν Ε.Σ.Σ.Δ. Συνέπεια τῆς προσωπολατρείας ἡ ἐμφάνισι τοῦ Στάλιν σάν πανεπιστήμονα. Ἦταν παράλογο τήν ἐποχή ἐκείνη νά μήν ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ Στάλιν μποροῦσε νά δίνη κατευθύνσεις ἐπάνω σέ καθαρά καί μάλιστα εἰδικά ἐπιστημονικά θέματα. Μέ τήν ἰλιγγιώδη αὔξησι τῶν γνώσεων ὅμως, πού ἤδη ἔπαιρνε σάρκα καί ὀστᾶ καί στήν ἐποχή τοῦ Στάλιν ἀκόμη, εἶναι τερατῶδες νά ὑποστηριχθῆ ὅτι ἦταν σέ θέσι νά κατευθύνη εἰδικούς βιολόγους, γεωπόνους, ἰατρούς, φυσικούς ἤ χημικούς.

Καί ὅμως ἄν ἤθελε νά εἶναι ἀρεστός ἕνας ἐπιστήμων τήν ἐποχή ἐκείνη ἔπρεπε νά ζητᾶ τήν γνώμη τοῦ «πατερούλη». Μάλιστα ἡ γνώμη τοῦ συντρόφου Ἰωσήφ Βησαριόνοβιτς ἦταν σέ θέσι νά ἀντιμετωπίση ὁποιοδήποτε ἐπιστημονικό πείραμα καί μάλιστα νά τό ἀνατρέψη.

Φυσικά ἡ σταλινική περίοδος δέν ἀποτελεῖ τήν μοναδική περίπτωσι ἀντιμετωπίσεως τῆς ἐπιστήμης

μέ ἐξαλλοσύνη, φανατισμό καί ὑστερία. Ὁ σκοταδισμός τοῦ μεσαίωνα ἀποτελεῖ ἐπίσης χαρακτηριστική περίπτωσι.

Γιατί ὅμως φθάνουν στό σημεῖο νά ἀντιμετωπίζουν μέ παράλογο τρόπο τήν ἐπιστήμη οἱ διάφορες «ἰδεολογίες»; Τί φοβοῦνται; Γιατί ἐπιμένουν σέ κριτική τῆς ἐπιστήμης μέ ἐξωεπιστημονικά κριτήρια; Στήν στάσι αὐτή τούς ὁδηγεῖ ὁ δογματισμός πού προέρχεται ἀπό τήν στατική θεώρησι τῶν φαινομένων. Δημιουργοῦν δόγματα μέ τά δεδομένα μιᾶς ἐποχῆς. Ἀλλά ὅταν ἡ ἐποχή αὐτή παρέλθη εἶναι ἑπόμενο νά καταρρέουν καί τά δόγαμτα, πού ἀποτελοῦν τούς ἀκρογωνιαίους λίθους τῆς «ἰδεολογίας». Πιθανῶς ὅμως ἡ ἐπικράτησι τῆς ἰδεολογίας νά τῆς δίνη τέτοια πολιτική ἰσχύ, πού πρῶτο της μέλημα εἶναι ἡ στήριξι τῶν καταρρεόντων συστατικῶν της. Παρατηρεῖται δηλαδή ἡ ἀντίθεσι: ἐνῶ τά θεμελιώδη στοιχεῖα τῆς ἰδεολογίας ἐξασθενοῦν αὐξάνει ἡ πολιτική δύναμι, ἡ δυνατότης καθοδηγήσεως ἀκόμη καί μέ βίαιο τρόπο μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων ἤ καί λαῶν. Ἡ πολιτική ἐπικράτησι στρέφεται τότε ἐναντίον τῆς ἀλήθειας.

Ἀλλά πῶς μπορεῖ νά φθάση ὁ ἄνθρωπος στήν ἀλήθεια, στήν γνῶσι τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος; Οἱ ἐπί μέρους πλευρές τῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος ἐξετάζονται ἀπό τίς ἐπιστῆμες, ἐνῶ ἡ σύνθεσι τῶν στοιχείων καί ἡ ἀναζήτησι τῆς ἀληθείας ὑπό τήν γενική ἔννοια γίνεται μέ τήν Φιλοσοφία.

Ἐξέλιξι εἴτε πρός τά ἐμπρός, εἴτε πρός τά πίσω χωρίς μεταβολή τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων δέν μπορεῖ νά νοηθῆ. Σέ περιόδους παλινδρομήσεως, σέ ἐποχές σκοταδισμοῦ οἱ γνώσεις ἐλαττοῦνται συγκριτικά, ἐνῶ στά διαστήματα πολιτιστικῆς ἐξάρσεως οἱ διαθέσιμες γνώσεις αὐξάνουν καί ἀξιοποιοῦνται κατάλληλα. Ἡ αὔξησι τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα ἕνα συστατικό τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅταν λοιπόν τά δόγματα, πού στηρίζουν ἰδεολογίες, καταρρέουν ἐξεταζόμενα κάτω ἀπό τήν ἀλήθεια πού προσφέρουν οἱ ἐπιστῆμες, τότε οἱ ἰδεολογίες αὐτές γίνονται ἀντιδραστικές, ἀντιπροοδευτικές καί σκοταδιστικές. Νά γιατί ὁ μαρξισμός, παραδείγματος χάριν, εἶναι, σύμφωνα μέ τά δεδομένα τῆς ἐποχῆς μας, ἰδεολογία ἀντιδραστική ἀντιπροοδευτική καί σκοταδιστική.

Ὅπως εἶναι γνωστό ὁ Μάρξ καί ὁ Ἔγκελς χρησιμοποίησαν δεδεμένα τῆς φυσικῆς (τῆς ἐποχῆς τους ὅμως, τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀτμοῦ) γιά νά στηρίξουν τό ἰδεολογικό οἰκοδόμημα πού κατασκεύασαν. Σήμερα ἡ πρόοδος τῆς φυσικῆς δίνη ἀνελέητα κτυπήματα στόν μαρξισμό. Οἱ δογματικοί μαρξιστές ὅμως πρέπει νά ἐπιμείνουν στήν θεωρία τῶν Μάρξ καί Ἔγκελς. Διαφορετικά δέν θά εἶναι μαρξιστές. Νά γιατί ὁ μαρξισμός στήν ἐποχή μας εἶναι ἰδεολογία ἀντιεπιστημονική.

Εἴμαστε λοιπόν τελείως ἀντίθετοι στόν δογματισμό καί στήν στατική θεώρησι τῶν φαινομένων. Ὁ Ἐθνικισμός εἶναι θεωρία δυναμική καί ὅτι τά πάντα δυνατόν νά ὑφίστανται ἐξέλιξι, εἴτε πρός τά ἐμπρός, εἴτε πρός τά πίσω. Γνωρίζουμε πολύ καλά ὅτι πολλές ἀπό τίς ἰσχύουσες ἐπιστημονικές θέσεις σήμερα, αὔριο θά ἀνατραποῦν ἀπό αὐτή τήν ἴδια τήν ἐπιστήμη. Ἡ θετική ἀντιμετώπισι τοῦ φαινομένου ἀπαιτεῖ νά δεχόμαστε τίς ἐπιστημονικές θέσεις σήμερα, καί νά ἀπορρίπτουμε αὐτές τίς ἴδιες θέσεις αὔριο, ἐφ' ὅσον τίς ἔχει ἀπορρίψει ἡ ἐπιστήμη. Αὐτή ἡ θετική ἀντιμετώπισι τοῦ φαινομένου τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων ἀποτελεῖ σημαντική ἰδεολογική θέσι.

Ἄν ὑπάρξουν ἀκρογωνιαῖοι λίθοι στήν ἰδεολογία μας πού ὑπό τό πρίσμα τῆς πραγματικότητος θά ἀνατραποῦν, πρέπει μέ θάρρος νά τό παραδεχθοῦμε καί νά μεταβάλλουμε τίς θέσεις μας. Ὁ Ἐθνικισμός λοιπόν ἀποδέχεται ἀπόλυτα τόν πραγματισμό. Ἀποδέχεται καί ἐνσωματώνει τήν ἐπιστημονική ἐξέλιξι. Γι' αὐτό εἶναι ἰδεολογία δυναμική, δημιουργική, καί προοδευτική.

Ἕνας Ἐθνικιστής πολιτικός εἶναι πολιτικός καί πιθανώτατα κατέχει τίς εἰδικές γνώσεις κάποιας ἐπιστήμης. Ἴσως νά ἀσχολῆται ἐρασιτεχνικά καί μέ κάποια ἄλλη. Ἀλλά εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον, πρέπει νά δεχθοῦμε τήν πραγματικότητα, νά κατέχη τίς εἰδικές γνώσεις ὅλων τῶν ἐπιστημῶν. Αὐτό τό πράγμα εἶναι σήμερα ἀδιανόητο.

Δέν ὑπάρχει γιά μᾶς κάποιο «Κοράνι» πού ὅτι περιέχεται σ' αὐτό εἶναι περιττό νά ὑπάρχη καί ἀλλοῦ καί ὅτι ἀντίθετο ὑπάρχει σέ ἄλλα βιβλία εἶναι ἐπικίνδυνο καί ἐπιζήμιο.

Πιθανῶς σέ ὡρισμένα ζητήματα νά ὑπάρξουν διχογνωμίες. Ἡ κριτική ὅμως θά εἶναι γόνιμη καί καλόπιστη. Ἡ ἀνταλλαγή τῶν ἀπόψεων, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιά ἐπιστημονικό θέμα, θά εἶναι ἐνδοεπιστημονική. Ἡ προσωπολατρεία καί ὁ δογματισμός εἶναι ἀντίθετα μέ τήν νοοτροπία μας.

Ὄχι λοιπόν στόν δογματισμό!

Δογματισμός καί ἐπιστήμη εἶναι ἔννοιες ἀλληλοσυγκρουόμενες.

Chicago Sun-Times, Friday, June 2, 1978

Carter sees lifting of Turk embargo

Continued from Page 9

reluctant to support Carter if they see that the Greek leader is not upset over the proposal.

In what an administration official called a "major breakthrough," Caramanlis has promised Carter that the Greek government will not actively oppose the lifting of sanctions against its little-liked neighbor.

REP. LEE H. HAMILTON (D-Ind.), a key supporter of removing the ban, said Greek neutrality "could help substantially" by undercutting the effectiveness of the small, but strong, Greek-American lobby. It is not expected to reduce the lobby's opposition, however.

'Αμερικανική 'Εφημερίς: CHICAGO SUN-TIMES

Παρασκευή, 2 'Ιουνίου 1978

"Χαρακτηριζοντάς το σάν μεγάλη έπιτυχία, 'Αμερικανός κυβερνητικός έκπρόσωπος έδήλωσεν ὅτι, ὁ Καραμανλῆς ὑπεσχέθη στόν Κάρτερ ὅτι ἡ 'Ελληνική Κυβέρνησις δέν πρόκειται νά ἀντιτεθῆ ένεργῶς στήν ἄρσι τῶν περιορισμῶν έναντίον τοῦ ὄχι καί πολύ άγαπητοῦ της γείτονος.

'Ο Γερουσιαστής LEE H. HAMILTON, τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, έκ τῶν πλέον θερμῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ἄρσεως τοῦ έμπάργκο, έδήλωσεν ὅτι ἡ 'Ελληνική ούδετερότητα "θά ἠμποροῦσε νά βοηθήση πολύ είς τό νά περιορίση αίσθητά τήν άποτελεσματικότητα τοῦ μικροῦ άλλά πανίσχυρου 'Ελληνοαμερικανικοῦ λόμπυ".

'Ιδού ἄλλη μία άπόδειξις τοῦ τρόπου πού μέ τόν όποῖον διεξάγεται ἡ 'Ελληνική ....έξωτερική πολιτική!

ΤΟΞΟΒΟΛΕΣ

ΣΤΑΘΕΙΤΕ

Σταθεῖτε ἀπέναντι σέ κάθε μία πτυχή τῆς κοινωνίας μας, σέ κάθε μία πτυχή τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Σταθεῖτε ἀπέναντι στίς πράξεις καί στίς σκέψεις τοῦ κάθε βουλευτοῦ, τοῦ κάθε βιομηχάνου, τοῦ κάθε ἐμπόρου, τοῦ κάθε ἀκαδημαϊκοῦ.

Σταθεῖτε ἀπέναντι στά προδομένα ὄνειρα τῶν νέων καί τίς δυνάμεις τῆς διαφθορᾶς μετρεῖστε.

Σταθεῖτε ἀπέναντι στά προδομένα ὄνειρα καί τούς ἀγῶνες τῶν πατέρων μας, καί τῶν ἡρωϊκῶν νεκρῶν μας τίς θυσίες τιμεῖστε.

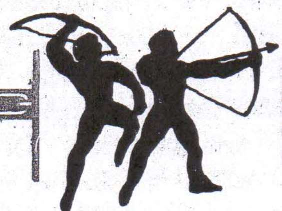
Σταθεῖτε γιατί ὁ ξέφρενος τῆς παρακμῆς κατήφορος, δέν ἐπιτρέπει στήν καρδιά καί στό μυαλό ν' ἀντιληφθῆ νά κρίνη.

Σταθεῖτε καί ἡ γνῶσις τῶν πραγμάτων πρῶτα θά δώση τήν ἀηδία σέ βαθμό ὑπέρτατο. Τό μῖσος σέ βαθμό ὑπέρτατο. Τήν πίστη σέ βαθμό ὑπέρτατο.

Σταθεῖτε καί θ' ἀντιληφθῆτε, ὅτι αὐτό πού ἀπομένει εἶναι μόνο ἡ βαθυτάτη καθολική 'Επανάστασις.

Σταθεῖτε καί τότε ἡ 'Ελληνική Νεολαία μαζί μέ σᾶς θά πραγματώση, τήν ἀτομική, τήν κοινωνική, τήν ἠθική, τήν ἰδεολογική, τήν καλλιτεχνική, τήν πολιτική 'Επανάστασιν.

Γιάννης Ἄγρης

Ντοκουμέντο
ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΡΕΥΝΑ

Έγκλημα καί ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ: Πολιτικό Λάθος

Οι παρηκμασμένες κοινωνίες έχουν, ιστορικά, πάντα ανάλογα φαινόμενα καταπτώσεως, αρνήσεως, αναταραχής ταραχών, τά όποία αναλόγως τών εποχών, καταλήγουν στό αναπόφευκτο φαινόμενο τής βίας, τής τυφλής εκρήξεως, είτε ομαδικής είτε γενικής. Τό ότι τά φαινόμενα δέν είναι ποτέ ακριβώς τά ίδια, δέν έχει ουσιαστική σημασία Είναι παράλληλα, έχουν περίπου τήν ίδια αιτία καί τά ίδια αποτελέσματα. Καταστρέφουν μιά ορισμένη μορφή κοινωνίας από μέσα καί δημιουργούν αναπόφευκτα μιάν άλλη, ή οποία όμως δέν είναι ποτέ εκείνη πού θά περίμενε κανείς καί ιδιαίτερα οι πρωταγωνισταί τής αλλαγής.

Οι κοινωνίες, ακόμη καί οι πιό παρηκμασμένες, έχουν ένα «φυσικό» τρόπο νά αμύνωνται. Ακόμη καί όταν ανατραπούν, ή «νέα κατάστασις» είναι πάντα μιά μορφή άμύνης τής ίδίας τής ανατραπείσης κοινωνίας. Καί αυτό συμβαίνει αναπόφευκτα, γιατί αποτελεί στοιχείο τής φύσεως τού άνθρώπου νά ζή μέσα σέ συλλογικά πλαίσια, μέ ιεραρχίες καί διαστρώσεις, αναγκαίες γιά τήν επιβίωσί του ώς κοινωνικού όντος. Έτσι ή Ρωσία τού 17, ή Ιταλία τού 22, ή Γερμανία τού 33, ή Γαλλία τού 89, σέ τελευταία ανάλυσι, άλλαξαν απλώς «φρουρά» ώς πρός τίς βασικές κοινωνικές δομές τουλάχιστον!

Η Τρομοκρατία, υπό τήν σημερινή μορφή της, είναι μιά ιδιάζουσα κατάστασις. Αλλά μόνο φαινομενικά καί μόνο σάν λογικό επακόλουθο τών πλαισίων τών σημερινών κοινωνιών. Όσο πιό οργανωμένη καί πολύπλοκη είναι μιά κοινωνία, τόσο τά φαινόμενα τής βιαίας αρνήσεώς της είναι πιό ιδιότυπα. Καί οι σημερινές κοινωνίες, μέ τήν τεχνολογική καί υλιστική εξέλιξί τους, μέ τήν σχεδιασμένη καί καλλιεργημένη από τίς ίδιες αλληλοεξάρτησί τους, σέ όλους τούς τομείς, αποτελούν μιά ιδιότυπη κατασκευή πού, γιά νά καταπολεμηθή από όσους τίς αρνούνται, «χρειάζεται» ιδιότυπες μεθόδους...

Οι εποχές όπου τά φαινόμενα μπορούσαν νά έχουν αυστηρά τοπικό καί «ανεξάρτητο» χαρακτήρα (έστω κι άν αργότερα ή επέκτασίς τους ήταν πιθανή) έχουν περάσει. Σήμερα, κάθε φαινόμενο ή κατάστασις έχει άμεσο αντίκτυπο γενικό καί συνήθως παίρνει μιάν έκτασι καί μιά σημασία δυσανάλογη μέ τήν ουσιαστική ή τήν αρχική τους.

Μέσα σ' αυτά τά πλαίσια πρέπει νά τοποθετηθή ή σημερινή Τρομοκρατία, ή όποία μέσα από τήν Βία τού Παραλόγου δέν είναι παρά ή σημερινή μορφή τών άλλοτε βιαίων ταραχών, είτε αγροτικής μορφής είτε, αργότερα, «αστικής».

Άλλοτε, οι βιαίες αυτές εκρήξεις είτε ήσαν τοπικά περιορισμένες καί αποτελούσαν ενδείξεις καί επεισόδια μιάς παρακμής, είτε ήσαν κάπως περισσότερο γενικευμένες καί κατέληγαν σέ ένα είδος πού ονομάζεται «επανάστασις». Η επανάστασις αυτή όμως ήταν κατ' ανάγκην περιωρισμένη γεωπολιτικά, εφ' όσον κάθε κοινωνία ζούσε «διπλωμένη» ουσιαστικά στόν εαυτό της.

Σήμερα όμως δέν υπάρχουν κοινωνίες απομονωμένες. Ακόμη καί οι «ιδεολογικοί» διαχωρισμοί, όπως τής Δύσεως καί τής Ανατολής π.χ., είναι σέ διαρκή αλληλοεπικοινωνία καί υπακούουν ουσιαστικά στόν νόμο τών «συγκοινωνούντων δοχείων». Συνεπώς ή «αδιαφορία», πού επέτρεπε τήν ανατροπή μιάς καταστάσεως στό παρελθόν, σήμερα δέν μπορεί νά υπάρξει πλέον. Αντίθετα, υπάρχει μιά άμεση αλληλοεξάρτησις καί ενδιαφέρον τέτοια, πού αποκλείουν τίς λεγόμενες «εκπλήξεις»...

Τό συμπέρασμα είναι, ότι ό δρόμος γιά μιά γενικευμένη βιαία ανατροπή τών σημερινών κοινωνιών από τούς ενδεχομένους αρνητάς τους είναι κλειστός καί οι αρνηταί, οσοιδήποτε κι άν είναι, δέν μπορεί παρά νά είναι αδύνατοι.

Η Βία είναι τό όπλο τού αδυνάτου. Καί ή τρομοκρατία είναι τό όπλο τού σημερινού αδυνάτου. Καί πήρε αυτήν τήν μορφή, γιατί ό φυσικός νόμος τών αντιθέσεων «έπρεπε» νά γεννήση κάποια μορφή «διεξόδου», ή οποία όμως, σήμερα, είναι αδιέξοδο...

Πράγματι, ή ίδια ή υπερβολική συγκεντρωτική υφή τών σημερινών κοινωνιών καί ή τεχνολογική εξέλιξις, άν καί δημιούργησαν τήν ισχύ τους, δημιούργησαν καί τίς αδυναμίες τους. Συγκεντρώνοντας τήν ισχύ τους σέ ώρισμένα «κέντρα» (πρόσωπα, ομάδες, αντικείμενα) έγιναν ευπρόσβλητες ώς πρός τά σημεία αυτά. Ήταν φυσικό λοιπόν, ή βιαία αντίδρασις εναντίον τους νά πάρη τήν μορφή τής σημερινής Τρομοκρατίας καί νά περάση από όλα τά στάδια: τής ληστείας στά οικονομικά «κέντρα» (τράπεζες) γιά εξεύρεσι πόρων, τής απαγωγής σταδιακά όλο καί πιό σημαινόντων προσώπων ή συλλογικών μέσων μεταφοράς γιά τήν δημιουργία τού «μύθου», τήν «αναγνώρισι» καί τήν καταφορά πληγμάτων, γιά νά καταλήξη ίσως αργότερα σέ τερατώδεις εξελίξεις, ανάλογες τής Παρακρούσεως πού αποτελεί βασικό στοιχείο τής Παρακμής... Τό πολιτικό σύστημα τής Δύσεως, μέ τίς εγγενείς αδυναμίες του ήταν τό ιδεώδες φυτώριο.

Αλλά όσες «επιτυχίες» καί νά είχε, νά έχη ή νά πρόκειται νά έχη, ή Τρομοκρατία είναι καταδικασμένη σέ πλήρες αδιέξοδο. Μιά «βιαία αμφισβήτησις», γιά νά έχη οποιοδήποτε «μέλλον», πρέπει νά έχη δυό βασικά στοιχεία: Σκοπούς καί ανθρώπινη υποστήριξι. Καί ή σημερινή Τρομοκρατία δέν έχει, δέν μπορεί νά έχει, κανένα από τά δύο.

Οι σημερινοί τρομοκράτες είναι ώς επί τό πλείστον οι

λεγόμενοι «ὑπεραριστεροί». Τουλάχιστον οἱ πιό ὀργανωμένοι, οἱ πιό ἐπικίνδυνοι, μέ ἐπικεφαλῆς τίς γνωστές ὁμάδες «Μπαάντερ-Μάϊνχοφ» (Τμῆμα 'Ερυθροῦ Στρατοῦ) καί τίς «'Ερυθρές Ταξιαρχίες». 'Υποτίθεται ὅτι ὀνειρεύονται ἕνα εἶδος «κομμουνισμοῦ» σκληροῦ καί καθαροῦ, πλησιέστερο πρός τόν παλαιό Μαοϊσμό παρά πρός τήν Μόσχα. 'Αλλά λησμονοῦν τήν πρωταρχική ἀρχή τοῦ «προφήτη» τους: «ὁ ἀντάρτης πρέπει νά κινῆται μέσα στόν λαό σάν τό ψάρι στό νερό», δηλαδή νά ἔχη τήν πλήρη ὑποστήριξί του. Οἱ σημερινοί τρομοκράτες ὅμως, μέ τά τυφλά καί ἐρεθιστικά ἐγκλήματά τους, εἶναι τελείως ἀπομονωμένοι ἀπό τίς μᾶζες. Συνεπῶς δέν ἔχουν καμμιά ἐλπίδα νά ἐπιβληθοῦν ἤ νά ἐπιβάλουν μιά δῆθεν καθαρά κομμουνιστική κοινωνία, ἡ ὁποία ἄλλωστε πέθανε ὁριστικά, ἀκόμη καί στήν ὑποτιθεμένη «πατρίδα» της, τήν Κίνα! 'Επί πλέον, στήν διεθνῆ τῆς Τρομοκρατίας ἀντιπαράτάσσεται ἤδη, ἡ Διεθνής τῆς πατάξεώς της, χωρίς νά ἐξαιρῆται ἀπ' αὐτήν οὔτε ἡ Ρωσία, οὔτε κἄν... ἡ Κίνα!

Οὔτε σκοποί λοιπόν ὑπάρχουν πλέον, οὔτε ὑποστήριξις. Τό ἀδιέξοδό τους εἶναι τόσο πλῆρες καί ἡ καταδίκη τους τόσο γενική, ὥστε καί αὐτοί οἱ ἴδιοι τό κατάλαβαν. Βρίσκονται ὅμως πλέον δέσμιοι τῶν ἐγκλημάτων τους καί καταδικασμένοι νά κατρακυλίσουν ὅλο τόν κατήφορο τοῦ παραλογισμοῦ τους, ὡς τήν ἀναπόφευκτη βιολογική ἐξόντωσί τους.

Μιά χαρακτηριστική εἰκόνα τοῦ ἀδιεξόδου τους, ἔδωσαν οἱ δηλώσεις τῆς Μάϊνχοφ, λίγο πρίν ἀπό τόν θάνατό της, οἱ ὁποῖες ἐπανελήφθησαν ἀπό τόν Μπάαντερ:

> «Οἱ σημερινές κοινωνίες δέν εἶναι ὥριμες γιά τήν κομμουνιστική ἐπανάστασι. 'Ο σκοπός μας εἶναι νά πλήξωμε τό σύστημα κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε νά τόν ἀναγκάσωμε νά πάρη τέτοια μέτρα, πού θά τό ὁδηγήσουν στήν ἀπόσπασι τοῦ προσωπείου του καί τήν ἐμφάνισι τοῦ Φασιστικοῦ 'Ολοκληροτισμοῦ. Τότε μόνον θά δημιουργηθοῦν οἱ προϋποθέσεις τῆς λαϊκῆς ἀντιδράσεως, πού θά καταλήξη στήν λαϊκή ἐπανάστασι καί τήν ἐγκαθίδρυσι τῆς κομμουνιστικῆς κοινωνίας»...

Αὐτά καί μόνον τά λόγια, δείχνουν τό μέγεθος τῆς αὐταπάτης καί τῆς παρακρούσεώς τους, ἀλλά καί τῆς ἀντιλήψεως τῆς ματαιότητός τους! Γιατί τό νά «εὔχωνται» τόν λεγόμενο «φασιστικό ὁλοκληρωτισμό» ὡς... προστάδιο γιά τόν κομμουνισμό τῶν ὀνείρων τους, εἶναι καθαρή παράκρουσις, ἐφ' ὅσον οἱ ὁλοκληρωτισμοί, εἴτε κομμουνιστικοί εἴτε φασιστικοί, δέν ἀνατρέπονται ποτέ ἀπό μέσα! Μόνον ἀπό ἐξωτερική ἐπέμβασι καί ἧττα... 'Αλλά τέτοιοι ὁλοκληρωτισμοί, ἐγκατεστημένοι στήν Δύσι (ὅπως «εὔχονται» οἱ τρομοκράτες) θά σήμαιναν τό τέλος κάθε δυνατότητος ἀλλαγῆς, ὅπως ἐσήμαναν τό τέλος καί στήν 'Ανατολή ὅπου ἐπεβλήθησαν! 'Ακόμη καί ὁ ἐνδεχόμενος πόλεμος μεταξύ τους (πόλεμος μέχρις ἐσχάτων) θά ἀπέβαινε σέ ὁλοκληρωτικό ὁλοκαύτωμα τῆς ἀνθρωπότητος, ὁπότε τά... συστήματα δέν θά εἶχαν λόγον ὑπάρξεως ἤ καί σκέψεως κἄν... Τό μόνο «λογικό» συμπέρασμα τῆς ἀναλύσεως» αὐτῆς εἶναι τό πρῶτο μέρος, δηλαδή ἡ ἐνδεχομένη πτῶσις τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ καί ἡ ἄνοδος ὁλοκληρωτικῶν καθεστώτων...

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ παράκρουσις διέπει τίς σκέψεις καί τίς πράξεις τῶν τρομοκρατικῶν ὁμάδων τῆς ὑπεραριστερᾶς. Κλεισμένες μέσα στόν φαῦλο κύκλο, πού οἱ ἴδιες δημιούργησαν μέ τήν λανθασμένη καί οὐτοπιστική «ἀνάλυσί» τους, δημιουργοῦν πράγματι τίς προϋποθέσεις τῆς πτώσεως τῶν ψευτοδημοκρατικῶν καθεστώτων τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, μέ ὅλα τά γι' αὐτές ἀρνητικά καί «ὁριστικά» ἐπακόλουθα.

'Ακριβῶς γι' αὐτό τόν λόγο ἄλλωστε, ἔχοντας ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας καί τῆς παρακμῆς τους, τά κοινοβουλευτικά καί κομματικά καθεστῶτα προσπαθοῦν, μέ τήν σειρά τους, νά τρομοκρατήσουν ὅλα τά ἐπικίνδυνα γιά τήν ἐπιβίωσί τους στοιχεῖα τῆς λεγομένης «δεξιᾶς», δίνοντας ὅσο τό δυνατόν μεγαλύτερη προσοχή καί ἔκτασι γίνεται στά ἐλάχιστα καί «ἀντανακλαστικά» ἐπεισόδια τρομοκρατίας τῆς πλευρᾶς αὐτῆς!

Οἱ λαοί ὅμως δέν εἶναι τυφλοί οὔτε κουφοί! Βλέπουν τά μέτρα καί τά σταθμά. Καί πληγώνεται τό φυσικό αἴσθημα δικαίου πού ἐνυπάρχει σέ κάθε ἄτομο, μέ ἀποτελέσματα ἀντίθετα ἀπό τά ἐπιδιωκόμενα ἀπό τίς κυβερνήσεις.

Ἄλλωστε, ἡ λεγομένη «ὑπερδεξιά» δέν ἔχει κανένα λόγο νά προβῆ σέ οὐσιαστικές τρομοκρατικές πράξεις. Γιατί οὔτε ἀπελπισμένη εἶναι, οὔτε παρακρούσεις ἔχει, οὔτε παρηκμασμένη εἶναι! Δέν ἔχει παρά νά μείνη ἀπαθής καί γελαστός θεατής τῶν ἀλληλοσπαραγμῶν τῶν κυβερνητικῶν καρχαριῶν καί τῶν ἀριστερῶν τρομοκρατικῶν παρασίτων τους! Τά ἐλάχιστα καί μεμονωμένα ἐπεισόδια τρομοκρατίας πού μπορεῖ νά παρετηρήθησαν ἀπό τήν πλευράν αὐτή, εἶναι ἀνόητα καί ἐγκληματικά λάθη μερικῶν θερμοαίμων νεαρῶν χωρίς πολιτική σκέψι, ἤ ἀτομικές ἐκρήξεις πάθους καί προσωπικῶν ἐκδικήσεων. Δίνουν δυστυχῶς τήν τόσον ἐπιθυμητή λαβή στά κόμματα νά φωνάζουν γιά τόν ὑποθετικό λύκο καί νά ἀγνοοῦν τό κοπάδι τίς ἀρκοῦδες τῆς ὑπεραριστερᾶς!

'Η τρομοκρατία καί ἡ βία εἶναι σήμερα ἀδιέξοδα καί ἀποτελοῦν ἀνόητη καί καταδικασμένη ἠθικά καί πολιτικά πρᾶξι. 'Απομονώνουν τούς ἐκτελεστάς τους ἀπό τίς μᾶζες καί ἐκμηδενίζουν ἠθικά καί πολιτικά. Εἶναι καί ἄχρηστες, γιατί ἡ σημερινή παρακμή δέν χρειάζεται τήν «βοήθειά» τους γιά νά πεθάνη. Εἶναι ἀρκετές οἱ ἀντιθέσεις της, πού φαίνονται πλέον καθαρά καί στόν τελευταῖο πολίτη καί μεγαλώνουν καθημερινά κατά γεωμετρικό τρόπο.

Παραφράζοντας τό διάσημο γνωμικό τοῦ Ταλλεϋράνδου, εἶναι φανερό ὅτι ἡ Τρομοκρατία καί ἡ βία «εἶναι κάτι περισσότερο ἀπό ἔγκλημα. Εἶναι Λάθος»... Καί σάν τέτοιο, εἶναι καταδικαστέο.

ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ;

Γ. ΓΕΩΡΓΑΛΑ

Ζοῦν μέ τήν ἀγωνία τοῦ ἐνόχου. Τίς νύχτες ἀντιμετωπίζουν στούς ἐφιάλτες τους τήν Νέμεσι. Παντοῦ βλέπουν συνωμοσίες, ὕποπτες ὑποσυνδέσεις, προετοιμασίες γιά στάσι. Ὅπου στολή καί ἐχθρός. Ὅπου στρατόπεδο καί πιθανό ὁρμητήριο ἐκδικητῶν. Τρέμουν τόν ἴσκιο τους. Μιά βλάβη στό τηλέφωνο τούς προκαλεῖ ὑστερία. Μιά διακοπή στό πρόγραμμα τῆς Υ.Ε.Ν.Ε.Δ. τούς ὁδηγεῖ στά πρόθυρα καρδιακῆς κρίσεως. Ἕνα ἐμβατήριο στό ραδιόφωνο ὁδηγεῖ σέ λιποθυμικές καταστάσεις. Ἕνας θόρυβος ἀπό ἐρπύστριες τούς στέλνει μέ τίς πυτζάμες στίς στέγες ἔστω κι' ἄν πρόκειται γιά κάποιο περαστικό τρακτέρ, ἀφοῦ τό πανικόβλητο μυαλό τους μεταμορφώνει τό τρακτέρ σέ τεθωρακισμένα καί τίς μπουλντόζες σέ τάνκς. Ἕνα φάντασμα πλανιέται διαρκῶς ἀπό πάνω τους καί δηλητηριάζει τόν τριφηλό βίο τους. Τό φάντασμα τῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως. Δοκιμάζουν συνεχῶς τό φοβερό μαρτύριο τῆς ἀγωνίας πού γεννᾶ ἡ ἐνοχή.

Εἶναι οἱ ἔνοχοι. Αὐτοί πού πρωτοστάτησαν στούς διωγμούς. Αὐτοί πού πρωταγωνιστοῦν στίς ὕβρεις. Αὐτοί πού πέταξαν τήν λάσπη. Αὐτοί πού παρίσταναν τούς σκληρούς ἐκδικητές καί ἐκήρυσσαν τό εὐαγγέλιο τοῦ μίσους, καί τοῦ διχασμοῦ. Αὐτοί πού πυροβολοῦν ἐπί τέσσερα χρόνια ἐναντίον τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας, ἐναντίον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, ἐναντίον τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐναντίον τοῦ τόπου.

Εἶναι οἱ λασποφόροι ρεβανσιστές. Αὐτοί πού ἐφεῦραν τά συνθήματα «ἡ χούντα στό Γουδί» καί «δῶστε τή χούντα στό λαό». Αὐτοί πού παρήγαγαν τήν μεγαλύτερη βιομηχανία μηνύσεων στήν παγκόσμια ἱστορία. Αὐτοί πού θέλησαν τήν Δικαιοσύνη διεκπεραιωτή τῶν παθῶν, τῶν φοβιῶν καί τῶν συμφερόντων τους καί ὅταν ἐκείνη δέν ἔστεργε, λυσσοῦσαν ἐναντίον της ἀποκαλώντας «ἐγκληματίες» ὡς καί τούς ἴδιους τούς ἀρεοπαγίτες. Αὐτοί πού χαρακτήρισαν τούς μισούς Ἕλληνες, «χουντικούς», «χουνταίους», «φασίστες», «νεοφασίστες», «βασανιστές», «τραμπούκους» καί «ἀπότακτους».

Αὐτοί ὅλοι ἔκαναν τήν τρέμουσα ἐμφάνισί τους μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς 21ης Ἀπριλίου, ἀπό τίς στῆλες τοῦ «Βήματος». Ἡ ἐφημερίδα αὐτή, ἐπιβεβαιώνοντας τό ἀξίωμα ὅτι ὁ ἐγκληματίας ἐπιστρέφει πάντοτε στόν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ἀπευθύνθηκε σέ ἐπίλεκτα μέλη τοῦ προαναφερθέντος κόσμου μέ τό ἐρώτημα πού δυναστεύει συνειδητά ἤ ἀσυνείδητα κάθε στιγμή τῆς ζωῆς τους: «Τί θά κάνατε σέ μιά νέα 21η Ἀπριλίου;». Οἱ ἀπαντήσεις τῶν φοβερῶν αὐτῶν ἀντιστασιακῶν δημοσιεύθηκαν στό φύλλο τῆς 16ης Ἀπριλίου. Ἄς τίς δοῦμε.

Μ. Κακογιάννης (σκηνοθέτης):
«Τί θά ἔκανα ἄν γινότανε ξανά κίνημα; Φαντάζομαι ὅτι καί τό 1967. Ὅσο γι' αὐτούς πού ἔσπευσαν νά μεταφερθοῦν ἀπό τή μιά κατηγορία (τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς 7ετίας) στήν ἄλλη (τῶν... «ἀντιστασιακῶν»), πιστεύω ὅτι θά ξαναγυρίσουν στήν παληά τους θέση». Καί τί ἔκανε ὁ κ. Κ. τό 1967; Μά... τίποτα! Ἁπλῶς βρέθηκε στό Παρίσι καί παρέμεινε ἐκεῖ.

Μ. Φαραντούρη (τραγουδίστρια):
«Σέ μιά νέα ἀπόπειρα πραξικοπήματος... καί πάλι θά τραγουδήσω...»!! (στό ἐξωτερικό φυσικά).

Κ. Μητρόπουλος (γελοιογράφος):
«Θά ἔκανα τά ἀδύνατα δυνατά νά ὑπουργοποιηθῶ». (Νά κι' ἕνας πιό εἰλικρινής ἀπό τούς ἄλλους).

Ι. Καμπανέλλης (συγγραφέας):
«Γιατί ν' ἀπαντήσω σέ κάτι πού δέ θά συμβεῖ;» (Ἄν καί συγγραφέας δέν ξέρει ὅτι καλεῖται νά ἀπαντήση σ' ἕνα ἐρώτημα κι' ὄχι σέ κάτι πού θά συμβῆ. Ἀλλά ὁ τρόμος του εἶναι τέτοιος ὥστε δέν θέλει οὔτε νά τό σκέφτεται).

Στ. Ληναῖος (ἠθοποιός):
«Θά ποῦμε πάλι μεγάλα λόγια καί τό ἀποτέλεσμα θἆναι νά ξανακάνουμε τά ἴδια ἤ καί λιγότερα αὐτή τή φορά... Αὐτό πού εἶναι σίγουρο εἶναι πώς θά βλέπουμε τούς ἡγέτες μας νά μάχωνται μεταξύ τους σέ δέκα παρατάξεις».

Γ. Ἰωάννου (ζωγράφος):
«Ἄν ἡ δικτατορία γίνει ἀπό τό κατεστημένο θά τήν ἀκολουθήσω. Ἄν ὅμως τήν κάνουν παρανοηκοί συνταγματάρχες καί λοχαγοί θά βρῶ ἕνα τρόπο πού ἔτσι καί «ἀντιστασιακός» νά λέγομαι καί τήν καλοπέρασή μου νά διατηρῶ καί κανένα κίνδυνο νά μή διατρέχω... ἄν κατεῖχα δημόσια θέση θά ἔμενα σ' αὐτήν, ἄν ὅμως μέ ἀπέλυαν τότε φυσικά θά γινόμουν «ἀντιστασιακός» στά ὅρια ὅμως ἐκεῖνα πού θά μοῦ ἐπέτρεπαν νά διατηρῶ τά ὠφέλη τῶν κεκτημένων... Θά διάλεγα σάν μορφή ἀντίστασης τήν «σιωπή»...

Λ. Παπαδόπουλος (δημοσιογράφος):
«Θά τούς πῶ: Ὅταν φώναζαν οἱ ἐφημερίδες γιά τόν Καραθανάση, καί τά σταγονίδια», γιά τό νέο 509, γιά τούς φασίστες κ.λ.π. ἐσεῖς λέγατε ὅτι ἡ Δημοκρατία «πάει πρίμα». Τώρα γιατί συγχιζόσαστε;».

Μ. Πλωρίτης (δημοσιογράφος):
«Δέν μπορῶ ν' ἀπαντήσω στό ἐρώτημα γιά λόγους πρόνοιας!» – (Αὐτός ἄρχισε ἤδη τήν «ἀντίσταση» σέ στύλ Γ. Ἰωάννου!).

Κ. Ταχτσῆς (λογοτέχνης):
«Θἄβρισκα ἕναν τρόπο νά φύγω μακριά, στήν Αὐστραλία,

στή Γῆ τοῦ Πυρός – ὁπουδήποτε. Προτιμῶ νά μήν τό σκέπτομαι».

Οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἐκδότες ἐφημερίδων καί ὁ τῦπος γενικά τί θά ἔκαναν; Τήν ἀπάντηση συνοψίζει τό «Βῆμα» μέ ἕνα σκίτσο ὅπου ὁ τῦπος λέει: «Θά συνέχιζα τό ἱερό λειτούργημα τῆς ἐνημέρωσης τοῦ κοινοῦ μέ κάποια αὐτολογοκρισία ἐννοεῖται».

Οἱ ἀκαδημαϊκοί; 'Απάντησις μέ σκίτσο: «Θά δημιουργούσαμε δύο θέσεις γιά στρατιωτικούς».

'Η 'Αντιπολίτευση; «'Επερώτηση στή Βουλή»!

'Η ἔρευνα τοῦ «Βήματος» ἦταν καταστρεπτική. Στόν κόσμο τῶν ἐνόχων ἔνοιωσαν τό ἔδαφος νά γλυστρᾶ κάτω ἀπό τά πόδια τους. Καί τότε ἔσπευσε νά συγκρατήση κάπως τά πράγματα ἡ «Βραδυνή» δημοσιεύοντας στίς 22 'Απριλίου ἕνα ἄρθρο τοῦ κ. Α. 'Ανδριανόπουλου μέ τόν καθησυχαστικό τίτλο». 'Αδύνατο ἕνα νέο πραξικόπημα». 'Ο ἀρθρογράφος προσπαθεῖ νά ἠρεμήση τούς ἀνησυχοῦντας μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι «ὁ Στρατός ἐπεμβαίνει εἴτε ἐνώπιον κοινωνικῶν ἀναταραχῶν καί ἐπαπειλουμένων ἐξωτερικῶν κινδύνων, εἴτε σάν μεταρρυθμιστής» – ἀλλά στήν 'Ελλάδα γιατί νά ἐπέμβη ἀφοῦ οὔτε ταραχές ὑπάρχουν, οὔτε ἐξωτερικοί κίνδυνοι, οὔτε ἀνάγκη γιά μεταρρύθμισι; Καί ἀφοῦ ἀναπτύσσει διάφορες καταπραϋντικές ἀπόψεις ἐξορκίζοντας τό φάντασμα τοῦ πραξικοπήματος, καταλήγει καλώντας ὅλους τούς πολιτικούς νά συνεργασθοῦν γιά νά καταστοῦν οἱ Ε.Δ. «μονίμως» ἀνίκανες νά ἐπέμβουν.

Οἱ ἄνθρωποι τρέμουν. Δικαίωμά τους. Ὅμως δέν εἶναι δικαίωμά τους νά δηλητηριάζουν μέ τόν τρόμο τους τόν ἐθνικό μας ὀργανισμό. Γιατί αὐτό ἀκριβῶς κάνουν. Μέ κίνητρο τήν φοβία τους ἀναπτύσσουν ἔντονη δραστηριότητα μέ σκοπό ἀκριβῶς αὐτόν πού θέτει ὁ ἀρθρογράφος τῆς «Βραδυνῆς». Νά καταστήσουν ἀνίκανες τίς Ε.Δ. γιά μιά ἐπέμβασι στόν πολιτικό βίο. Αὐτό τούς ἔγινε ἔμμονη ἰδέα. Καί ξεκινώντας ἀπό αὐτήν δυσφημοῦν, μεγαλοποιοῦν, ὑπερβάλλουν, διαστρέφουν, φωνασκοῦν καί γεμίζουν τήν ἀτμόσφαιρα φόβο, καχυποψία καί μίσος. Τί ἄλλο εἶναι οἱ συνεχεῖς ἐρωτήσεις τοῦ Μπαντουβᾶ περί δῆθεν συνωμοτῶν στό Στράτευμα; Οἱ ἀδιάκοπες «καταγγελίες» μερικῶν ἐφημερίδων ἐναντίον προσώπων καί πραγμάτων στίς Ε.Δ. καί στά Σ.Α.; Οἱ ἀτελεύτητες ἀπαντήσεις μερικῶν κυρίων γιά ἄλλες κι' ἄλλες ἐκκαθαρίσεις στίς Ε.Δ., στά Σ.Α., στήν Δικαιοσύνη, παντοῦ; Τί ἄλλο εἶναι ἡ ἐπίμονη καλλιέργεια μίσους, πάθους καί φόβου ἀπό δηλητηρίασι τοῦ ἐθνικοῦ μας ὀργανισμοῦ πού τοξινόνεται ἀπό αὐτές τίς ἐκκρίσεις τοῦ τρόμου ἐκείνων πού ἔχουν λόγο νά τρέμουν; Αὐτοί πάσχουν ἀπό τέτοιες παραισθήσεις ὥστε στό γεγονός τῆς κηδείας τοῦ δολοφονημένου ἀστυνόμου μᾶλλον εἶδαν – ὅπως κατέθεσαν οἱ ἴδιοι στήν δίκη γιά τά ἐπεισόδια – «ἀπόπειρα στάσεως» καί «κατάλυσι τοῦ κράτους»!. Σύμφωνοι. Εἶναι ἄρρωστοι. Τί τούς φταῖνε ὅμως οἱ ὑπόλοιποι Ἕλληνες;

Τό «ἀντιτρομοκρατικό»

ΔΙΚΟΠΟ ΜΑΧΑΙΡΙ

... τό μέλλον θά δείξει;...

ΑΝΔΡ. ΔΙΝΑΡΙΝΟΣ

'Εκ πρώτης ὄψεως, ἡ κυβέρνησις φαίνεται δικαιωμένη στήν ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως τοῦ μικροβίου τῆς τρομοκρατίας στήν 'Ελλάδα, πρίν τό θέμα πάρει διαστάσεις. Μερικά κρούσματα βομβῶν καί ἄλλων παρεμφερῶν πράξεων ἔδειξαν πώς, παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἔννοιες αὐτές εἶναι σχετικά ξένες πρός τήν ἑλληνική νοοτροπία, δέν εἶναι δυνατόν νά νομίση κανείς ὅτι δέν θά ἐπεκταθοῦν καί στήν 'Ελλάδα. Τό γεγονός ὅτι οἱ 9 στίς 10 ἔγιναν ἀπό τούς ἔξαλλους καί σέ πλήρη σύγχυσι ὑπεράριστερούς, δέν σημαίνει ὅτι στό μέλλον ἡ ὑπόθεσις δέν θά μποροῦσε νά ὀργανωθῆ καί νά κακοτροπίση. Καί στά ἄλλα κράτη, κάπως ἔτσι ἄρχισε, γιά νά καταλήξη στίς σημερινές ἀφόρητες καταστάσεις! «Κάλλιο γαϊδουρόδενε παρά γαϊδουρογύρευε», λέει ὁ λαός, δικαίως...

Κανένας λοιπόν ἐχέφρων καί ἐθνικά σκεπτόμενος ἄνθρωπος δέν ἔχει κατ' ἀρχήν ἀντίρρησι γιά μιά εἰδική νομοθεσία ἀντιμετωπίσεως τῶν ἀντεθνικά δρώντων παραφρόνων. Οἱ ἀπόψεις τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καί μερικῶν γνωστῶν γιά τήν ἐπιείκεια πρός τούς ἐνόχους καί τήν ἀδιαφορία πρός τά θύματα (!), ὅτι ἡ ὑπάρχουσα νομοθεσία ἦταν ἀρκετή, δέν εὐσταθοῦν. Εἶναι γνωστά τά παράθυρα καί οἱ πόρτες τοῦ Π. Κώδικος. Καί ἀποτελοῦν προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις...

Γιατί εἶναι γνωστό πλέον καί στούς ἀδαεῖς, ὅτι ἡ 'Αριστερά εἶναι ἐκείνη πού ἐξοπλίσθηκε ὑπό τήν ἀνοχή τῆς κυβερνήσεως καί συνεχίζει ἀσφαλῶς νά ἐξοπλίζεται; Ὅσοι ἔχουν μνήμη, θυμοῦνται ὅτι, πρό διετίας ἀνακαλύφθηκε ὁλόκληρο ὁπλοστάσιο αὐτομάτων ὅπλων καί πολεμοφοδίων σέ πορθμεῖο τῆς γραμμῆς τῆς... Κύπρου (τί περίεργο πῶς ἐπαναλαμβάνονται ὅλα!) συνοδευόμενο ἀπό δυό σημερινά καί τοπινά στελέχη τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἄλλωστε, ὁ ἴδιος ὁ Παπανδρέου ἔχει πολλές φορές δηλώσει ὅτι ἕνα κόμμα σάν τό δικό του, πρέπει νά εἶναι ἐξοπλισμένο! Ὅσο γιά τό Κ.Κ.Ε., πολλά διαδίδονται γιά τόν ἐφοδιασμό του ἀπό τήν μαμμά-Ρωσία καί τούς τρόπους εἰσαγωγῆς καί ἀποθηκεύσεως τῶν περιέργων αὐτῶν «εἰσαγωγῶν». 'Αλλά ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτά, εἶναι γεγονός ὅτι οἱ 25-30.000 «ἐπαναπατρισθέντες» ἀπό τό Παραπέτασμα, εἶχαν ἐπισήμως (!) τό δικαίωμα νά φέρουν ἕνα... κυνηγετικό ὅπλο. Γιά ὅσους δέν τό ξέρουν, πρέπει νά μάθουν ὅτι ὑπάρχουν «κυνηγετικές» καραμπίνες αὐτόματες, πολύ ἀποτελεσματικότερες ἀπό

→ ένα πολεμικό τουφέκι, ἐνῶ τά ἁπλά δίκανα μποροῦν εὔκολα νά μετατραποῦν σέ πολεμικά ὅπλα τρομερά!

Εἶναι λοιπόν φανερό, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ κυβέρνησις ἀνέχθηκε καί παρεσιώπησε τό ἐπεισόδιο τοῦ πορθμείου (πόσες ἀποστολές ἄραγε νά πέρασαν;) καί ἐπέτρεψε τήν κατοχή ὅπλων στούς ἐπαναπατρισθέντες, εἶναι τουλάχιστον παράξενη ἡ σημερινή ξαφνική ἀνησυχία τους.

Ἀκόμη πιό παράξενη φαίνεται ἡ καταβαλλόμενη προσπάθεια, ἀπό τούς ὑπουργούς τουλάχιστον, νά ἐπισείεται ὁ κίνδυνος τῶν «τρομοκρατῶν τῆς δεξιᾶς», ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη οὐσιαστικά ἀνύπαρκτος! Πλήν δυό περιπτώσεων μεμονωμένων ἀτόμων, ποτέ δέν ἀνεκαλύφθη ὁμάδα «τρομοκρατική τῆς δεξιᾶς», οὔτε οἱ ἀπειράριθμες ἔρευνες, ἐνοχλήσεις, ἀνακρίσεις καί συλλήψεις ἀκόμη πρός αὐτήν τήν πλευρά, ἀπέδωσαν τό παραμικρό. Ἀντίθετα, ἐπανειλημένως ἔχουν γίνει τρομοκρατικές πράξεις ἀπό τήν ἄκρα ἀριστερά καί τελευταῖα ἀνεκαλύφθη καί μιά ὁμάδα, μέ ὅλα τά... «ἀπαραίτητα χρειώδη» γιά τέτοιου εἴδους δράσι! Ἀλλά καί πάλι, οἱ ἐφημερίδες, ἀγνοώντας τό ὀφθαλμοφανές, ζητοῦν τό.. αἷμα τῶν ἐθνικοφρόνων... Καί μερικοί ὑπουργοί ὑπερεθεματίζουν, γιά νά μήν εἰπωθῆ τίποτα γιά τά κυβερνητικά μέσα ἐνημερώσεως!

Τό συμπέρασμα εἶναι, ὅτι ἡ κυβέρνησις κατέχεται ἀπό αἰσθήματα πανικοῦ καί ἐμπαθείας πρός τά δεξιά καί τυφλώσεως πρός τά ἀριστερά... Δέν φαίνεται νά ἀντιλαμβάνεται (καί μαζί της ὅλος σχεδόν ὁ πολιτικός κόσμος) τήν πραγματικότητα καί τίς οὐσιαστικές ρίζες τοῦ κινδύνου καί τῆς τρομοκρατίας.

Οἱ συνέπειες αὐτῆς τῆς ἀλλοπρόσαλλης καί ἀσυνάρτητης πολιτικῆς διαγράφονται καθαρά στό ψηφισθέν νομοσχέδιο ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας:

Κατ' ἀρχήν, κανένας οὐσιαστικός ὁρισμός τῆς ἐννοίας τῆς τρομοκρατίας δέν ὑπάρχει στό νομοσχέδιο. Ὁ ὁρισμός ἐπαφίεται στήν δικαιοσύνη! Κάτω ἀπό τό ἐπιφανειακά «δημοκρατικό» αὐτό μέτρο, κρύβεται μιά γερή δόσις ἀποφυγῆς τῶν πολιτικῶν εὐθυνῶν καί ἡ μετατόπισίς τους στούς ὤμους τῆς δικαιοσύνης. Ἐπιπλέον διατηρεῖται μιά δυνατότης ἐπηρεασμοῦ γενικωτέρου! Εἶναι φανερό ὅτι οἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοδικείων μεταξύ τους καί τῶν ἐφετείων θά διαφέρουν πολύ. Τό ἀποτέλεσμα ὅμως θά εἶναι, ὅτι ὥς ἐκείνη τήν στιγμή τῆς ἐνδεχομένης δικαιώσεως τοῦ διωκομένου ἀδίκως καί γιά πολιτικούς λόγους, ἡ ταλαιπωρία πού θά ὑποστῆ εἶναι τόση, ὥστε τό σημεῖο αὐτό ν' ἀποτελῆ κυριολεκτικά «Δαμάλειο Σπάθη» ἐπάνω ἀπό τό κεφάλι ὁποιουδήποτε δέν ἀρέσει ἤ ἐνοχλεῖ τήν κυβέρνησι!

Ἡ συγκεκριμενοποίησις τῶν περιέργων προθέσεων τῆς κυβερνήσεως ἔρχεται μέ τό ἄρθρο 2, τό ὁποῖο ἀσχολεῖται μέ ἀσάφεια θεληματική μέ τήν «προετοιμασία τρομοκρατικῆς πράξεως». Σέ συνδυασμό μέ τήν ἔλλειψι ὁρισμοῦ, τί θά πῆ καί πῶς θά καθορισθῆ ἡ «προετοιμασία»;

Τό ἄρθρο 3 γίνεται ἀκόμη πιό ἀσαφές καί διαλύει κυριολεκτικά κάθε ἔννοια φυσικοῦ δικαίου τοῦ ἀνθρώπου, μέ τήν διάταξι τῆς ὑποχρεώσεως καταγγελίας ὁποιουδήποτε πού θά «ἐλάμβανε γνῶσιν κατά τρόπον ἄξιον πίστεως καταρτίσεως τρομοκρατικῆς ὁμάδος ἤ σχεδιαζομένης τελέσεως... κ.λ.π.» Καί ἐρωτᾶται: Πῶς θά ἀξιολογηθῆ ὁ... «τρόπος ἄξιος πίστεως», ἰδίως σέ μιά χώρα πού εἶναι γνωστή γιά τήν καφενόβιο φλυαρία της; Γίνεται δηλαδή δημοσία ἔκκλησις γιά ψευδεῖς καταγγελίες, συκοφαντίες ἤ ἔστω φαντασιοπληξίες; Καί ὅταν λέη ὅτι «τῆς ὑποχρεώσεως καταγγελίας ἀπαλλάσσονται οἱ δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ἔχοντες δικαίωμα ἐχεμυθείας» (δηλ. ἰατροί, δικηγόροι, ἱερεῖς) ποῦ βρίσκονται οἱ... γονεῖς; Πρέπει νά φθάσωμε στά σταλινιτικά πρότυπα τίς καταγγελίες τῶν παιδιῶν ἀπό τούς γονεῖς καί τῶν γονέων ἀπό τά παιδιά, γιά νά ἱκανοποιηθῆ ἡ περίεργη αὐτή μορφή «δημοκρατίας» πού ἔχουμε σήμερα;

Στό ἄρθρο 4, γίνεται πλέον καθαρή ἀπόπειρα τρομοκρατήσεως τοῦ πολίτου! Πράγματι, τιμωρεῖ τόν... ἐγκωμιάζοντα διά λόγων (μόνον!) διαπραχθεῖσα πρᾶξι, πού μπορεῖ νά εἶναι ἤ καί νά μήν εἶναι «τρομοκρατική», ἐφ' ὅσον μόνον στό ἐφετεῖο θά μπορῆ νά δοθεῖ ὁ τελικός χαρακτηρισμός!

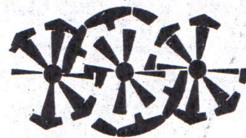
Αὐτά οὔτε στήν Ε.Σ.Σ.Δ. δέν ἔχουν γίνει!

Τέλος, δίνοντας ἀμοιβή στούς καταγγέλλοντας, ἐφ' ὅσον οἱ πληροφορίες τους θά ἐπιτρέψουν τήν ἐξάρθρωσι ὁμάδων τρομοκρατῶν, εἶναι φανερό ὅτι καλλιεργεῖται ἕνα ἀνήκουστο (καί ἐλάχιστα δημοκρατικό) πνεῦμα καταγγελίας, χαφιεδισμοῦ καί ἀνοίγει δρόμους φοβερά ἐπικινδύνους. Γρήγορα θά γείνη ἀντιληπτό, ἀλλά θά εἶναι ἀργά!

Εἶναι φανερό, ὅτι τό νομοσχέδιο αὐτό ἔγινε γιά εἰδικούς πολιτικούς λόγους, πού ἐλάχιστη σχέσι ἔχουν μέ τήν πραγματική δίωξι τῆς τρομοκρατίας καί πολύ περισσότερη μέ τήν δίωξι πολιτικῶν ἀντιπάλων, σημερινῶν ἤ μελλοντικῶν...

Ἀλλά εἶναι καταπληκτικό, πῶς ἡ κυβέρνησις δέν καταλαβαίνει ὅτι ἔτσι, ἄνοιξε τόν δρόμο γιά ὁποιαδήποτε «νόμιμη παρανομία», ἡ ὁποία, σήμερα μπορεῖ νά εἶναι δική της, ἀλλά αὔριο δέν θά εἶναι!

Μωραίνει ὁ Θεός οὕς βούλεται ἀπωλέσαι...

Η ΔΥΣΙΣ ΑΚΕΦΑΛΗ!

Ὅταν, τό βράδι ἐκεῖνο τοῦ Νοεμβρίου 1977, ὁ νέος πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. ἐμφανίσθηκε στήν τηλεόρασι, ὁ κόσμος, εἶδε στό πρόσωπό του μιά ἐλπίδα γιά κάτι διαφορετικό, κάτι σοβαρώτερο καί, ἴσως λιγώτερο κυνικό ἀπό τήν δυαρχία Φόρντ-Κίσσινγκερ, τῆς ὁποίας τά «κατορθώματα» εἶχαν δημιουργήσει ἀναμφίβολα κάποια ἀτμόσφαιρα ἀποστροφῆς. Ὅσοι πρόσεξαν τίς ἐκφράσεις του καί ἰδίως τά μάτια του, (ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου ἦταν δυστυχῶς ἕνας ἀπ' αὐτούς), νόμισαν ὅτι οἱ Η.Π.Α. καί ἡ Δύσις βρῆκαν ἐπιτέλους ἕναν ἡγέτη, πού θά ἤξερε νά εἶναι ὑπεύθυνος, σκληρός καί ρεαλιστής συνάμα. Ἐπιπλέον, ἡ ἴδια ἡ ἀπίστευτη σταδιοδρομία του, ἀπό ἄγνωστος κυβερνήτης τῆς Γεωργίας νά κατορθώση, μέσα σέ 2 μόνο χρόνια, νά ὑψωθεῖ σέ διεθνῆ προσωπικότητα, ἀνατρέποντας ἀντιπάλους γνωστούς στίς Προκριματικές καί σχέδια κομματικῶν ἐπιτελείων ἰσχυρῶν, φαινόταν νά ἀποτελῆ ἐγγύησι. Τέλος, τό γεγονός ὅτι τόσον αὐτός, ὅσο καί οἱ πλησιέστεροι συνεργάτες του, ἀνήκουν στήν γνωστή «Τριμερῆ Ἐπιτροπή», παράλληλη τῆς ἄλλο τόσο γνωστῆς «Ὁμάδος Μπίλντερμπεγκ», (οἱ ὁποῖες, ὡς γνωστόν, διαχειρίζονται οὐσιαστικά τόν Δυτικό Κόσμο), ἔδινε μιά εἰκόνα ὁλοκληρωμένη τοῦ νέου αὐτοῦ πολιτικοῦ ἀστέρος. Ὅλα ἔδειχναν ὅτι ἡ «Τριμερῆς» εἶχε προωθήσει ἐπιτέλους ἕναν ἄνθρωπο μέ προσωπικότητα καί ἀρχές στήν πρώτη ἡγετική θέση τῆς Δύσεως...

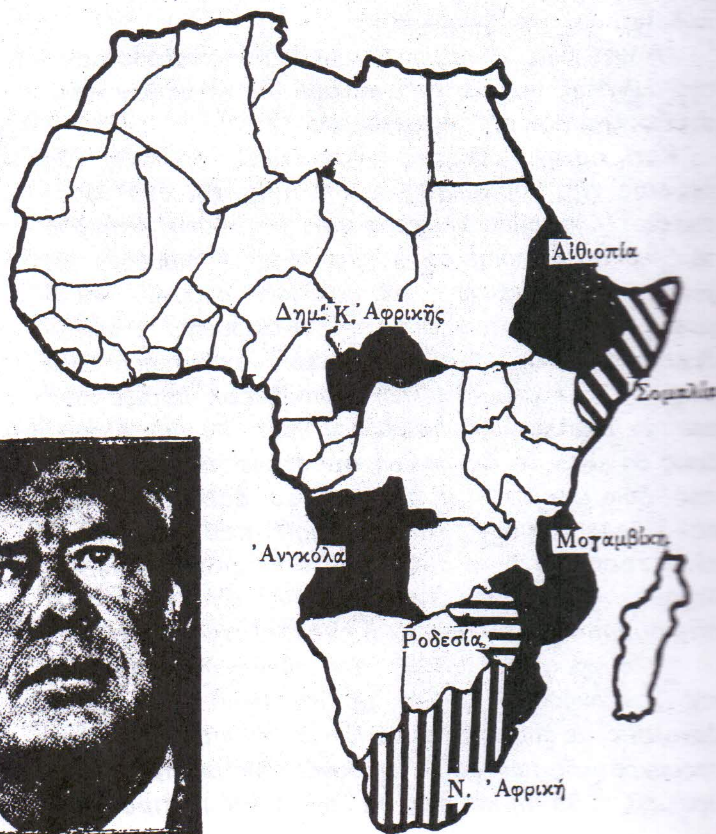
Καί πράγματι, οἱ πρῶτες ἐνέργειες τοῦ προέδρου, μέ τήν γνωστή ἐκστρατεία του κατά τῆς τυραννίας στήν Ἀνατολή, ἔδειξαν ὅτι κάτι νέο γινόταν, κάτι ἄλλαζε ἀπό τόν δῆθεν στεγνό ρεαλισμό τοῦ Κίσσινγκερ καί τήν ὑποτακτικότητα τοῦ Φόρντ. Τό ἄνοιγμα πρός τά ἀραβικά κράτη τέλος καί ἡ στροφή ἀπό τήν «πατροπαράδοτη» πολιτική ὑποστηρίξεως τοῦ Ἰσραήλ, σέ συνδυασμό μέ τήν ἀπόφασι τοῦ «ἐμπάργκο» τοῦ Τούρκου εἰσβολέως στήν Κύπρο, ἔδιναν νέες ἐλπίδες...

Δυστυχῶς ὅμως, ἡ συνέχεια ἔδειξε τά πράγματα διαφορετικά. Εἶναι πλέον σαφές, ὅτι ὁ Κάρτερ δέν ἔχει κανένα σχεδόν ἀπό τά ἀπαιτούμενα γιά τόν ἡγέτη τῆς Δύσεως χαρακτηριστικά. Οἱ πρῶτες του ἐνέργειες ἀπεδείχθηκαν μᾶλλον πυροτεχνήματα ἠθικολογίας τοῦ βαπτιστοῦ πού εἶναι, ἐνῶ στήν πραγματικότητα, μόλις βρέθηκε μπροστά στίς σοβαρές καί ἀναγκαῖες πολιτικές ἐπιλογές, ἐνεφάνισε μιά σειρά ἀπό παλινωδίες καί μιά ἀναποφασιστικότητα πολύ ἐπικίνδυνες; τόσο γιά τίς ΗΠΑ, ὅσο καί γιά τήν Δύσι γενικά.

Καί πρῶτα πρῶτα μέσα στίς ΗΠΑ, ἄφησε γρήγορα τίς περισσότερες ὁμοσπονδιακές δικαιοδοσίες τοῦ ἐκτελεστικοῦ στά χέρια τοῦ Κονγκρέσσο, πού γρήγορα ἔγινε παντοδύναμο, μέ ἀποτέλεσμα ἡ πολιτική τῶν ΗΠΑ καί τῆς Δύσεως νά γίνη δικαίωμα 500 καί πλέον πολιτικῆς ἀνιδέων καί ἐκλογικῶς ὑποχρεωμένων νά δημαγωγοῦν ἀνθρώπων! Συνάμα, ἡ οἰκονομική πολιτική του, τόσο στό ἐξωτερικό (μέ τήν πτῶσι τοῦ δολλαρίου καί τά τεράστια ἐλλείμματα πού ἀποδιοργανώνουν τό σύστημα τῆς Δύσεως) ὅσο καί στό ἐσωτερικό (μέ τόν πληθωρισμό καί τήν ἐνεργειακή σπατάλη) ἔδειξαν τήν ἔλλειψι πυγμῆς καί συνεπείας του.

Τό ἀποκορύφωμα ὅμως ὑπῆρξε ἡ ἐξωτερική πολιτική του, μνημεῖο ἀσυναρτησίας, ἀναποφασιστικότητος καί παλιδωνιῶν.

Πρῶτα στήν ὑπόθεσι τῆς Ἀνγκόλας, ἄφησε τήν ΕΣΣΔ νά ὀργανώση μιά κανονική εἰσβολή, μέσω Κούβας καί νά ἐπιβάλη κομμουνιστικό καθεστώς στήν ζωτική αὐτή γεωπολιτικά καί γεωστρατηγικά περιοχή αὐτή. Ἀ- →

«σαπουνόφουσκα»...

→ μέσως μετά, ἐπανέλαβε τό ἴδιο «κατόρθωμα» στήν Αἰθιοπία, ὅπου «ἔνιψε τά χεῖρας του» στήν νέα κουβανορωσική ἐπίθεσι καίσ τήν ἐγκαθίδρυσι ἑνός πρωτοφανοῦς αἱμοδιψοῦς καί τυραννικοῦ κομμουνιστικοῦ καθεστῶτος. Ἐπιπλέον ἐγκατέλειψε τήν Σομαλία στήν τύχη της, χωρίς νά ἐκμεταλλευθῆ τήν ἀνέλπιστη εὐκαιρία πού τοῦ δινόταν, νά ξανακερδίση ἡ Δύση ὁλόκληρο τό ἀνατολικό ἀφρικανικό «κέρας», ἀνατρέποντας τήν σοβιετική ἐπιρροή στήν Σομαλία καί τό κομμουνιστικό καθεστῶς στήν Αἰθιοπία! Μέ πρόσχημα τό ὅτι ἡ Σομαλία ἦταν... εἰσβολεύς, κρύφθηκε πίσω ἀπό τό δάκτυλό του, γιατί αὐτό δέν τόν ἐμπόδισε νά ὑποστηρίξη μέ κάθε τρόπο δύο ἄλλους εἰσβολεῖς, τήν Τουρκία καί τό Ἰσραήλ (μέ τούς ὁποίους συνθηκολόγησε ἀμέσως, παρ' ὅλες τίς ἠθικολογίες του καί τίς προεκλογικές ὑποσχέσεις). Ἀκόμη καί στό Κονγκό θά ἄφηνε νά ἐπαναληφθοῦν τά ἴδια, μέ τήν κουβανο-ἀνγκολέζικη εἰσβολή στήν τέως Κατάνγκα, ἄν δέν βρισκόταν ἐπιτέλους ἡ Γαλλία γιά νά πάρη ἐπάνω της τήν εὐθύνη τῆς ἀποστολῆς στρατευμάτων καί τῆς ἀπωθήσεως τῆς Εἰσβολῆς!

Τέλος, ἡ ἀνεξήγητες ἀποφάσεις του νά σταματήση τήν κατασκευή τοῦ νέου ὑπερβομβαρδιστικοῦ Β1 καί τῆς βόμβας οὐδετερονίων, χωρίς κανένα ἀπολύτως ρωσικό ἀντάλλαγμα, τήν στιγμή πού ἡ παγκόσμια κινητοποίησις τῆς ρωσικῆς προπαγανδιστικῆς μηχανῆς ἔδειξε πόσο πολύτιμη ἦταν ἡ βόμβα αὐτή γιά τήν ἄμυνα τῆς Δύσεως ἀποτελείωσαν μιά τραγική εἰκόνα γιά τόν «ἡγέτη» τῆς Δύσεως!

Ἄς μήν λησμονηθῆ καί ἡ ἀπίστευτη σέ ἀπρονοησία καί ἀφέλεια πολιτική τῶν ΗΠΑ στήν Ροδεσία ὅπου, μέ κάθε τρόπο, προσπαθεῖται ὁ ἀφανισμός τῶν Λευκῶν καί ἡ παράδοσις τοῦ 97% τοῦ παγκοσμίου ἀποθέματος χρωμίου στούς μαρξιστάς καί στήν Ν. Ἀφρική, ὅπου ἡ ἴδια τύφλωσις φαίνεται νά διέπη τήν «στρατηγική» τῆς Δύσεως, μέ ἀνυπολόγιστα ἴσως μελλοντικά ἀποτελέσματα...

Οἱ Λαοί καί τά Ἔθνη ἔχουν τούς ἡγέτας πού ἀξίζουν... Ἡ Δύσις μέ τό πολιτικό της σύστημα, σέ πλήρη σῆψι καί ὁλοκληρωμένη παρακμή, ἀποδεικνύουν γιά μιά ἀκόμη φορά τοῦ λόγου τό ἀληθές...

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ.

Ἡ καμπάνα χτυπάει γιά ἐκεῖνον πού ἔχει σειρά νά πεθάνη! Ἡ εἰκόνα αὐτή ἁρμόζει θαυμάσια σέ μιά σειρά ὁλόκληρη ἀπό κράτη πού, ἕνα ἕνα, εἴτε μέ ἐσωτερικές διαδικασίες, εἴτε μέ κατευθυνόμενες καί ὑποστηριζόμενες ἀπ' ἔξω εἰσβολές, γλυστροῦν στό σοβιετικό μπλόκ. Μετά τό πραξικόπημα τῆς Πράγας, χρειάσθηκαν 25 ὁλόκληρα χρόνια γιά νά πέσουν τό Βιετνάμ, ἡ Καμπότζη καί τό Λάος. Ὁ λόγος ἦταν ὅτι ἡ ΕΣΣΔ δέν εἶχε ἀκόμη κατασκευάσει τήν ἀναγκαία γιά μακρυνές ἐπιδρομές «λογιστική βάσι». Μόλις τήν κατασκεύασε, ἤρκεσε ἕνας χρόνος μόνον γιά νά πέσουν ἡ Ἀνγκόλα, ἡ Μοζαμβίνη, ἄλλος ἕνας γιά νά πέση ἡ Αἰθιοπία, ἡ Σομαλία καί νά ἐπιχειρηθῆ — ἀνεπιτυχῶς αὐτήν τήν φορά — ἡ πτῶσις τοῦ Κονγκό καί ἄλλος ἕνας, γιά νά πέση — πρό ἡμερῶν μόνο — τό Ἀφγανιστάν! Ποιοί ἔχει μόνο — τό Ἀφγανιστάν! Ποιός ἔχει σειρά τώρα!

Σύμφωνα μέ τήν παλαιά καί δοκιμασμένη μέθοδο, ἕνα πραξικόπημα νεαρῶν ἀξιωματικῶν, «σπουδασμένων» στήν... Μόσχα, ἐγκαθίδρυσε ἤδη μιά «λαϊκή δημοκρατία», τῆς ὁποίας λίπασμα ὑπῆρξε ἡ αἱματηρή ἐκκαθάρισις χιλιάδων ἰθυνόντων καί πιστῶν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, πού ἐξετελέσθηκαν ἐν ψυχρῷ, μαζί μέ τίς οἰκογένειές τους, πολύ... δημοκρατικά!

Ἡ ἅλωσις τοῦ σπουδαιοτάτου αὐτοῦ γεωστρατηγικοῦ ἐρείσματος, πού δεσπόζει ὅλης τῆς εὐπαθοῦς περιοχῆς τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, ἔγινε χωρίς ἡ Δύσις νά καταλάβη τίποτα καί χωρίς καμμιά ἀντίδρασι ἐκ μέρους της, ὡσάν νά ἐπρόκειτο γιά... ἄλλον πλανήτη!

Ἐάν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι τό Ἀφγανιστάν ἔχει κοινά σύνορα μέ τήν Περσία, τό Πακιστάν, ἔχοντας μάλιστα καί ὁμόφυλες μειονότητες στά δυό αὐτά κράτη, ἀντιλαμβάνεται κανείς (ἄν δέν εἶναι... Κάρτερ ἤ Κάλλαχαν!) τί πρόκειται νά συμβῆ μελλοντικά! Ἡ Περσία καί τό Πακιστάν ἔχουν τεράστια προβλήματα καί ἀποτελοῦν πλέον τά μόνα ἐμπόδια στήν κάθοδο τῆς ΕΣΣΔ στόν ἐλεύθερο Ἰνδικό Ὠκεανό... Μέ τό Ἀφγανιστάν κομμουνιστικό δορυφόρο καί τίς ὁμόφυλες μειονότητες στά δυό αὐτά κράτη, μπορεῖ νά ἀναμένεται ἕνας νέος «ἐμφύλιος πόλεμος», πού στήν πραγματικότητα θά εἶναι σοβιετική εἰσβολή μέσω τοῦ Ἀφγανιστάν. Τό πιθανό ἀποτέλεσμα θά εἶναι ἡ ὁριστική «ἀποσταθεροποίησις» τοῦ Πακιστάν πρώτου (εἶναι στρατιωτικά πιό ἀδύναμο ἀπό τήν Περσία καί μέ πολύ μεγαλύτερη ἀφγανικῆς καταγωγῆς μειονότητα) καί τῆς Περσίας ὕστερα! Ὅλες οἱ ψευτοδιαμαρτυρίες τῶν νέων ἡγετῶν τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅτι δῆθεν εἶναι... «οὐδέτεροι» καί ὄχι κομμουνισταί, εἶναι στάχτη στά μάτια τῶν αἰωνίως ἀνοήτων καί ἀφελῶν Δυτικῶν. Ὅταν ἀρχηγός τοῦ κράτους καί πρωθυπουργός εἶναι ὁ... γενικός γραμματεύς τοῦ ΚΚ, κάθε συζήτηση περιττεύει!

Γιά ποιόν χτυπάει ἡ καμπάνα; Πάντως, τελικά, γιά τήν Δύσι... Ἀλλά ποῦ νά ξυπνήση!

ΑΦΡΙΚΗ.

Τό ἀμερικανικό Στέϊτ Ντηπάρτμεντ ἀνεκοίνωσε, μέ πολλή... ἀδιαφορία (!), ὅτι αὐτήν τήν στιγμή, ὑπάρχουν 45.000 Κουβανοί στρατιῶτες, ἄρτια ἐξοπλισμένοι, στίς διάφορες χῶρες τῆς 'Αφρικῆς...

Τό φαινόμενο μιᾶς μικρῆς χώρας, ἡ ὁποία κάνει μιά «διεθνῆ στρατιωτική πολιτική» εἶναι πρωτοφανές καί ὡς χθές ἀπίστευτο. Τό γεγονός ὅτι πίσω της βρίσκεται ἡ ΕΣΣΔ, δέν ἀλλάζει πολλά πράγματα, στήν οὐσία τουλάχιστον. Γιατί εἶναι βέβαιο, πώς ἄν ἡ ΕΣΣΔ δέν εἶχε τήν Κούβα καί τήν προθυμία της νά παίζη τόν ρόλο τοῦ ἀντάρτη-χωροφύλακα γιά λογαριασμό της, δέν θά εἶχε τολμήσει, ἀλλά καί μπορέσει κἄν νά προβῆ στίς ἐπεμβάσεις ὑπέρ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ στήν 'Αφρική.

Δέν πρέπει νά λησμονῆται ὅτι ἡ κομμουνιστική εἰσβολή διά μέσου Κούβας, εἶναι δυνατή στήν 'Αφρική ἀκριβῶς γιατί πρόκειται γιά τήν Κούβα ἕνα μικρό ἐπαναστατικό κράτος, θῦμα κάποτε κι αὐτό τοῦ «ἰμπεριαλισμοῦ» καί — προπαντός — κατά μέγα μέρος Μαύρου! 'Ο συνδυασμός αὐτός ἀρέσει πολύ στούς ἡγέτας τῆς ἀριστερᾶς τῆς 'Αφρικῆς, ἀλλά καί δέν ἐνοχλεῖ καθόλου τούς πληθυσμούς. 'Η παρουσία τῶν Κουβανῶν (ὡς ἐπί τό πλεῖστον μαύρων ἤ μιγάδων) δημιουργεῖ ἀντίθετα αἰσθήματα συναδελφώσεως, θαυμασμοῦ, ἀκόμη καί ὑπερηφανείας στούς μαύρους.

Εἶναι λοιπόν φανερόά, ὅτι ἀποτελεῖ τήν ἰδεώδη αἰχμή τοῦ σοβιετικοῦ δόρατος στήν 'Αφρική, ἀφοπλίζοντας συνάμα τίς δυτικές ἀντιδράσεις (καί ἰδίως τῆς 'Αμερικῆς) οἱ ὁποῖες βρίσκονται μπροστά σέ μιά ἐπίσημη καί «νόμιμη» πρόσκλησι τῶν Κουβανῶν ἀπό τίς ἀριστερές κυβερνήσεις ἤ σέ μιά παραλλαγή εἰσβολῆς γρήγορης καί σχετικά διακριτικῆς. Καί στίς δυό περιπτώσεις, ἡ νομολατρεία καί ἡ τυπομανία τῶν Δυτικῶν, σέ συνδυασμό μέ τήν γνωστή παρακμϊακή κατάστασι χρονίας ἀναποφασιστικότητος καί ἀσυναρτησίας στήν ὁποία βρίσκονται, παραλύει τίς ἀντιδράσεις οὐσίας καί ἀφήνει τήν εἰσβολή ἀνενόχλητη!

Τά ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά. Στήν 'Ανγκόλα πρῶτα, ἡ ἧττα τῶν κομμουνιστικῶν δυνάμεων ἀποφεύχθηκε τήν τελευταία στιγμή, χάρις στήν Κούβα καί ἡ Δύσις ὄχι μόνο ἔχασε τήν πάμπλουτη αὐτή χώρα, ἀλλά καί ἔδωσε στούς κομμουνιστάς μιά ἰδεώδη γεωστρατηγική «Πλατφόρμα» γιά τά... περαιτέρω! Πράγματι, ἡ 'Ανγκόλα ἔχει κοινά σύνορα μέ τήν Ναμίμπια (καί μέσω αὐτῆς μέ τήν Ν. 'Αφρική καί ἤδη ἄρχισαν οἱ ἐπιδρομές!) μέ τό Κονγκό (καί ἤδη ἔγινε ἡ πρώτη — ἀποτυχημένη χάρις στήν... Γαλλία — ἀπόπειρα εἰσβολῆς στήν Κατάνγκα) καί μέ τήν Μποτσβάνα (καί μέσω αὐτῆς μέ τήν Ροδεσία (ἤδη σέ πόλεμο). Καί στήν Αἰθιοπία, τό ἴδιο σενάριο ἐπανελήφθη κάτω ἀπό τά... βοοειδῆ βλέμματα τῆς Δύσεως, μέ ἀποτέλεσμα ἡ ΕΣΣΔ νά ἀποκτήση μιά ἰδεώδη βάσι ἐξορμήσεων μελλοντικῶν στήν 'Ανατ. 'Αφρική!

Ἤδη συζητοῦνται οἱ «λεπτομέρειες» τῆς κουβανικῆς εἰσβολῆς, στήν 'Ερυθραία καί στήν Ροδεσία καί προετοιμάζονται οἱ τῆς Ν. 'Αφρικῆς...

'Η ἀντιμετώπισις αὐτῆς τῆς φοβερῆς ἀπειλῆς ἀπό τήν Δύσι, εἶαι ἁπλούστατα... ἀνύπαρκτη! 'Αντί νά κτυπήση τό κακό στήν ρίζα του, δηλαδή στήν Κούβα, προσπαθεῖ νά... βοηθήσει τούς εἰσβολές τῆς Αἰθιοπίας ἐγκαταλείποντας τήν Σομαλία καί τούς εἰσβολεῖς τῆς Ροδεσίας ἐπιβάλλοντας ἀποκλεισμό! Καί ἀσφαλῶς τό ἴδιο θά γίνη καί στήν Ν. 'Αφρική, περιμένοντας, μεθαύριο, τήν σειρά τῆς Κεντρικῆς καί τῆς Δυτικῆς 'Αφρικῆς... Ἤδη σύμφωνα μέ τό περιοδικό «Νιούλγουηκ», ἔφθασαν στήν Μοζαμβίκη δύο κουβανικά τάγματα, μέ τάνκς (200) καί 35 Μίγκ 21! 'Η νέα εἰσβολή στήν Κατάνγκα εἶναι ἡ καλύτερη ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως μεθοδικοῦ σχεδίου ἐπιθέσεων καί ἀντιπερισπασμῶν...

Οἱ μελλοντικές καταστροφές εἶναι ἤδη ἐδῶ. Καί ἡ Δύσις καθεύδει, χωρίς ἡγεσία, χωρίς σκοπούς, χωρίς σχέδια, χωρίς θέλησι, χωρίς ψυχή... Τί ἄλλο χρειάζεται ὅταν ὁ ὑπουργός τῶν ΗΠΑ ὁ «μαῦρος Γιάνγκ, δηλώνει χωρίς ψυ-
ὁ «μαῦρος Γιάνγκ, δηλώνει ἀνερυθρίαστα ὅτι ἡ Κούβα ἀποτελεῖ παράγοντα σταθεροποιήσεως στήν 'Αφρική».

'Η καταδίκη τῆς 'Ιστορίας εἶναι τελεσίδικη καί ἀνέκκλητη, γιά ὅσους παραιτοῦνται ἤ τήν λησμονοῦν.

ΙΤΑΛΙΑ.

Ἦταν ἀδύνατο νά μήν ἐκτελεσθῆ ὁ Μόρο! 'Η ἐκτέλεσίς του ἦταν τό μόνο παρα-λογικό ἀποτέλεσμα τοῦ αἱμοδιψοῦς παραλογισμοῦ τῶν κομμουνιστικῶν ἐρυθρῶν ταξιαρχιῶν. Εἶχε ἀναφερθεῖ ἤδη, σέ προηγούμενο φύλλο μας, ὅτι ἡ ἀπαγωγή τοῦ Μόρο ὑπῆρξε ἀναμφίβολα τό μεγαλύτερο «κατόρθωμα» τῶν παραφρόνων αὐτῶν, ἀλλά συνάμα καί τό μεγαλύτερο καί ἀποφασιστικό λάθος τους! Γιατί ἔτσι κλείσθηκαν μόνοι τους σ' ἕνα ὁριστικό ἀδιέξοδο, ἀπό τό ὁποῖο μόνον νεκροί – καί φτυσμένοι! – θά βγοῦν...

'Η «λογική» τους ὅτι ἔτσι θά ρίξουν τό καθεστώς τῆς 'Ιταλίας καί θά δημιουργήσουν τίς προϋποθέσεις γιά «λαϊκή ἀντίδρασι» κομμουνιστικοῦ τύπου ἀποδείχθηκε γελοία καί παράλογη, ἄν καί δέν χρειαζόταν ἡ τεραστία ἐξέλιξι τῶν ἑβδομάδων τῆς ἀπαγωγῆς γιά ν' ἀποδειχθῆ.

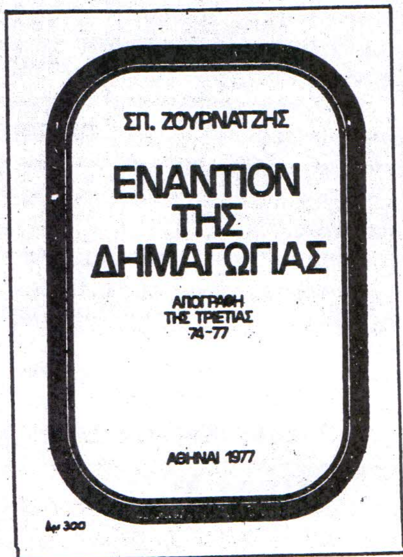
'Αντίθετα, εἶναι φανερό ὅτι ἡ Χριστιανοδημοκρατία βγαίνει δυνατότερη ἀπό τήν δοκιμασία, μέ τόν στέφανο τοῦ μάρτυρος καί τῆς ἀντοχῆς τοῦ κράτους στήν δοκιμασία. 'Ακόμη, τό Κ.Κ.Ι. εἶναι περισσότερο παρά ποτέ καταδικασμένο στόν «ἱστορικό συμβιβασμό». Τέλος, ἡ ὁμολογουμένως ὁμόφωνη καί ὁμόψυχη ἀντίδρασις καί τῶν 'Ιταλῶν καί ὅλων τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀποδεικνύει περίτρανα τήν ἀπομόνωσι τῶν παραφρόνων. Δέν πρόκειται πουθενά νά βροῦν ἄσυλο ἤ ἡσυχία. Πάτησαν μιά ἔχιδνα καί τό δηλητήριό της θά τούς σκοτώση. Εἶναι ἁπλῶς θέμα χρόνου.

→

Τό ἰταλικό καθεστώς θά πέση... Ὁπωσδήποτε καί ἀσφαλῶς, ἡ ἀδράνεια, ἡ ἀναισχυντία καί ἡ διάλυσις πού τό χαρακτηρίζουν, θά φέρουν τήν λύσι τοῦ δράματος τῆς Ἰταλίας. Ἀλλά ὄχι μόνον αὐτῆς. Ὁλόκληρη ἡ Δύσις θά βρεθῆ σύντομα μπροστά στήν ἀμείλικτη καί ἀδυσώπητη ἐπιλογή: Ἤ τό Σύστημα ἤ ἡ Ὕπαρξις.

Καί ἀντίθετα ἀπό ὅσα πιστεύουν μερικοί ἀνόητοι, γεγονότα ὅπως ἡ δολοφονία τοῦ Μόρο, ὄχι μόνο δέν συμβάλλουν στούς «πόθους» τους ἀλλά δυναμώνουν – ἔστω καί προσωρινά – τά καθεστῶτα τῆς Παρακμῆς.

Ὅπως ἔστρωσαν οἱ Ἰταλοί...

Τό σημερινό ἀποκορύφωμα τοῦ πολιτικοῦ καί κοινωνικοῦ χάους πού κατόρθωσαν νά ἐπιβάλουν οἱ Ἰταλοί τρομοκράτες, εἶναι εὐτυχῶς εὐκαιρία γιά τούς χριστιανοδημοκράτες καί τούς κομμουνιστές νά κάνουν καί μιά «μικρή» αὐτοκριτική, ὡς πρός τήν ἀπίστευτη τύφλωσι καί ἀνοχή πού εἶχαν πρός τίς βίαιες ἐκδηλώσεις, ὡς χθές τουλάχιστον.

Πράγματι, τόσο ἡ «Πόπολο» (ἐφημερίδα τοῦ κόμματος τῆς Χ.Δ.) ὅσο καί δυό σημαίνοντα στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ι., παραδέχθηκαν, στίς 12 Μαΐου ὅτι ἀπετέλεσε σφάλμα μεγάλο ἡ τάσις πού καλλιέργησαν νά ἐπιρρίπτουν σέ μιά... «μαύρη διεθνῆ» τίς πρῶτες βιαιότητες, κλείνοντας τά μάτια – ἐν ὀνόματι τῆς... δημοκρατίας! – στήν πραγματική ταυτότητα τῶν τρομοκρατῶν.

Ἡ «Πόπολο» κατηγορεῖ τούς κομμουνιστές καί οἱ κομμουνιστές τούς χριστιανοδημοκράτες! Αὐτό ὅμως πού ἔχει σημασία εἶναι ἡ – ἔστω καί ἀργοπορημένη! – ἀναγνώρισις ὅτι ἡ ἐκστρατεία κατά τῶν Ἐθνικιστῶν ἦταν σφάλμα, τύφλωσις, ἀνοησία, κακοπιστία. Ἄς μήν λησμονῆται ὅτι ἡ ἐκστρατεῖες αὐτές κατέληξαν ὄχι μόνο στήν ἐξορία καί τήν καταδίκη ἀθώων, ἀλλά (κυρίως) στήν ἀποδιοργάνωσι τῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας, ὑπόπτων «γιά... φασιστικές τάσεις!» Τό ἀποτέλεσμα φαίνεται τώρα: οἱ ὑπηρεσίες ἀσφαλείας ἀπέτυχαν τελείως στήν ἀποκάλυψι τῶν Ἐρυθρῶν Ταξιαρχιῶν...

Ἐδῶ, στήν Ἑλλάδα, τά ἴδια ἀκριβῶς φαινόμενα παρατηροῦνται. Τό ὅτι ἡ Ἰταλία τά ἔπαθε ἤδη, δέν φαίνεται νά εἶναι ἀρκετό παράδειγμα γιά τούς γνωστούς «δημοκρατουροῦντας», οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νά ἀναζητοῦν κεφάλια «δεξιῶν φασιστῶν», ἐνῶ εἶναι ἀριστεροί οἱ τρομοκράτες! Καί οἱ κυβερνήσεις καί τά κόμματα καί ὁ τύπος ἐπαναλαμβάνουν τό ἴδιο τραγικό σφάλμα καί δέν θέλουν νά ἰδοῦν ποῦ κατέληξε ἡ Ἰταλία καί πόσο τό μετενόησε...

Ἄς ἐλπίση ἡ Ἑλλάς, ὅτι ἔστω καί τώρα, στίς 12 παρά πέντε, θά γίνη ἐπιτέλους ἀντιληπτή ἡ πηγή τῆς ἀπειλῆς κατά τῆς χώρας καί τῆς κοινωνίας καί ὅτι τά μέτρα πού προδικάζει τό ἀντιτρομοκρατικό νομοσχέδιο θά χρησιμοποιηθοῦν τουλάχιστον ὀρθά καί ὄχι γιά τό σαπούνισμα τοῦ κατηφόρου πού πῆρε ἡ ὑπόθεσις!

...καί ὅπως στρώνουν οἱ Ἕλληνες!...

θεοί ΚΑΙ δαίμονες

Μία ἀπό τεις χρησιμότερες στῆλες τοῦ ῾Ελληνικοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, πού μέ διαυγῆ καί ἰσχυρά ἱστορικά ἐπιχειρήματα, ἀλλά καί μέ ἔκδηλη διάθεσι φιλαληθείας ἀντιμετωπίζει τούς συγχρόνους, πολιτικοκοινωνικούς προβληματισμούς τῶν Νεοελλήνων, πρέπει νά θεωρῆται ὅτι εἶναι ἡ στήλη, «ΚΡΙΣΕΙΣ και ΣΧΟΛΙΑ» τοῦ «῾Ελ. Κόσμου». Λόγω τῆς σπουδαιότητος ἀκριβῶς αὐτῆς τῆς στήλης, ἴσως, γίνεται ὁ στόχος τῶν πλέον συστηματικῶν πυρῶν τῶν γνωστῶν «δαιμόνων τοῦ τυπογραφείου» ὥστε νά ἐμφυλλοχωροῦν συχνά όρισμενες ἀσάφειες. Ἔτσι διαβάζουμε στήν στήλη μερικούς νεοπαγεῖς ὅρους, ὅπως «μαρξιστικός ἐθνικισμός», «ἐρυθρός ἐθνικισμός» καί καμμιά φορά (ὅπως στό φύλλο τῆς 12ης/2/78).τόν χαρακτηρισμό τῶν διαφόρων πρακτόρων τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ στήν Δύσι, ὡς «ὄργανα τοῦ ρωσικοῦ ἐθνικισμοῦ».

᾽Επειδή θέλουμε εἰλικρινά να προστατεύσωμε, κατ᾽ ἀρχήν τήν στήλη ἀπό τίς καταλυτικές καί ἐπιστημονικές ἀπαράδεκτες εἰσβολές τῶν «δαιμόνων τοῦ τυπογραφείου» κάνουμε καλόπιστα, τίς παρακάτω παρατηρήσεις: Λέγοντες «᾽Εθνικισμός», περιγράφουμε τήν ἰδιαίτερη ἐκείνη διάκρισι ἔναντι τῶν ἄλλων ἰδειολογιῶν, πού ἔχει τόν ἀγώνα ἀνηρτημένο στό ἠθικό ἐπίπεδο καί ἀποτελεῖ τρόπο ζωῆς καίπροσοφρᾶς γιά τίς ἱστορικές καί κοσμοθεωρητικές ἀπαιτήσεις ἑνός Λαοῦ, στήν ἱστορική του Πορεία δηλ. ἑνός Ἔθνους».

Δηλαδή μία ἱστορική ἀκεραία καί σαφῶς ἐθνική ἐκδήλωσι ἑνός Λαοῦ ἤ ἑνός ἀνθρώπου, τήν χαρακτηρίζουμε ὡς ᾽Εθνικιστική Δρᾶσι.

Ἄρα, πρώτη ὑπόδειξις, δέν νοεῖται «κομμουνιστικός ᾽Εθνικισμός» ἐφ᾽ ὅσον ὁ μαρξισμός οὔτε ἠθική ἀκεραιότητα ἔχει, οὔτε ἀναφέρεται στήν ἀγωνιστική πορεία ἑνός Ἔθνους γιατί ἔχει Διεθνιστική Θεώρησι.

᾽Εξ ἄλλου ἡ ᾽Ιδεολογία τοῦ ᾽Εθνικισμοῦ ἀποβλέπει (κοσμοθεωρητικά) στόν ἐξανθρωπισμό ἑνός ἀνθρώπου, μιᾶς κοινωνίας, ἑνός Ἔθνους. Βασίζεται στήν ἐπιστημονικά ὁριζομένη νευροψυχική δόμησι αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ Ἔθνους, γιά νά τελειοποιήση αὐτόν τόν ἴδιο τόν ὀργανισμό του ἐθνικῶς ἀνεξάρτητα ἀπό τούς ἄλλους, στήν ἐπίλυσι τῶν πολιτικοκοινωνικῶν καί λοιπῶν προβλημάτων πού τόν ἀπασχολοῦν καί ἀπό τήν ἐθνικιστική λύσι τῶν ὁποίων θά ὁδηγηθῆ αὐτόνομα καί παραδειγματικά γιά τήν ὑπόλοιπη ἀνθρωπότητα, στήν τελειοποίησι τῶν διαδικασιῶν πού συνθέτουν τόν φυσικό προορισμό τοῦ ἀνθρώπου στή γῆ. Ἔτσι ὁ ἐθνικισμός ἔχοντας σάν κυρία βάσι ἐκδηλώσεώς του τήν ἀνθρώπινη φύσι, εἶναι ὁ ἀντίπους, ἡ ἐντελῶς ἀντίθετη ἐγκεφαλική διεργασία ἀπό τήν μηχανική καί δογματική λειτουργία τοῦ μαρξιστικοῦ ὑλισμοῦ ἤ,λ ἄλλως τῆς θεοποιημένης ὕλης.

Ἄρα εἶναι κενή νοήματος ἡ ἔκφρασις «Μαρξιστικός ᾽Εθνικισμός».

᾽Ακόμη καί ὡς πρός τήν μέθοδο λειτουργίας της, ἡ ᾽Ιδεολογία τοῦ ᾽Εθνικισμοῦ χρησιμοποιεῖ τήν ᾽Επιλεκτική διαδικασία ἔναντι τοῦ μαρξιστικῆς διαλεκτικῆς, πού ἀποτελεῖ δογματική ἀντίληψι ἐλέγχου, καί δῆθεν ἐπεμβάσεως στήν πορεία τῶν φυσικῶν φαινομένων καί λειτουργιῶν. ᾽Αντίθετα, ὁ ᾽Εθνικισμός λαμβάνει ὑπ᾽ ὄψιν τό ἀνεξέλεγκτο καί ὑπεράνθρωπο τῶν Νόμων τῆς Φύσεως οἱ ὁποῖοι καί βάζουν τήν σφραγίδα τους στίς ἀνθρῶπινες διεργασίες ὡς κατεξοχήν χαρακτηριστικοῦ φυσικοῦ φαινομένου. Ἔτσι γιά τόν *᾽Εθνικισμό ἡ φύσις προυπῆρξε τῆς ὕλης, ἐνῶ γιά τόν μαρξισμό ἡ ὕλη προϋπάρχει τῆς Φύσεως.*

Χαρακτηριστικό εἶναι ὅτι ὁ ᾽Εθνικισμός θέτει τίς ἀνθρώπινες τίς πολιτικές διαδικασίες ὑπεράνω τῶν οἰκονομικῶν διαδικασιῶν, ἐνῶ ὁ Μαρξισμός θέτει τίς οἰκονομικές διαδικασίες ὑπεράνω τῶν πολιτικῶν (δηλ ἀνθρωπίνων) διαδικασιῶν.

Ἔτσι λοιπόν ὁ ᾽Εθνικισμός, περιγράφοντας αὐτόν τόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, εἶναι ὑπεράνω στενῶν κομματικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἀνθρωπίνων διεργασιῶν. Ἄρα δέν νοεῖται καμμία «ἀπόχρωσις» ᾽Εθνικισμοῦ. ῾Επομένως ἡ ἔκφρασις «᾽Ερυθρός ᾽Εθνικισμός» εἶναι διαμονιωδῶς (τυπογραφικά τουλάχιστον) ἀτυχής!

Διότι, μαζί μέ πολλά ἄλλα στοιχεῖα πο ὑπεριγράφουν καί καθορίζουν τήν ἐθνικιστική ἰδεολογία καί τά ὁποῖα ἐκφεύγουν τῶν δυνατοτήτων ἀναπτύξεως στήν παροῦσα «ὑπόδειξι» ὁ ᾽Εθνικισμός ἑνός Λαοῦ δέν καθορίζεται ἀπό μία κυβερνῶσα κάστα, οὔτε ἀπό ἕνα ἐκ τῶν πολλῶν κομμάτων πού κυβερνοῦν μία μή μαρξιστική κοινωνία τῆς Δύσεως. Καθορίζεται ἀπό ὁλόκληρο καί τό ἴδιο τό Ἔθνος, ὅταν συμμετοχικά καί ὀργανικά καθορίζη καί ἀποφασίζη τά τοῦ οἴκου! Τέτοιες διαδικασίες δέν ὑπάρχουν. Γι᾽ αὐτό ὁ ᾽Εθνικισμός εἶναι ἡ πολιτική ἔκφρασις μιᾶς νέας ἐποχῆς, ἑνός νέου ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ, στόν νέο παγκόσμιο πολιτιστικό κύκλο πού ἀναμένη ἡ ἀνθρωπότης γιά νά διαδεχθῆ τήν σημερινή Πολιτιστική παρακμή, πού καθορίζει, μοιραῖα, τίς σέ ἀποσύνθεσι διαδικασίες καί ὁρολογίες τῶν σημερινῶν κοινωνιῶν.

Ἄς ἐμποδίζωμε λοιπόν συστηματικά τούς δαίμονας τῶν τυπογραφίων» νά ροσβάλλουν ἔννοιες καί ὅρους πού εἶναι γεννημένες, γιά *Χρῆσι τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος τῆς νέας ἐποχῆς»*

ΤΑΚΗΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΤΟ... ΕΙΔΙΚΟΝ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΥΠΟ!

LE MONDE — 9 mai 1978 — page 3

REMANIEMENT MINISTÉRIEL AU CAIRE

Le nouveau gouvernement devra faire face à une situation sociale difficile

De notre correspondant

Le Caire. — L'élément le plus important du septième remaniement que vient de subir le cabinet Mamdouh Salem, formé en avril 1975, est la suppression du poste de vice-premier ministre chargé des affaires économiques et financières. Ce super-ministère avait été taillé sur mesure, en novembre 1976, pour M. Abdel Moneim Kayssouni, qui alors se faisait fort, « muni des pleins pouvoirs économiques », de redresser l'économie égyptienne.

Ancien grand argentier de Nasser et à ce titre défenseur du « *socialisme arabe* », M. Kayssouni voulait rendre l'Egypte au capitalisme libéral, tout en maintenant sous contrôle étatique l'important secteur industriel nationalisé. Il n'a donc dénationalisé aucune usine et n'a pas, non plus, remis en question les lois de réforme agraire.

Son action s'est exercée dans deux directions : à l'extérieur, redonner confiance en l'Egypte sur les places financières internationales. A l'intérieur, diminuer les subventions à la consommation afin de revenir partiellement à « *la vérité des prix* ». S'il avait remporté un succès certain sur le premier point, M. Kayssouni en revanche jouait de malchance sur le second. L'annonce de l'augmentation de plusieurs produits de consommation courante en janvier 1977 avait provoqué de violentes émeutes dans une dizaine de villes égyptiennes. Depuis lors, le vice-premier ministre avait vu son plan d'augmentation des prix accompagnée d'une légère hausse des salaires se heurter au souci du premier ministre de ne pas remettre en péril l'ordre public. Dans ces conditions, M. Kayssouni considérait que sa tâche de ramener l'Egypte, selon le vœu du raïs, sur la voie de la « *prospérité capitaliste* » était désormais sans objet.

Certes plusieurs ministres mis en place par M. Kayssouni, notamment à l'économie et aux finances, restent à leur poste, mais ils ne sont pas hommes à imposer une politique. Parmi les cinq nouveaux ministres, la seule personnalité qui ne soit pas inconnue, ayant déjà appartenu au gouvernement, est M. Abdel Rezzak Abdel Meguid, à qui est attribué le portefeuille de la planification, bien que l'économie égyptienne ne soit plus vraiment planifiée. M. Ahmed Talaat Tewfiq est nommé ministre de l'habitat, M. Mahmoud Mohamed Daoud prend l'agriculture et M. Ahmed Mahmoud Attia la justice. La seule nomination qui tranche peut-être un peu sur le caractère routinier des autres est celle d'un jeune député gouvernemental du delta du Nil, M. Nassef Tahoun, à la tête du ministère de l'approvisionnement, à qui est restitué son autonomie administrative. M. Tahoun, qui passe pour efficace et honnête, a été président de la coopérative des fruits et légumes de la Menoufieh (région du delta occidental).

Le cabinet remanié devra faire face à une situation sociale difficile. Il est indéniable que l'état des finances de l'Egypte s'est amélioré depuis un an, essentiellement grâce à l'aide arabe et aux exportations pétrolières (celles-ci ont permis au commerce extérieur égyptien d'augmenter en valeur absolue pour la première fois depuis vingt-cinq ans. Il est vrai également qu'en 1977 le produit national brut a augmenté de 11 %. Mais cela est encore trop peu et trop mal réparti pour être ressenti par le plus grand nombre. De plus, la hausse des prix « *spontanée* », un moment ralentie en 1977 (inflation de 10 % contre 25 % en 1976), a repris de plus belle cette année. Sauf exception, le marché égyptien de détail ne souffre plus, comme par le passé, de pénuries chroniques, mais des denrées de plus en plus nombreuses, par exemple certains fruits et légumes naguère de grande consommation, deviennent hors de portée des bourses modestes et même moyennes. Il s'ensuit une vive irritation de la population.

Pour parer au plus pressé, le gouvernement vient d'accorder une prime exceptionnelle représentant dix jours de salaire aux trois millions d'agents de l'Etat (sur neuf millions sept cent vingt mille personnes que compte la population active).

J.-P. PÉRONCEL-HUGOZ.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ

Ἡ κυβερνητική προπαγάνδα μᾶς λέει ὅτι οἱ ξένες ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται πολύ μέ τήν Ἑλλάδα καί τά... θαύματα τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἰδού ἡ ἀπόδειξις περί τοῦ... ἀντιθέτου! Ὁ ἀνασχηματισμός ἀνηγγέλθη στίς σοβαρές ξένες ἐφημερίδες μέ τά «ψιλά» καί τά «διάφορα», μεταξύ τῶν ὁποίων τό... διαζύγιο τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας! Ἐνῶ γιά τόν ἀνασχηματισμό τῆς Αἰγύπτου, τό κλισσέ δείχνει τήν διαφορά...

Grèce

M. CONSTANTIN CARAMANLIS, premier ministre grec, a remanié son gouvernement. Il a accepté la démission de son ministre des affaires étrangères, M. Panayotis Papaligouras, qui est remplacé par M. Georges Rallis, jusqu'à maintenant ministre de la coordination (*le Monde* du 10 mai).

Ce dernier portefeuille est légué à M. Constantin Mitsotakis, chef du parti néo-libéral, qui entre au gouvernement avec un autre libéral, M. Athanassios Canellopoulos. Celui-ci assume la responsabilité des finances, abandonnée par M. Ioannis Boutos, qui prend en charge l'agriculture.

L'ancien ministre de l'agriculture, M. Athanassios Taliadouros, a démissionné.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ 'MONT' 11-5-78

Τά «οἰκονομικά μέτρα» τῆς κυβερνήσεως»...

«Ὤδινεν ὄρος καί ἔτεκε μῦν»! Τό βουνό κοïλοπόνεσε καί γέννησε... ποντίκι (γιά τούς ἀτυχεῖς πού δέν ἔμαθαν ἑλληνικά!)...

Αὐτό τό ἀρχαῖο γνωμικό ταιριάζει δυστυχῶς σάν γάντι στά πολυδιαφημιζόμενα, ἑβδομάδες πρίν ἀπό τήν κοινοποίησί τους μέτρα «διά τήν τόνωσιν τῆς οἰκονομίας καί τήν καταπολέμησιν τοῦ πληθωρισμοῦ».

Κατ' ἀρχήν — γιά τήν ἱστορία — ἀπορεῖ κανείς γιατί καί πῶς ἡ διαφήμισις αὐτή, ἀπό τά μέσα ἐνημερώσεως, ἐφ' ὅσον οὔτε κανένας ἤξερε ποιά θά εἶναι τά μέτρα αὐτά, οὔτε ἄν καί πότε καί πῶς θά ἀποφασίζονταν. 'Αλλά τό «ἐμετικόν λιβανωτόν» (ὅπως ἔλεγεν εἰς ἄπταιστον καθαρεύουσαν ὁ θάψας τήν δημοτικήν καί ταφείς ὁ ἴδιος Μαῦρος!) εἶναι συνηθισμένο πλέον φαινόμενο στήν 'Ελλάδα ὅπου ἡ προσωπολατρεία, σήμερα ὅπως καί χθές, εἶναι τό κυριώτερο ἀναζητούμενο «προτέρημα» ἀπό τούς κρατικούς λειτουργούς! Κανείς δέν ἐνοχλεῖται, ὅλοι ἔχουν συνηθίσει. Θανάσιμος ἐθισμός!

Τά προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας, αὐτήν τήν στιγμή, ἐκτός ἀπό τά γνωστά δομικά καί ὑποδομικά, πού ἀνάγονται σέ ἐσφαλμένες βάσεις ἀναπτύξεως καί δέν εἶναι τοῦ παρόντος, λέγονται

α) Πτώσις ἐπενδύσεων
β) Πτώσις παραγωγῆς
γ) 'Ισοζύγιο πληρωμῶν
δ) Πληθωρισμός
ε) Ε.Ο.Κ.

Ὅπως σέ ὅλα στήν οἰκονομία, καθένα ἀπό τά προβλήματα αὐτά εἶναι ἀπ' εὐθείας συνδεδεμένο μέ ὅλα τά ἄλλα καί δημιουργοῦν μιά ἁλυσίδα. Γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν, χρειάζονται ὄχι μόνο θαρραλέες ἐπιλογές καί θαρραλέα μέτρα, ἀλλά καί ταυτόχρονη ἀντιμετώπισις ὅλων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἡ διόρθωσις δύο ἤ τριῶν ἀπ' αὐτά, θά βοηθήση στήν ἐπίλυσι τῶν ὑπολοίπων.

Σέ προηγούμενο φύλλο μας, ἔχουμε ἀναφερθῆ λεπτομερέστατα στά περισσότερα ἀπό τά σημεῖα αὐτά, καθώς καί στά ἀναγκαῖα μέτρα. Θά τά συνοψήσωμε καί πάλι ἐδῶ:

Πτώσις 'Επενδύσεων: Προέρχεται πρῶτον ἀπό ψυχολογικούς παράγοντας καί ἀπό τήν ἀδυναμία τῆς κρατικῆς μηχανῆς νά ὑποκαταστήση ἔστω καί μερικῶς τήν ἀτομική πρωτοβουλία. Τά δημαγωγικά καί χωρίς ἀντίκρυσμα καί θέλησι ἐπιλογῆς ψευτοσοσιαλιστικά μέτρα τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ εἶναι ὁ πρῶτος παράγων. 'Ο δεύτερος εἶναι ἡ ἐπί τριετία ἀφαίμαξις ὅλων τῶν παραγωγικῶν κλάδων τῆς οἰκονομίας μέ «ἐφ' ἅπαξ εἰσφορές» κάθε χρόνο διαφορετικές καί μέ διαφορετικά προσχήματα, πάντα ὅμως γιά ταμειακή διευκόλυνσι τῶν δημαγωγιῶν καί τῶν κομματικῶν ἀναγκῶν τῆς κυβερνήσεως. Τά «μέτρα» αὐτά, δημιούργησαν μιά αἴσθησι διωγμοῦ καί ἀνασφαλείας στούς ἰδιώτας ἐπενδυτάς, χωρίς νά ὑπολογισθῆ ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ κόστους πού ἐπηκολούθησε. 'Ο τρίτος εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης στό ἄμεσο καί προσεχές μέλλον, πού καλλιεργήθηκε μέ τύφλωσι ἀπό τήν κυβέρνησι, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τήν ἅλωσι τῶν συνδικάτων ἀπό τήν 'Αριστερά, τῆς παρέδωσε δέ καί τήν παιδεία καί τό πεζοδρόμιο, μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα. Ἄν ἡ κυβέρνησις δέν ἀποκαταστήση, ἔστω καί μερικῶς τήν ἐμπιστοσύνη, ἡ κατάστασις θά χειροτερεύη συνεχῶς. Ἤδη, ἡ τετραετία τῆς ἐπενδυτικῆς ἀποχῆς πληρώνεται καί θά πληρώνεται γιά μιά δεκαετία τουλάχιστον!

Πτώσις Παραγωγῆς: Εἶναι ἀπ' εὐθείας συνδεδεμένη μέ τίς ἐπενδύσεις. 'Εφ' ὅσον δέν ὑπάρχουν οἱ ἀνάλογες, ἀναγκαῖες καί κατάλληλες ἐπενδύσεις, εἶναι φυσικό καί μοιραῖο ἀποτέλεσμα ἡ πτώσις τῆς παραγωγῆς. Εἶναι ἀνάγκη νά τονισθῆ ἐδῶ, ὅτι δέν χρειάζεται πτώσις σέ ἀπολύτους ἀριθμούς ἤ σέ ποσοστά. 'Αρκεῖ ἡ στασιμότης, ἤ ἡ ἐλαχίστη πρόοδος γιά νά σημειωθῆ οὐσιαστικά πτῶσις, γιατί οἱ ἀνάγκες ἐξελίσσονται μέ πολύ ταχύτερο ρυθμό ἀπό τόν ρυθμό αὐτό τῆς παραγωγῆς. 'Επιπλέον ἡ καθημερινή αὔξησις τοῦ κόστους μονάδος προϊόντος, σέ συνδυασμό μέ τό ἄλλο κεφάλαιο (τῆς εἰσαγωγῆς πληθωρισμοῦ) δημιουργοῦν νέες πτωτικές τάσεις.

'Ισοζύγιο Πληρωμῶν: 'Η συνεχής χειροτέρευσίς του ὀφείλεται στήν συνεχῆ αὔξησι τῶν εἰσαγωγῶν, λόγω τοῦ προαναφερθέντος ρυθμοῦ αὐξήσεως ἀναγκῶν, σέ ὅλους τούς τομεῖς καί στήν μικρότερη ἤ καί καθόλου αὔξησι τῶν ἐξαγωγῶν, πού ὀφείλεται, μέ τήν σειρά της, στήν ἔλλειψι ἐπενδύσεων καί παραγωγῆς. Πῶς νά ὑπάρξουν ἱκανοποιητικές ἐξαγωγές, ὅταν δέν ὑπάρχη ἱκανοποιητική παραγωγή; Τό γνωστό ἄνοιγμα ὁδηγεῖ στήν χρεωκοπία, ἤ τόν δανεισμό, πού πνίγει, ὡς γνωστόν, τίς ζωτικές δυνάμεις τῆς οἰκονομίας καί τίς κρατικές δυνατότητες ἀναγκαίων ἐπενδύσεων,

→

λόγω τῶν τεραστίων τόκων σε συνάλλαγμα γιά τήν ἐξυπηρέτησι. Χωρίς νά ὑπολογισθῆ καί ἡ ἀπώλεια καί τῶν τελευταίων ὑπολειμμάτων ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας..

Πληθωρισμός: 'Οφείλεται πρῶτον, στήν αὔξησι τῶν εἰσοδημάτων — ἀπό πρίν ἀπό τήν τετραετία ἤδη — γιά δημαγωγικούς κυρίως λόγους, πού δέν συνοδεύθηκε ἀπό ἀνάλογη αὔξησι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐργασίας κατά μονάδα, δηλαδή τῆς Παραγωγικότητος. Αὐτό δημιούργησε μεγάλα πλεονάσματα εἰσοδημάτων, και μοιραῖα τάσεις καταναλώσεως πολύ μεγαλύτερες ἀπό τίς δυνατότητες τῆς παραγωγῆς καί τῆς οἰκονομίας μας γενικώτερα. 'Η ἀνεξέλεγκτη αὔξησις τῆς καταναλώσεως χωρίς παραγωγικό ἀντίκρυσμα ἔφερε τήν ἀπότομη αὔξησι τῶν τιμῶν, μέ παράλληλη ἀπαίτησι νέων ἀναπροσαρμογῶν εἰσοδημάτων καί νέα ἀνισορροπία κ.ο.κ. Δηλαδή ἔφερε τήν ἑλικτική τοῦ πληθωρισμοῦ, ἡ ὁποία ἔχει τήν τάσι νά αὐξάνεται ὅσο περισσότερο «ἐξυπηρετεῖται», σ' ἕνα φαῦλο κύκλο. Δεύτερον, ὀφείλεται στήν εἰσαγωγή τοῦ πληθωρισμοῦ ἀπό τό ἐξωτερικό, μέ τήν καθημερινή σχεδόν — καί τεχνητή καί ἠθελημένη ἀνοήτως! — πτῶσι τῆς δραχμῆς, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ, στήν οὐσία, νά ἀκολουθῆ τό δολλάριο στήν πτῶσι του! 'Η τεραστία διαφορά ὅμως εἶναι, ὅτι πίσω ἀπό τό δολλάριο στέκει ἡ γιγαντιαία ἀμερικανική οἰκονομία, μέ ἐπαρκέστατη παραγωγή καί πλεονάσματα, ἐνῶ πίσω ἀπό τήν δραχμή... δέν στέκει τίποτα! 'Η κυβέρνησις ἐθελοτυφλεῖ, πιστεύοντας ὅτι ἡ ὑποτίμησις τῆς δραχμῆς, φθηναίνοντας τίς ἐξαγωγικές τιμές, θά τίς αὐξήση. 'Αλλά λησμονεῖ καί πάλι, ὅτι ἡ 'Ελλάς, γιά ὅλους τούς προαναφερθέντας λόγους, δέν ἔχει ἐπαρκῆ παραγωγή, ὥστε νά αὐξήση τίς ἐξαγωγές, ἀφοῦ δέν ἐπαρκεῖ οὔτε κατά μικρό ποσοστό γιά τίς ἐγχώριες ἀνάγκες... 'Επιπλέον μέ τήν ὑποτίμησι τῆς δραχμῆς, ἀκριβαίνουν οἱ εἰσαγωγές καί συνεπῶς οἱ τιμές τῆς ἀγορᾶς, καθημερινῶς σχεδόν, ἐνῶ συνάμα, ἡ ἑλληνική παραγωγή, ὅπου καί ὅταν στηρίζεται σέ εἰσαγόμενες πρῶτες ὕλες (πολύ συχνά!) ἐπιβαρύνεται καθημερινῶς κι αὐτή στό κόστος της, μέ νέα αὔξησι τῶν ἐσωτερικῶν προϊόντων πλέον! Τέλος, δημιουργοῦνται καί τάσεις μεγάλης αἰσχροκερδείας στό ἐμπόριο, πού θέλοντας νά ἐπωφεληθῆ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν εἰσαγόμενων προϊόντων, κάνει ἀποθέματα δυσανάλογα, πουλώντας τα μέ τίς νέες τιμές, ἐνῶ τά ἔφερε μέ τίς παλαιές, μέ ἀποτέλεσμα τήν δυσανάλογη αὔξησι καί τῶν εἰσαγωγῶν καί τῶν τιμῶν. Δέν εἶναι οἱ πωλήσεις μέ δόσεις λοιπόν τό κακό, ἀλλά ἡ δημοσιονομική τύφλωσις. Δέν εἶναι ἡ κατάργησις τῶν δόσεων πού θά σταματήση τήν τάσι, οὔτε τήν ἄνοδο τῶν τιμῶν. 'Αντίθετα, θά δημιουργήσει σωρεία χρεωκοπιῶν καί συρρίκνωσι τῆς οἰκονομίας! Δέν εἶναι βέβαια οὔτε ἡ... ἐλευθερία ἐκπτώσεων σοβαρό καί ἀξιόλογο μέτρο. Μᾶλλον περί τραγικοῦ ἀστείου πρόκειται!

Τελευταῖο οἰκονομικό ἀποτέλεσμα τοῦ πληθωρισμοῦ, ἀλλά ἀπό τά σπουδαιότερα, εἶναι ἡ ἐξανέμισις τῆς ἀξίας τῶν καταθέσεων καί ἡ διάλυσις τῆς ἤδη ἀναιμικῆς πάντα Κεφαλαιαγορᾶς. "Οταν οἱ τόκοι καταθέσεων ὄψεως εἶναι 7% μόνον καί ὁ ὁμολογούμενος ἐπισήμως πληθωρισμός εἶναι 15%, μιά ἁπλή ἀφαίρεσις δίνει ὅτι ὁ καταθέτης χάνει 8% τοῦ κεφαλαίου του τόν χρόνο! Γιατί λοιπόν νά τό ἀφήση στήν Τράπεζα; Καί ἐφ' ὅσον δέν εἶναι — ὡς ἐπί τό πλεῖστον — τόσο μεγάλο, ὥστε νά τό ἐπενδύση — ἀλλά καί ποῦ καί πῶς νά τό ἐπενδύση, μέ τά προαναφερθέντα; — προτιμᾶ νά τό «χαλάση», ἀγοράζοντας ὁτιδήποτε ἀγαθό, ξέροντας ἄλλωστε ὅτι θά τό ξαναπουλήση, ὅποτε θέλη, μέ μεγάλο κέρδος, τουλάχιστον ἀνάλογο τοῦ πληθωρισμοῦ! Δηλαδή καλλιεργεῖται ἡ τάσις φυγῆς ἀπό τήν δραχμή καί ἡ τάσις γιά ἄμεση κατανάλωσι! 'Η κυβέρνησις δέν ἐτόλμησε νά αὐξήση τόν τόκο, γιατί οἱ τράπεζες θά ἐπέρριπταν τήν αὔξησι αὐτή στά ἐπιτόκια δανεισμῶν καί χορηγήσεων, αὐξάνοντας πάλι τό κόστος τοῦ χρήματος καί, σέ τελική ἀνάλυσι — τῆς παραγωγῆς... "Ετσι ὅμως ἔχει τόν πληθωρισμό χωρίς αὔξησι μεγεθῶν, δηλαδή τόν περίφημο Στασιμοπληθωρισμό, ἐνῶ θά μποροῦσε νά ἔχει ἐλεγχόμενο πληθωρισμό τουλάχιστον, ἀλλά καί μέ σχεδόν παράλληλη αὔξησι τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν.

'Η Κεφαλαιαγορά: "Επασχε ἀπό ἀνέκαθεν, μέ τήν οἰκογενειοκρατική δομή τῶν ἐπιχειρήσεων καί τήν ἔλλειψι ἐνδιαφερόντων ἐπιχειρήσεων, ἀλλά καί μέ τήν νομοθεσία, πού ποτέ δέν προέβλεψε τήν δημιουργία τολμηρῶν καί πραγματικῶν προϋποθέσεων γιά τήν ἀλλαγή τῶν δομῶν. Τά «μέτρα» τῆς κυβερνήσεως δέν θίγουν τήν οὐσία τοῦ προβλήματος πάλι, ἀλλά μόνον τό περίβλημα! 'Η ὑποχρέωσις τῶν ταμείων νά ἐπενδύουν εἶναι ἀστεία, γιατί ἀποβλέπει σέ μιά τεχνητή διόγκωσι μόνον τοῦ χρηματιστηρίου, ἐφ' ὅσον θά πέσουν κι αὐτά θύματα τοῦ γενικοῦ μαρασμοῦ καί τῆς ἰδιοποιήσεως τῶν «διαφορῶν» ἀπό →

τούς ἐλαχίστους ἐπιτηδείους, πού κατέστρεψαν οὐκ ὀλίγους ἁπλούς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐπίστεψαν στά πρῶτα μέτρα τοῦ 1967. Ἄν δέν ἀλλαχθῆ τό νομικό πλαίσιο τῆς δομῆς τῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς πρός τά δικαιώματα τῆς μειοψηφίας, τίποτα δέν θά γίνη. Τό ἡμίμετρο τοῦ 85% ἀναγκαίου γιά τήν διανομή τοῦ μερίσματος, ἰσχύοντας μόνο γιά τίς εἰσηγμένες ἤδη στό Χρηματιστήριο ἑταιρεῖες, δημιουργεῖ ἀντίθετα ἰσχυρό ἀντικίνητρο γιά τήν εἰσαγωγή νέων, ἐνῶ ἡ φορολογική μεταχείρισις δέν εἶναι τόσο διαφορετική, ὥστε νά τό ἀντισταθμίση.

Ε.Ο.Κ.: Ὅλα σχεδόν ἔχουν λεχθεῖ γιά τούς ἐθνικούς κινδύνους τῆς ἐντάξεως στήν Ε.Ο.Κ. Ὅλα, ἐκτός τῶν πραγματικῶν οἰκονομικῶν δεδομένων, καί τῆς μεθοδεύσεως! Ἡ μέν μεθόδευσις φαίνεται δυστυχῶς νά εἶναι ἡ θυσία πολλῶν ἐθνικῶν καί πολιτικῶν συμφερόντων, συνδυασμένη μέ ἀπαράδεκτες οἰκονομικές παραχωρήσεις, οἱ ὁποῖες θά μᾶς καταστήσουν ἀποικία τῆς Ε.Ο.Κ. Ἐκτός τούτου, καμμιά ἀπολύτως σοβαρή μελέτη καί ἐκτίμησις λεπτομερειῶν δέν ἔχει γίνει γιά τά ἀποτελέσματα στόν ἀγροτικό τομέα. Στό συνέδριο τῆς Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ. ἀκούστηκαν μόνον ἀνησίες, διθύραμβοι περί... δημοκρατίας καί ὑποσχέσεις χωρίς ἀντίκρυσμα! Ποιός ξέρει π.χ. ποιά εἶναι ἡ ἀξία τῆς κατά ἀγρότην ἀσχολούμενον παραγωγῆς στήν Ἑλλάδα; Ἐάν γινόταν γνωστή, θά ἔβλεπαν ὅλοι τό ἀπελπιστικό σημεῖο ὅπου βρίσκεται... Στήν Ὁλλανδία εἶναι 7.718 δολ. κατά ἀγρότην, στό Βέλγιο 6.648 δολ., στήν Ἀγγλία 4.867 δολ., στήν Γαλλία 4.020 δολ., στήν Γερμανία 3.585 δολ. καί στήν Ἰταλία 2.867 δολ. Καί τό περίφημο ἀγροτικό ταμεῖο τῆς Ε.Ο.Κ. ἀδυνατεῖ ἤδη νά τά βγάλει πέρα μέ ὑψηλές παραγωγικότητες. Εἶναι δυστυχῶς μᾶλλον πιθανόν ὅτι τομεῖς ὁλόκληροι τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μας θά πάψουν ἁπλῶς νά ὑπάρχουν, καταργούμενο ἀπό τήν Ε.Ο.Κ. ὡς ἀντιπαραγωγικοί καί ὑπερβολικά ἐπιβαρυντικοί!

Συμπεράσματα

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔκαμε τελείως λανθασμένη οἰκονομική πολιτική, ἀπό μέρα σέ μέρα, χωρίς συνέπεια, συνέχεια ἤ σχέδιο, ἀλλά καί χωρίς νά ἐπιτρέψη στήν ἀτομική πρωτοβουλία νά τήν ἀντικαταστήση...

Τά μέχρι σήμερα «μέτρα» εἶναι τελείως ἄχρηστα καί ἀνεπαρκῆ καί ὁ οἰκονομικός ἀνασχηματισμός τοῦ Μαΐου, ἔδειξε τήν κυβερνητική ἀναγνώρισι τῆς χρεωκοπίας της...

Ἡ ὀρθή πορεία εἶναι μιά σειρά μέτρων τολμηρῶν, τόσο στόν οἰκονομικό ὅσο καί στόν πολιτικό καί κοινωνικό τομέα, σέ φάσεις... Ἐκτός αὐτῆς, ὑπάρχει μόνον ὁ... Σοσιαλισμός.

α) Κατάργησις τῶν ἀψυχολογήτων ἐκτάκτων καί μή φορολογιῶν τῆς Τετραετίας. Τά ἐλλείμματα θά καλυφθοῦν γρήγορα ἀπό τήν αὔξησι τῶν μεγεθῶν.

β) Ἐνδυνάμωσις τοῦ κράτους ἔναντι τῆς Ἀριστερᾶς καί περιορισμός της στά πραγματικά της πλαίσια, μέ μικρή ἀποκατάστασι τῆς ἠρεμίας, τάξεως τόσο στά συνδικάτα, ὅσο καί στήν Παιδεία. Μόνον ἔτσι θά ἀποκατασταθῆ κάποια ἐμπιστοσύνη.

γ) Θέσπισις σοβαρῶν κινήτρων γιά τήν αὔξησι τῶν ἐπενδύσεων.

δ) Ἐγκατάλειψις τῆς τεχνητῆς ὑποτιμήσεως τῆς δραχμῆς καί, ἀντίθετα, ἀνατίμησις, ἐλαφρή ἀρχικῶς γιά ψυχολογικούς λόγους, μέ συνεχεῖς χειρισμούς τῆς ἰσοτιμίας τέτοιους, ὥστε νά ἀποφεύγεται ἡ εἰσαγωγή πληθωρισμοῦ καί ἡ αἰσχροκέρδεια ἤ ἡ δημιουργία ἀποθεμάτων στό ἐμπόριο.

ε) Αὐτοσυγκράτησις τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν δημοσίας ὠφελείας καί προσωρινή τουλάχιστον ἐπιδότησίς τους, ὥστε νά μήν αὐξηθοῦν ἄλλο.

στ) Πολιτική συγκροτήσεων τιμῶν καί ἀμοιβῶν σέ πρώτη φᾶσι, ἕως ὅτου τά ὑπόλοιπα μέτρα ἀποδώσουν καί μόνον ὕστερα, σταδιακή ἀπελευθέρωσίς τους.

ζ) Αὔξησις τόκου καταθέσεων σέ 10% τουλάχιστον καί ἀστυνόμευσις τῶν τραπεζῶν (εὔκολη πλέον ἐφ᾿ ὅσον ὁ τομεύς κυριαρχεῖται ἤδη ἀπό τό κράτος), ὥστε νά μήν ἐπιρριφθῆ ὁλόκληρος στίς χορηγήσεις καί τούς δανεισμούς.

η) Αὔξησις τοῦ ὑποχρεωτικοῦ μερίσματος διανεμομένου κατά 4 μονάδες τουλάχιστον καί σέ μετρητά ὑποχρεωτικῶς, ἐφ᾿ ὅσον τό κρίνει τό 25% τῆς μειοψηφίας. Τό μέτρο νά ἐπεκταθῆ καί στίς μή εἰσηγμένες στό χρηματιστήριο ἑταιρεῖες, σέ συνδυασμό μέ οὐσιαστική φορολογική διαφοροποίησι, ὥστε νά τίς ἐξαναγκάση νά μποῦν στό χρηματιστήριο καί νά σπάση ἡ οἰκογενειοκρατία καί ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ.

θ) Οὐσιαστικός ἐκσυγχρονισμός καί ἐξυγίανσις τοῦ θεσμοῦ τοῦ χρηματιστηρίου.

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ

'Απορούν οί άναγνώστες – συμπολίτες τών «'Αρκαδικών Νέων» καί τήν άπορία αύτή περιγράφει, άτεχνα άλλά σκόπιμα ό πασοκικών έμπνεύσεων σχολιογράφος τού έντύπου. Στό τεύχος άριθ. 1620 τής 12 'Ιανουαρίου 1978 γράφει έπί λέξει:

«'Απορούν οί διερχόμενοι συμπολίτες πού βλέπουν πώς τό έθνικό μας σύμβολο, ή Σημαία, έχει γίνει...κομματικό σύμβολο(;) τής «'Εθνικής Παρατάξεως». Καί διερωτώνται έάν τό «δικαίωμα» αύτό έχει μόνο τόάκροδεξιό κόμμα, όταν στά τοπικά γραφεία του έχει άναρτήσει τήν 'Ελληνική Σημαία, μετά τίς τελευταίες κοινοβουλευτικές έκλογές χωρίς τά άρμόδια τοπικά όργανα νά έχουν κάνει τόν κόπο νά ύπενθυμίσουν στούς έδώ έκπροσώπους του, πώς αύτό άπαγορεύεται άπό τό Σύνταγμα καί άπό τίς λοιπές σχετικές άπαγορευτικές διατάξεις. 'Η χρησιμοποίηση, άλλωστε, τού έθνικού μας συμβόλου άπό πολιτικές παρατάξεις όχι μόνο είναι άπαράδεκτη, άλλά καί ύποβολιμιαία γιά τούς λαϊκούς μας θεσμούς καί τούς νόμους τού κράτους. Σημειώνουμε τή διαπίστωση αύτή καί άπευθυνόμαστε πρός τίς άρμόδιες τοπικές άρχές, πού δυό μήνες τώρα,...δέν άντιλήφθηκαν τό γεγονός (;), μέ τήν πεποίθηση πώς θά γίνει ή άπαραίτητη ύπόμνηση στούς έκπροσώπους τού κόμματος, άν όχι ή ποινική δίωξη αύτών. Έτσι, μαζί μέ τούς συμπολίτες μας, δέν θά άπορούμε καί μείς μέ τό «τί συμβαίνει στήν πολιτική μας ζωή καί στό πολίτευμα». Γιατί; Νόμοι καί Σύμβολα πρέπει νά έχουν τόν άναλογο σεβασμό σέ μιά πολιτεία δημοκρατική. Κι αύτοί πού έχουν χρέος νά τά διατηρούν καί νά τά σέβονται πρώτοι, πρέπει νά έφαρμόζουν πιστά τούς νόμους τής χώρας μας».

'Οπωσδήποτε συμφωνούμε ότι ή χρησιμοποίησις τού έθνικού μας συμβόλου άπό τίς πολιτικές παρατάξεις, πού ντρέπονται νά τό χρησιμοποιήσουν είναι άπαράδεκτη.

'Αλλά «ύποβολιμιαία γιά τούς λαϊκούς μας θεσμούς καί τούς νόμους τού κράτους» δέν καταλαβαίνουμε γιατί είναι. Μήπως ό «άφελής» σχολιογράφος, τού έν λόγω έντύπου, νομίζει ότι πρέπει νά γίνη «ποινική δίωξις» σ' όσους χρησιμοποιούν τό έθνικό σύμβολο καί «άπονομή συγχαρητηρίων σ' όσους χρησιμοποιούν τό *«έθνικό»* σύμβολο τής Μόσχας δηλ. τό σφυροδρέπανο;!

Καί κατά ποιά λογική γίνεται κομματικό σύμβολο ή Σημαία καί δέν γίνεται ό 'Εθνικός Ύμνος στή λήξι έκπομπών τής κομματικής τηλεοράσεως;

Καί πώς χαρακτηρίζεται ώς κομματικό σύμβολο μία γαλανόλευκος άνηρτημένη ένώ δέν χαρακτηρίζεται έτσι όταν χρησιμοποιείται μαζί μέ τό σφυροδρέπανο σέ τοιχοκολλημένες κομματικές άφίσσες τών μαρξιστών-;...

Καί πώς έρμηνεύει τό κομματικό σύνταγμα άπαγορεύσσις σχετικά μέ ύπερκομματικά σύμβολα;

Αύτά τά όλίγα γιά πολλούς.

Γιά τήν Ε.Ο.Κ., τό θέμα είναι βασικά πολιτικό γιά τήν κυβέρνησι καί ώς έκ τούτου περιττεύουν οί λεπτομέρειες. Χρειάζεται όμως λεπτομερής διαπραγμάτευσις καί όχι συνθηκολόγησις γιά όφθαλμοφανείς πολιτικούς καί δημαγωγικούς λόγους...

Αύτά είναι μερικά μόνον άπό τά άμεσα καί μεσοπρόθεσμα μέτρα πού χρειάζονται. 'Η διάγνωσις ύπάρχει. 'Η θεραπεία θέλει τόλμη. Θά ύπάρξη;

ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΟ:

Παρ' όλον ότι ή Ροδεσία δέν έχει καμμία όρεξι νά παραδοθή στούς μαρξιστάς Νέγρους τών διαφόρων (καί τσακωμένων) «μετώπων άπελευθερώσεως» καί παρ' όλον ότι κανείς δέν φαίνεται νά μπορή νά τήν ύποχρεώση νά τό κάμη, οί ήλίθιοι 'Αγγλομερικανοί έξακολουθούν νά συζητούν μέ τά «μέτωπα» γιά τό πώς θά κυβερνήσουν τήν Ροδεσία!

Καί δέν βλέπουν πώς μέ τήν Ροδεσία μαρξιστική καί μαύρη, δέν θά έχουν πλέον καθόλου σχεδόν χρώμιο γιά τίς βιομηχανίς τους, ένώ τό λιγώτερο φαίνεται! – θά έχουν συμβάλλει στήν φυσική έξόντωσι 250 χιλιάδων λευκών!

Δέν τούς έφθασαν τά μαθήματα τής Μοζαμβίκης καί τής 'Αγκόλας;

ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ "δημοκρατών":

'Ο καθηγητής Ν. Καρμίρης πέθανε άπό στενοχώρια άπό τίς έπιθέσεις τών αίσχρών σαλταδόρων τής εύκαιρίας τής «άντιστάσεως».

'Αργά καί καθυστερημένα, έλαμψε ή άλήθεια. Καί πανηγυρική ήλθε ή όμολογία τής «'Ελευθεροτυπίας» (ύποπτη όμολογία πάντως!):

«'Η Δικαιοσύνη πλανήθηκε σχετικά μέ τόν καθηγητή Καρμίρη καί ή Δημοκρατία έκανε λάθος. 'Η πρώτη καταδίκασε στηριζόμενη σέ αίτιάσεις άνυπόστατες (καί έν πάση περιπτώσει άναπόδεικτες) καί ή δεύτερη προπηλάκισε ή άποκεκτημένη δημοκρατική ταχύτητα ή άπό έλλειψη δημοκρατικής εύαισθησίας ή καί άπό τά δύο. 'Ο Καρμίρης ούτε χουντικός ήταν ούτε συνεργάστηκε μέ τή Χούντα.

'Υπάρχουν στήν ύπόθεση Καρμίρη κάποιες άλήθειες άδιάψευστες καί άκλόνητες:

Οί μάρτυρες κατηγορίας του ήταν ή χολωμένοι έπίδοξοι άκαδημαϊκοί διδάσκαλοι ή άνίδεοι φοιτητές μέ συγκεχυμένη άντίληψη τών πραγματικών περιστατικών.

'Η σύγχυση καί ή ύποκρισία τού Τύπου καί ή έλλειψη κάθε γενναιότητας άπό αύτόν στίς Μεγάλες Ώρες τής Μεταπολίτευσης, μετέτρεψαν τόν κρατήρα τής Κάθαρσης σέ μιά σειρά άπό βόθρους – ένας άπό τούς όποίους έπνιξε καί τόν καθηγητή Καρμίρη καί ένας άπό τούς όποίους σκορπίζει καθημερινά τίς άναθυμιάσεις του!»

Λάθος πλάνη αίτιάσεις άνυπόστατες προφηλακισμοί χολωμένοι έπίδοξοι άκαδημαϊκοί άνίδεοι φοι-

τητές ὑποκρισία τοῦ Τύπου ἔλλειψις γενναιότητος ἀναθυμιάσεις. Ὅταν τά λέγαμε ἐμεῖς εἴμαστε φασίστες! Καί τώρα ἀκόμη τά λέγει γιά τούς ὑπολοίπους διωχθέντας.

Καί πάλι δίκιο θᾶχωμε!

ΠΟΛΥ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ"

Στήν Γιουγκοσλαβία, οἱ ἀρχές ἔπιασαν 227 παρανόμους ἐρασιτεχνικούς ραδιοσταθμούς, πού ἐνοχλοῦσαν τό μονοπώλειο τοῦ «δημοκρατικοῦ καθεστῶτος της». Φυλακίσθηκαν ὅλοι μέ τήν κατηγορία τοῦ κακουργήματος (κατά τῆς «δημοκρατικῆς» Γιουγκοσλαβίας ἀσφαλῶς!)

Τό ὅτι οἱ Ρῶσοι δέν ἔχουν τέτοιες βόμβες, οὔτε ἔχουν ξεκινήσει τίς ἔρευνες, οὔτε καί θέλουν νά ξοδέχουν τόσα γιά νά τήν ἔχουν, εἶναι φαίνεται ἁπλῆ σύμπτωσις! Ἄν τήν εἶχαν ὅμως μόνο οἱ Ρῶσοι, ἀσφαλῶς θά ἦταν – γιά ὅλους τούς σήμερα ἀγανακτισμένους – μιά ἀκόμη «Ἐγγύησις τῆς Εἰρήνης».

ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΜΕΤΟΧΕΣ:

Ὁ θλιβερός Σοάρες τῆς Πορτογαλίας, ἐδήλωσε στό Κοινοβούλιο ὅτι: «Ὁ πρωταρχικός σκοπός, τήν στιγμή αὐτή, δέν εἶναι πλέον νά κτίσωμε τόν σοσιαλισμό, ἀλλά νά σώσωμε τήν δημοκρατία»! Μετέφρασε δέ τήν «σωτηρία» αὐτή, σέ λιτότητα αὐστηρή τῶν ἤδη λιτοδιαίτων «ἐλευθέρων» Πορτογάλων!:

Ἔτσι, σάν γνήσιος σοσιαλιστής, ὁ Σοάρες, ἀφοῦ κατέστρεψε ὅλη τήν οἰκονομία προσπαθῶντας νά κτίση τόν σοσιαλισμό, πρόθυμα θάβει τόν σοσιαλισμό γιά νά σώση τήν δημοκρατία, περιμένοντας νά θάψη καί τήν Πορτογαλία ὁλόκληρη. Οἱ μετοχές του ἔπεσαν, ἀλλά τά μερίσματά του κρατοῦν.

ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΤΕΡΓΑΡΕΩΝ:

Ὅπως καί στήν Ἰταλία ἤ στήν Γαλλία καί στήν Ἰσπανία τό ΚΚ προσπαθεῖ μέ ἐπικεφαλῆς τόν γ. γραμ. του Καρίγιο, νά ἐμφανισθῆ ὡς δημοκρατικό, ὁ δέ Καρίγιο ὡς νομιμόφρων! Κι ὅμως, ὁ Καρίγιο ὑπῆρξε ὁ «κόκκινος φρούραρχος» τῆς Μαδρίτης, τό 1936 καί εἶναι αὐτός πού ἔδωσε τήν διαταγή τῶν τρομερῶν σφαγῶν τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁπότε ὅλοι οἱ πολιτικοί κρατούμενοι τῶν φυλακῶν τῆς Μαδρίτης, μαζί μέ τίς οἰκογένειές τους (!) καί τούς κανονικούς αἰχμαλώτους πολέμου, ἐκτελέσθηκαν μέ πολυβόλα!

Αὐτός λοιπόν ὁ θαυμάσιος «δημοκράτης καί νομιμόφρων», πού πέρασε ὅλα αὐτά τά χρόνια συντροφιά μέ τόν πατερούλη του τόν Στάλιν, στήν ΕΣΣΔ, κατηγορεῖται τώρα ἀπό τόν «στρατηγό» Λίστερ, τόν Ἑβραῖο διοικητή τῶν τότε «διεθνῶν ταξιαρχίων» ὡς πολιτικός γκάνγκστερ, ἐνῶ ὁ Καρίγιο τόν κατηγόρησε κι αὐτός ὡς «πράκτορα ξένης δυνάμεως». Εἶπε, ὁ γαϊδαρος τόν πετεινό κεφάλα κι ἀπό τίς δυό μεριές δηλαδή!

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ:

Ὁ Καρνάβαλος τῆς Νέας Ὑόρκης «διέταξε» νά γίνωνται δεκτοί ἀπό τίς χῶρες μέλη του οἱ Νοτιοαφρικανοί λιποτάκτες, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀντίθετοι μέ τήν πολιτική ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἀξιοπρεπείας τῆς χώρας τους.

Τό παράξενο εἶναι ὅτι...κανείς δέν τούς θέλει, γιατί εἶναι λέει «λευκοί». Ἀκόμη καί ἡ Σουηδία, πού ἔδωσε ἄσυλο στούς Ἀμερικανούς λιποτάκτες τοῦ Βιετνάμ, δέν τούς θέλει»

Γιά νά μάθουν ἐπιτέλους, μερικοί, ὅτι «τήν προδοσίαν πολλοί ἠγάπησαν, τόν προδότην οὐδείς»!

ΟΙ "ΠΑΡΛΑΠΙΠΕΣ":

Ἀπό δέκα χρόνια τώρα, στήν Βιέννη, μερικές ἑκατοντάδες καλοπληρωμένοι καί καλοχορτασμένοι διασκεδάζοντες «εἰδικοί» καί διπλωμάτες, συζητοῦν γιά τήν «ἰσόρροπη ἤ ἰσομερῆ» μείωσι τῶν δυνάμεων τῶν δύο συνασπισμῶν στήν Κεντρική Εὐρώπη!

«Ἰσόρροπη» θέλουν οἱ Δυτικοί, γιατί λένε ὅτι οἱ Ρῶσοι ἔχουν περισσότερο στρατό, ἄρα ἡ μείωσις πρέπει νά εἶναι μεγαλύτερη γιά τούς Ρώσους. «Ἰσομερῆ» θέλουν οἱ Ἀνατολικοί, ἀρνούμενοι ὅτι ἔχουν περισσότερο στρατό ἀπό τούς Δυτικούς!

Καί παίζοντας μέ τίς λέξεις καί τίς ἔννοιες, συζητοῦν – ἀπό δεκαετίας! – ἐμβριθῶς γιά τό ποιό βοηθητικό προσωπικό εἶναι μάχιμο ὥστε νά ὑπολογίσουν.

Δηλαδή, μηδέν στό πηλῖκον. Ὄχι ὅμως καί στό πηλῖκον τῆς μισθοδοτήσεως τῶν ἐξόδων παραστάσεως! Ὕστερα πῶς νά περιμένη κανείς καμμιά πρόοδο, ἰδίως ἀπό τούς Ἀνατολικούς πού οὔτε γιά ἀστεῖο δέν θά ἤθελαν νά φύγουν ἀπό τήν «καπιταλιστική κόλασι» τῆς Βιέννης, γιά τόν «σοσιαλιστικό παράδεισο» τῆς Μόσχας!

"ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ"

Στήν γαλλική «Μόντ» (17.1.78) ἀναγράφεται μιά εἴδησις πού δίνει ἕνα ἀκόμη μέτρο τῆς δημοκρατικῆς σκέψεως «τῶν μαρξιστῶν πού «πού ἀπελευθέρωσαν» τό Βιετνάμ. Τό ἀναφέρει ὁ στρατηγός Βέρνον Γουώλτερς, πού ἦταν παρών στίς «Εἰρηνικές» συνομιλίες:

Οὔτε πολύ, οὔτε λίγο, ὁ σύντροφος Λέ – Ντού – Θό εἶπε στόν Κίσσινγκερ πού ἔλεγε ὅτι ὁ Θιέου δέν θά δεχόταν τούς ὅρους: «Ξέρετε τί πρέπει νά κάμετε ἐξουδετερῶστε τον». Ἐρώτησις Κίσσινγκερ» «Θέλετε νά πῆτε νά τόν σκοτώσωμε;» Ἀπάντησις Θό «Ναί, ἀλλά δέν χρειάζεται νά τό γράψωμε στό κείμενο τῆς συμφωνίας»!!!

Ἀλλά οἱ Ἀμερικανοί πού δολοφόνησαν τόν Ντιέμ, γιατί ἐξεπλάγησαν;

Περί «οἰκογενειακῆς δικτατορίας!

Στήν Ρουμανία, ὅπως μᾶς λένε, ὑπάρχει «δημοκρατία πραγματική; ἰσότης πραγματική, ἐλευθερία πραγματική. Μέ δυό λόγια: ὑπάρχει κομμουνισμός!

Καί ὅλα αὐτά τά ὡραῖα πράγματα, τά ἐκπροσωπεῖ κατ' ἀνάγκην κάποιος. Καί αὐτός ὁ κάποιος πρέπει (κατ' ἀνάγκην) νά εἶναι ὁ «φύλακας – φύλακας – ἄγγελος τῆς Ρουμανίας», ὁ «γίγας τοῦ δημοκρατικοῦ σοσιαλισμοῦ», ὁ «πατερούλης τῶν Ρουμάνων», ὁ «ὁδηγός τῶν σκέψεων», ὁ «ἀκάματος καί αἰώνια δραστήριος ἐπαναστάτης», στόν ὁποῖο ὁ Λαός (ὁ «ἴσος» καί ὁ «ἐλευθερωμένος») ἔχει «μιά ἀγάπη ἐκρηκτική», εἶναι «ὑπερήφανος πού ἔχει τήν τύχη νά εἶναι σύγχρονος μέ τόν ἡγέτη αὐτό», «Εὐγνώμων γιά τόν Κοντινό του σύμβουλο» καί ὑπερήφανος γιά τόν «πρῶτο ἐργάτη τοῦ σοσιαλισμοῦ» →

του!

Αὐτά τά ὀλίγα ἔγραφε, στίς 21 Ἰανουαρίου 1978 σέ 4 σελίδες (ἀπό τίς 6) τό ἐπίσημο ὄργανο τοῦ «ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ λαϊκοῦ τύπου, (ἡ «Σιντέϊα» δηλαδή ἡ «σπίθα»). Καί αὐτά καί ἄλλα τόσα ὁλημερίς ὅλες οἱ ἄλλες «ἐφημερίδες» καί τά μέσα ἐνημερώσεως.

Εὐκαιρία γιά ὅλα αὐτά; Τά 60 χρόνια τοῦ Τσαουσέσκου! Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, εὐχαριστίες ἀναπέμφθηκαν (ὄχι στόν Θεό «πρός Θεοῦ!) ἀλλά πρός «κάτι» γιά τήν οἰκογένεια τοῦ «πατερούλη», τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος εἶναι ἀντιπρόεδρος, ὁ γιός ἀρχηγός τῆς νεολαίας (μέ ἀδυναμία στίς «Πόρσε», τίς προλεταριακές ὅμως!) ὁ ἀδελφός τῆς συζύγου ὑπουργός, ὅπως καί ὁ γαμπρός του ἄλλωστε!

Ὅλα πολύ δημοκρατικά, «ἐλεύθερα, ἰσότιμα». Καί προπάντων «οἰκογενειακά!

Υ.Γ. Ἐδῶ, στήν Ἑλλάδα, ἔγινε καί τελετή γιά τόν ἴδιο λόγο, μέ μηνύματα τοῦ Τσάτσου! Ποιοί εἶναι πιό τρελλοί ὅμως; Αὐτοί πού «πρέπει» νά τά κάνουν, κι αὐτοί πού «θέλουν» νά τά κάμουν!

ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ

Μέσα στό παραλήρημα τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως γιά τήν πολυπόθητή της ἔνταξι στήν ΕΟΚ, διαταγές ἐδόθηκαν στά μέσα ἀνενημερώσεως νά γίνη ἀνηλεές σφυροκόπημα καί πλύσεις ἐγκεφάλου τοῦ Ἔθνους μας, ἀπ' αὐτά. Ἔτσι, ἐπί ἑβδομάδες ἀκούσαμε ὅτι «ὅλοι εἶναι σύμφωνοι γιά τό 1979»

Ὑπάρχουν ὅμως καί μερικά δυσκόλως ἐννοούμενα πού παραλείπονται πολύ σεμνά ἀπό τήν «τηλεόρασί μας». Π.χ. ὅτι στίς 10.2.78, στήν γαλλική «Μόντ», σέ ἀπάντησι μιᾶς ἡλιθίας ἐπιστολῆς τοῦ χαραμοφάη, «διευθυντοῦ τύπου» μας στό Παρίσι, σημειώνονται τά ἑξῆς ὡραῖα.

α) ὅτι ὁ Ρού Τζένκινς (πού μᾶς εἶπαν ὅτι εἶπε πώς εἶναι ἐνθουσιασμένος, στήν συνέντευξι τύπου πού κάπηκε στήν ΕΡΤ) εἶπε (παρακάτω) ὅτι «ἡ διατήρησις τῆς συνοχῆς τῆς ΕΟΚ θά εἶναι ὅλο καί πιό δύσκολη μέ τόν κίνδυνο (!) τῆς ἐπεκτάσεώς της»!

β) ὅτι ὁ Ἄντερσεν (πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπουργῶν τῆς ΕΟΚ) εἶπε πώς ἡ 1.1.1980 εἶναι λίγο αἰσιόδοξη ἡμερομηνία!

γ) (σπουδιαότερο) ὅτι ἡ Τουρκία δέν ἔχει βέβαιακάμει αἴτησι, ἀλλά ἡ ΕΟΚ φρόντισε πάντα νά μήν πάρη μέρος μιᾶς ἀπό τίς δυό χῶρες μέ τόν τόσο μεγάλο ἀνταγωνισμό!

Τέλος (αστειότατο!) ὁ χαραμοφάης ἔγραψε φαίνεται (κατά λάθος) καί μιά ἀλήθεια ἰσχυριζόμενος ὅτι «ἡ Ἑλλάς προετοιμάζεται καί ἐκσυγχρονίζεται γιά τήν ΕΟΚ ἀπό τό 1962», ἐπί 16 χρόνια, πρᾶγμα πού κάνει τήν ἐφημερίδα νά τόν εἰρωνεύεται λέγοντας ὅτι «ἔτσι παραδέχεται ὅτι καί ἡ Ἑπταετία ἐφρόντισε γιά τόν ἐκσυγχρονισμό»! Ἀλλοίμονό του. Πάει τό Παρισάκι καί καλοπέρασις!

ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Εἴκοσι κομμουνισταί «σπουδασταί» (!) τῶν ΚΑΤΕ Κοζάνης ἐγρονθοκόπησαν μέχρι ἀναισθησίας τόν ἀξιωματικό τῆς χωροφυλακῆς Κοζάνης κ. Στέφ. Δημάκη.

Οἱ τρομοκράτες αὐτοί χλευάζοντας τόν ἀτυχῆ Ἕλληνας Ἀξιωματικό, τοῦ ἐπετέθησαν, τόν ἐγρονθοκόπησαν μέχρι νά χάση τάς αἰσθήσεις του καί τόν ἐποδοπάτουν μέ τήν ἐγκληματική μανία των, λέγοντας: «Αὐτά ποῦ ξέρατε περάσανε, καί τώρα σᾶς πατᾶμε κάτω»!

Τελικῶς ὁ δυστυχής Ἕλλην, παρ' ὀλίγον διέφυγε τόν θάνατο, λόγω τῆς συγκινητικῆς καί ἀφθορμήτου ἐπεμβάσεως τῶν προστρεξάντων κατοίκων τῆς Κοζάνης οἱ ὁποῖοι τόν διέσωσαν παρέδωσαν στίς ἀστυνομικές ἀρχές δύο ἀπό τούς μαρξιστάς τραμπούκους.

Βέβαια ἡ εἴδησις ἐπέρασε στά ψιλά μερικῶν ἐφημερίδων τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ἀντίθετα μέ τήν εἴδησι τίς ἐπανακάμψεως τῆς κυβερνητικῆς φοιτητικῆς ὀργανώσεως ΔΑΠ–ΝΔΦΚ στίς ἐργασίες τοῦ Μαρξιστικοῦ πανσπουδαστικοῦ συνεδρίου. Συμβιβασθεῖσα καί πιεσθεῖσα ἀπό τούς κυβερνητικούς πάτρωνές της, γιά νά «γλείψη» μία ἀκόμη φορά τίς ἐμετικές ἀποφάσεις τῶν κομμουνιστῶν φοιτητῶν. Χάριν τῆς «Δημοκρατίας τοῦ 74», ἐστόλισε πηχιαῖες στῆλες τῶν συνοδοιπόρων ἐφημερίδων τῆς «κομμουνοκυβερνητικῆς» συνεργασίας.

Οἱ Ἕλληνες ὅμως τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτοῦν τήν παραδειγματική τιμωρία τῶν τραμπούκων κομμουνιστῶν τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Κοζάνης, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστοί στίς ἀρχές.

Ἄν καί δέν θά ἐκπλαγοῦμε ἄν, στήν τόση ἀδιαφορία τῆς Κυβερνήσεως γιά τήν προάσπισι τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, προστεθῆ καί ἡ ἀδιαφορία αὐτῆς τῆς καταγγελίας. Γιατί οἱ καταδιωκτικές ἀρχές δέν παύουν νά ὑπόκεινται στίς διαταγές ἄλλων, πού ἀνήκουν στήν σφαῖρα ὕπνου τῆς κυβερνητικῆς σκοπιμότητος. Καί φυσικά «τό ψάρι, βρωμάει ἀπ' τό κεφάλι».

ΚΑΛΑ ΝΑ ΠΑΘΟΥΝ:

Μετά τό ἀπερίγραπτο φιάσκο τῆς ΔΑΠ, τῆς κυβερνητικῆς ὀργανώσεως φοιτητῶν στίς «ἐκλογές» τῆς 20.1.78, ἡ «ἡγεσία» τους ἀπεφάσισε ἐπιτέλους - ἀργά βέβαια τώρα - νά ...καταγγείλη τήν μαρξιστική τρομοκρατία!

Ἀλλά ἐπί 4 χρόνια, ὄχι μόνο τήν ἀνέχθηκε, ἀλλά ἦταν συνυπογράφων οὐραγός καί ἐξευτελισμένος γυναικωτά συνένοχος τῆς μαρξιστικῆς τρομοκρατίας, πού σήμερα ἔχει τήν ἀναίδεια νά καταγγέλλη!

Ὑπέγραψε ἡ ΔΑΠ ὅλες σχεδόν τίς «διαμαρτυρίες» τῶν μαρξιστῶν ἐναντίον κάθε ἐθνικοῦ, ἐθνικόφρονος, ἤ ἐθνικιστοῦ, μέ τό πρόσχημα τοῦ... χουντικοῦ ἤ φασίστα! Συνήργησε στήν ἐκδίωξι ὅλων τῶν ἐθνικῶν ἐρεισμάτων στά ΑΕΙ. Παραδέχθηκε τήν ἀντικατάστασί τους ἀπό μαρξιστάς, τήν παραποίησι τῆς ἀλήθειας, τῆς ἱστορίας, τήν ποδοπάτησι κάθε μή μαρξιστικοῦ πράγματος...

Καί τώρα ἀκόμη, πρό ἡμερῶν, ἀρνήθηκε τήν συμπαράστασί της στήν ΦΕΑΚ, πού ὑπέστη τήν ἐπίθεσι τῶν μαρξιστῶν!

Καί μόνο ὅταν εἶδε ὅτι ἡ βάσις τῆς φεύγει, καί προσχωρεῖ στήν ΦΕΑΚ, ἀπεφάσισε νά... καταγγείλη, ἀλλά καί πάλι μόνο γιά τόν ἑαυτό της!

Ἀργά... Θά πεθάνη ἡ ΔΑΠ. Καί θά πάνω στόν τάφο της...

ΤΑΚΗ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 1941 – 1945.

συνεχεια εκ του προηγουμενου τευχους

Ὁ ΠΑΝΣΛΑΥΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ!

– Ὁ Κων/τῖνος Φράγκου ἐφημέριος Ἀμηλάντων, ἐκρεμάσθη ζῶν ἐπί πέντε ἡμέρας καί τελικῶς ἐσφάγη μέ κονσερβοκούτια καί πριόνια!

– Ὁ Παπα - Κώστας ἐφημέριος Κιλκίς ἐγδάρη καί κάτωθι τοῦ δέρματος του ἔβαλαν ἀλάτι!

– Οἱ πέντε κρεμασθέντες ἱερεῖς εἰς Μαϊμοῦ - Ντερέ καί μετά οἱ κανίβαλοι Κομ/σταί ἀντάρται τοῦ ΕΛΑΣ τοῦ ἀπέκοψαν τά γεννητικά των ὄργανα. Οἱ 17 ἀγωνισταί ΚΑΒΑΛΑΣ - ΔΡΑΜΑΣ Βασ. Χελιδώνης, Καλφαδῆμος κλπ. συλληφθέντες τόν Δεκέμβριον 1944 ὁδηγήθησαν εἰς Σουφλί Ἕβρου καί ἐξετελέσθησαν ὑπό τῶν Ἐλασιτῶν καί ἐξηφανίσθησαν ἔκτοτε χωρίς νά μάθῃ οὐδείς μέχρι σήμερον περί τῆς τύχης των.

Ὁ Ἀναστάσιος Καραβασίλης ὁπλαρχηγός ΕΑΟ - ΕΣΣΕΑ συλληφθείς ὑπό τῶν Ἐλασιτῶν εὗρε τόν θάνατον διά πεταλώματος!

– Ὁ Θωμᾶς Πεχλιβανίδις ἀρχηγός ΕΑΟ - ΕΣΣΕΑ, συλληφθείς ὑπό Ἐλασιτῶν ἐκάη ζῶν!

– Ὁ Γεώργιος Τσακατούρας ἐπιχειρηματίας καί ἔφεδρος λοχαγός ἐξετελέσθη ὑπό τῶν ἐλασιτῶν τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1944 εἰς τό ὑπόγειον τοῦ Α΄ Ἀστυνομικοῦ τμήματος τῆς ΟΠΛΑ, μέ τσεκούρι, εἰς τέσσερα τεμάχια, τά ὁποῖα ἔθεσαν εἰς σάκκους καί τά ὁποῖα ἀνεῦρον εἰς χαράδρα τοῦ ὑψώματος Φουντουκλῆ ἔξωθι τῆς πόλως Καβάλας. Ἡ μητέρα τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ΕΣΕΑ Ἀντωνίου Φωστηρίδη συλληφθεῖσα ὑπό ἐλασιτῶν ἐβασανίσθη ἀγρίως καί ἐξετελέσθη ἐν ψυχρῷ ὑπ' αὐτῶν.

2.500 ἀγρίως σφαγιασθέντες εἰς τό χωρίον Μεταλλικόν Κιλκίς τήν 3ην καί τήν 4ην Νοεμβρίου 1944 ἀγωνιστῶν καί τῶνο ἰκείων των ὑπό τῶν ἐλασιτῶν, συνεργαζομένων μετά Βουλγάρων ἀξιωματικῶν καί στρατιωτῶν!

Τόν ἱερέα Κίρρας Παρνασίδος Ἀναστάσιον Κασούταν ἐξετέλεσαν κατόπιν φρικτῶν βασανιστηρίων. Τόν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἁγίας Εὐθυμίας Βαρνάβα μετ' ἄλλων ἀγωνιστῶν καί συγγενῶν των ἐξετέλεσαν ἐν ψυχρῷ...

Πῶς εἶναι δυνατόν νά ξεχασθῆ ἡ ἀγρία ἐξόντωσις τῶν ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 5/42 Σύνδ. εὐζώνων διοικουμένου ὑπό τοῦ ἀειμνήσου ἐθνικοῦ μάρτυρος Συν/ρχου Ψαρροῦ Δημητρίου, ὅστις κατόπιν προηγηθέντων βασανιστηρίων καί τραυματισμένος, ἐξετελέσθη ὑπό τοῦ αἱμοσταγοῦς ἀρχιδολοφόνου καπετάνιου τοῦ ΕΛΑΣ Νικηφόρου, ἐν ψυχρῷ μετά τῶν 65 ἀξιωματικῶν του, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ ἀρχ/ρχης Δημητριάδης, ὁ λοχαγός Λαϊνάς, ὁ ἀεροπόρος Λυκοῦργος Λιακάκος, ὁ Ὑπ/γός Ἀντώνιος Κουκουτιάνος, μετά τῶν 150 περίπου ἡρώων ἀγωνιστῶν τοῦ 5/42, ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τάς βραχώδεις περιοχάς τοῦ Κλήματος Δωρίδος, τήν 17ην καί 18ην Ἀπριλίου 1944, ἤτοι τό Μέγα Σάββατος καί τήν Κυριακήν τοῦ Πάσχα;

365 ἀγωνισταί Ἐθν. Ἀντιστάσεως ὑπό τῶν Ἀντ/ρχην Παπαπέτρου συλληφθέντες ὑπό τῶν Ἐλασιτῶν καί Βουλγάρων Στρατιωτῶν, τελούντων τότε ἐν συνεργασία, ἐξετελέσθησαν ἅπαντες ἐτις Πλεύνα - ΜΠΟΖ - ΝΤΑΚ Σερρῶν!

600 ἀγωνισταί Ἐθν. Ἀντιστάσεως συλληφθέντες ὑπό Ἐλασιτῶν εἰς τό ὄρος Πάϊκον, ἐξετελέσθησαν ἅπανατες! Αὐτοί ἦσαν οἱ ἀντίχρηστοι ἀγωνιστές τοῦ ΕΛΑΣ πού δέν ἐσεβάσθησαν τάς Ἁγίας ἡμέρας τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου...

Ἀλλά ἀπό ποῦ νά ἀρχίσωμεν καί ποῦ νά τελειώσωμεν;

Ἡ Ἑλληνική γῆ εἶναι ποτισμένη μέ ποταμούς αἱμάτων καί γεμάτη ἀπό τάφους ἡρωϊκῶν μαρτύρων, πού τό μοναδικό τους σφᾶλμα ἦτον, ὅτι ἦσαν ΕΛΛΗΝΕ:, πού ἠγωνίζοντο γιά τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος μας ἀπό τόν τριπλοῦν κατακτητήν, καί τήν μή ὑποδούλωσίν των εἰς τούς Σλαύους, διά τῶν ἐδῶ ἐθνοπροδοτῶν τοῦ ΕΑΜ - ΕΛΑΣ τοῦ δολοφονικοῦ ΚΚΕ.

Ἄλλοι ἐτάφησαν ζωντανοί, ἄλλοι κατεκρουργήθησαν, ἄλλοι κατεκρημνίσθησαν κι' ἄλλοι ἐπνίγησαν. Ἄπειρες τέτοιες φρικτές ἱστορίες θά ἠμπορούσαμε ν' ἀπαριθμήσωμεν. Μέ τήν ἰδίαν ἀγριότητα ἐξέσπασαν καί πρός τούς διδασκάλους, τούς πνευματικούς ὁδηγούς τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος. 222 ὡδηγήθησαν εἰς τόν θάνατον καί ἔδωσαν τήν ζωήν τους καί τό αἷμα τους στήν ἰδέαν τῆς Πατρίδος. Ἄλλοι κατεσφάγησαν μέ τσεκούρια κι' ἄλλοι «γαζώθηκαν» ἀπό τά πολυβόλα. Τοιουτοτρόπως, οἱ Κομμουνισταί ἐαμοελασῖται ἔκαμαν ἐπίδειξιν τῆς Δημοκρατικῆς ἀναδημιουργίας, τήν ὁποίαν ὑπέσχοντο καί, ἄνευ ἐντροπῆς, συνεχίζουν νά ὑπόσχωνται!

Μαζί μέ τά τόσα ἄλλα, οὐδείς Ἕλλην εἶναι δυνατόν νά ξεχάσῃ τό τρομερόν Παιδομάζωμα. Τό συστηματικόν αὐτό ξεκλήρισμα τῆς φυλῆς ἀπό ἀλλόφρονας Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἠγωνίζοντο δῆθεν διά ἀνθρωπιστικά ἰδεώδη, ἀπετέλεσε διά τήν ἐποχήν μας στῖγμα αἰώνιον καί ἐντροπήν. Ἀρκετά Ἑλληνόπουλα εὑρίσκονται ἀκόμη μακράν τῆς μητέρας των, μή γνωρίζοντα τήν πρέλευσίν των, τήν πατρίδα των. Πολλές εἶναι οἱ μητέρες πού φέρουν τό μαῦρο μανδήλι καί τόν καημό στήν καρδιά διά τό ἁρπαγμένο παιδί τους. Ἀναλογισθῆτε, τί ψυχικό πλῆγμα ἐδέχθηκαν οἱ Ἑλληνίδες μητέρες καί ποιόν κλονισμόν ὑπέστησαν, ὅταν τούς ἅρπαξαν τά παιδιά ἀπό τήν ἀγκάλην των. Φέρθηκαν δηλαδή, αὐτοί οἱ ὀπαδοί τῆς δῆθεν ἀνθρωπιστικῆς ἰδεολογίας, καθώς στά 1330 ὁ Τοῦρκος Σουλτᾶνος γιά νά δημιουργήσῃ Γενιτσάρου,ςὅπως ἀκριβῶς ἕνας βάρβαρος κατακτητής!

Ὅλ' αὐτά διαψεύδουν τά ὅσα διακηρύττει ὁ Κομ- →

μουνισμός. Ἐπεζήτησε πάντοτε νά καταδολιεύσῃ τήν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Δέν ἐπροτίμησεν τήν ἐλεηθέραν ἔκφρασιν καί τήν διά εἰρηνικοῦ τρόπου πνευματικήν ἐπικράτησιν, ἀλλά ἐστηρίχθη εἰς τό μῖσος, τήν βίαν καί τήν ἀπάτην. Ἐπαναλαμβάνει κάθε φορά τούς γύρους, ἀλλά μέ ἀλλαγμένον προσωπεῖον. Αὐτό ζῶμεν σήμερον. Φθάνει μέχρη σημείου νά παριστάνῃ καί τόν Διαφωτιστήν τῆς Δημοκρατίας!

Εὐτυχῶς ὅμως, ποιοί εἶναι οἱ σκοποί τῶν μεγάλων αὐτῶν ἰδεολόγων καί ποιά μέσα χρησιμοποιοῦν, εἶναι γνωστά εἰς τούς Ἕλληνας, γι' αὐτό καί ἡ γῆ αὐτή θά κρατηθῇ ἀμόλυντη, γνήσια Ἑλληνική, διότι ἔτσι προστάζει τό αἷμα τῶν ἀδικοσκοτωμένων ἀδελφῶν μας. Οἱ ἀγωνισταί τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως τό ὑπόσχονται. Τά διάφορα κομμουνιστικά κινήματα μᾶς εἶναι γνωστά, καί περισσότερον εἰς τόν Ἑλληνικόν Στρατόν, τά Σώματα Ἀσφαλείας καί τοῦ ἀγωνιστάς τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως οἱ ὁποῖοι ἀπότισαν βαρύ τίμημα, διά νά κρατήσουν τόν χῶρον τοῦτον ἐλεύθερον καί προσηλωμένον στά πεπρωμένα τῆς φυλῆς καί γι' αὐτό ἀκριβῶς δικαιούμεθα νά σπεύδωμεν καί νά προλαμβάνωμεν κάθε κίνδυνον.

Ἐπειδή ἡ χώρα μας ἐξακολουθεῖ νά εἶναι στόχος εὐρείας καί συνδεδυασμένης προπαγανδιστικῆς ἐκστρατείας, καλλιεργουμένης συνεχῶς κακοπιστίας πρός Δυσμάς, προβάλλοντας «Εἰρηνοφιλίαν» δῆθεν τῶν κομμουνιστικῶν χωρῶν, ἀγαθάς προθέσεις, φιλικά αἰσθήματα καί προθυμίαν πρός βοήθειαν, ἄπειροι εἶναι οἱ χαμαιλεοντισμοί τούς ὁποίους μετέρχονται προκειμένου νά ἐπιτύχῃ ἕναν οἱονδήποτε σκοπόν μέχρις ὅτου φθάσῃ κάποτε εἰς τόν τελικόν.

Δέν εἶναι ὅμως δυνατόν ποτέ πλέον νά καταστήσουν τόν Ἑλληνικόν Λαόν εὔκολον θῦμα προπαγανδιστικῆς ἐκμεταλλεύσεως, θῦμα συσκοτίσεως, ὥστε νά μή μπορῇ νά διακρίνῃ τό τί κρύπτεται ὄπισθεν τῶν ἰσχυρισμῶν του. Ἀπέκτησεν πικράν πεῖραν καί ἔχει ἐπισημάνει τόν χαμαιλέοντα μέ τάς ποικιλομόρφους ἀποχρώσεις του. Δέν ἐπιτρέπονται εἰς τό ἑξῆς τέτοιου εἴδους σφάλματα χαλαρώσεως καί μή ἐπαγρυπνήσεως. Εἰς ὁλόκληρον τήν Ἑλλάδα ὑπάρχουν ἐρείπια ἀκόμη, τά ὁποῖα φωνάζουν καί στιγματίζουν τούς βανδαλισμούς αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν δῆθεν ἰσότητα καί ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου.

Ἔμειναν γυναῖκες χῆρες, ἔμειναν απιδιά ὀργανά, ἔκλαψαν κόρες ἐπάνω στό νεκροκρέββατο τῆς μάνας, τοῦ πατέρα, τοῦ ἀδελφοῦ! Ὁλόκληρες οἰκογένειες ἐξεκληρίσθηκαν ἤ ἀπέμεινεν ἀπό τήν οἰκογένεια τό μωρό στήν κούνια, πού συνόδευε μέ τά κλάματα τῆς πείνας του, σάν μοιρολόϊ τούς γονεῖς του στόν τάφο πού πρόλαβε κάποια γειτόνισσα καί τό προφύλαξε ἀπ' τό καιόμενο σπίτι.

Τό δρᾶμα πού ἔζησε μέχρι προχθές ἡ Ἑλλάς καί πού μᾶς τό ξαναθυμίζουν οἱ Κομμουνισταί τώρα, δέν πρέπει νά ξεχασθῇ, ἀλλά δέν πρέπει ἀκόμη νά ξεχασθῇ, ὅτι αὐτοί οἱ ὁποῖοι διέπραξαν ὅσα τερατουργήματα διέπραξαν εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν μας, εἰς βάρος τῆς Πατρίδος μας, δέν ὑπῆρξαν Ἕλληνες, ἀλλά πράκτορες ξένων κι' ἐπιδίωξαν καί συνεχίζουν νά ἐπιδιώκουν διά παντός μέσου νά παραδώσουν τήν Ἑλληνική Πατρίδα στή Σκύλα τοῦ Βορρᾶ, πού χαλκεύει βαρειές ἁλυσίδες κι' ἑτοιμάζει τετράψηλο παραπέτασμα, διά νά μεταβάλῃ σέ δορυφόρο της καί οὕτω ἀποστερούμενοι τήν ἐλευθερίαν, τήν χριστιανικήν πίστιν, τήν τιμήν τήν ἱστοικήν παράδοσιν, ν' ἀφανισθοῦμε ὡς Ἔθνος καί ὡς Φυλή. Ὁ κομμουνιστικός χαμαιλέων προσαρμόζει τά πάντα πρός ἐπιτυχίαν τῆς ἰδέας τοῦ Πανσλαυϊσμοῦ καί ὑπό αὐτό τό πρῖσμα νά δεχώμεθα τάς οἱασδήποτε ἐκδηλώσεις καί μεταβολάς του. Κρατήσαμε τήν τύχη μας ὡς λαοῦ, ἀνάμεσα ἀπό τούς τόσους κινδύνους, τούς τόσους γύρους καί δοκιμασίας, στά χέρια μας, πληρώνοντας αἷμα, ἄφθονο αἷμα!

Εὐτυχῶς, ἁγιασμένα νά εἶναι τά κόκκαλα ἐκείνων πού ἔπεσαν στίς μάχες, κι' ἀνάλαφρο τό χῶμα πού σκέπασε τούς μάρτυρας καί τούς ἀδικοσκοτωμένους, τιμή καί δόξα στόν Ἑλληνικό Στρατό, στά Σώματα Ἀσφαλείας, στούς ἀγωνιστάς τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καί σ' ὅλους ἐκείνους πού ἠγωνίσθησαν καί πού ἔτιναν τά στήθη κι' ἔφραξαν τόν δρόμον στήν Κομμουνιστικήν Λαίλαπα.

Καλεῖσθε καί πάλιν ν' ἀγωνισθῶμεν ὅλοι μαζί, κατά τῶν ὑπούλων Σλαυοκομμουνιστῶν, πού χάρις στήν νομοταγῆ στάσιν, ὅλων τῶν ὀρθῶς κι' Ἐθνικῶς σκεπτομένων Ἑλλήνων, διεισδύουν καί μολύνουν τό μέλλον τῆς Πατρίδος, τήν Νεολαίαν μας.

Καλεῖσθε νά ὑψώσωμεν τήν φωνήν μας, πρός ὅλους ἐκείνους, πού προσπαθοῦν ν' ἀναγνωρίσουν τούς σφαγιστάς μας, ὡς Ἐθνικούς ἀγωνιστάς, καί νά τούς εἴπωμεν: Θά εἶναι Ἐθνικόν Ἔγκλημα μία τοιαύτη Πρᾶξις κι' ἐμεῖς θ' ἀγωνισθῶμεν δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων νά τό ἀποτρέψωμεν.

ὡραίος σκληρός και ἀδίστακτος

«Ὡραῖος, σκληρός καί ἀδίστακτος!» Αὐτός εἶναι ὁ Ἑλληνικός τίτλος μιᾶς, ἐνδιαφέρουσας ἀπό ἀπόψεως σενάριου, κινηματογραφικῆς ταινίας πού προβάλλεται αὐτόν τόν καιρό στούς Ἀθηναϊκούς κινηματογράφους. Πρωταγωνιστής ὁ γνωστός Ἀλαίν Ντελόν.

Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔχει συνηθίσει σέ ταινίες γεμᾶτες δρᾶσι, περιπέτεια, ἀγωνία, πού ἀπευθύνονται στό πλατύ κοινό μέ πρωταρχικό στόχο τήν ἐμπορική ἐπιτυχία. Ἡ νέα του ὅμως κινηματογραφική δουλειά ἔχει ἕνα στοιχεῖο πρωτόγνωρο γι' αὐτόν, χωρίς βέβαια, νά ξεφεύγη ἀπ' τά ἐμπορικά πλαίσια. Τό σενάριο εἶναι μιά καθαρῶς πολιτική ἱστορία μέ τόση ἀλήθεια, πού ὁμολογουμένως μᾶς ξάφνιασε. Στήν ταινία περιγράφονται οἱ βρωμιές τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος μέ ἀρκετό ρεαλισμό. Ἐπιχειρηματίες ἐκβιάζουν πολιτικούς μέ τήν γνωστή μέθοδο τῆς προεκλογικῆς χρηματοδοτήσεως. Βουλευταί δολοφονοῦν βουλευτές γιατί κατέχουν στοιχεῖα εἰς βάρος τους. Γιά τήν ἀπόκτησι ἑνός φακέλου πού ἐνοχοποιεῖ τό σύνολο σχεδόν τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας, ἀπ' τούς πιό κορυφαίους ὑπουργούς, μέχρι τούς πιό ἀσήμαντους βουλευτάς, οἱ διάφορες κομματικές φατρίες ἀλληλοεξοντώνονται. Ἡ ἀστυνομία προσπαθεῖ νά καλύψη τά πράγματα. Ὁ τύπος δημοσιεύει κάθε φορά ὅτι τόν συμφέρει γιά νά ἐξευτελίση καί γελοιποιήση τούς πολιτικούς του ἀντιπάλους. Μέσα σ' αὐτόν τόν βρώμικο κύκλο πολιτικῆς συναλλαγῆς ἀναμιγνύονται καί διεθνεῖς ὀργανώσεις πού σκοπό ἔχουν νά προφυλάξουν ἀπ' τή δυσφήμισι τούς προστατευομένους τους.

Ὁ θεατής ἀπορεῖ, ἀηδιάζει καί ἀναρωτιέται. Εἶναι δυνατόν νά συμβαίνουν στήν πραγματικότητα ὅλα αὐτά; Εἶναι δυνατόν οἱ ἄρχοντες τῆς ἐξουσίας, πού ἐξελέγησαν ἀπ' τόν λαό, νά εἶναι τόσο διεφθαρμένοι; Γι' αὐτούς πού γνωρίζουν ἔστω καί λίγο ἀπό πολιτική καί ἀπάντησις δέν εἶναι δύσκολη. Αὐτά πού ἀναφέρονται στήν ταινία δέν εἶναι παρά μιά ἁπλή, ἐξωραϊσμένη θά λέγαμε, πλευρά τῆς πραγματικότητος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀκόμη πιό βρώμικη. Οἱ «πατέρες τοῦ Ἔθνους» δέν διστάζουν πρό οὐδενός, προκειμένου νά ἀποκτήσουν μιά κάποια θέσι στά βουλευτικά ἔδρανα. Καί βέβαια πίσω ἀπό κάθε ἐκλογή κάποιου προσώπου, βρίσκονται τεράστια συμφέροντα μέ διεθνεῖς διακλαδώσεις. Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν συμφερόντων αὐτῶν, δέν διακινδυνεύουν τήν ἀποτυχία. Κάθε μέσο εἶναι καλό, προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν τήν ἐπιτυχία τῶν ἑκάστοτε ἐκλεκτῶν τους. Ἀπ' τήν ἁπλή δυσφήμισι μέχρι ἀκόμη καί τήν πνευματική καί φυσική ἐξόντωσι.

Τό μήνυμα λοιπόν τῆς ταινίας εἶναι νά δώση, ἔστω καί ἐπιφανειακά, στόν θεατή νά καταλάβη τήν βρωμιά τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Καί ὅταν αὐτός ἐξαγριωμένος ἀναζητᾶ κάτι ἤ κάποιους πού θά τόν ἀπαλλάξουν ἀπ' τήν γάγγραινα τῶν σημερινῶν πολιτικῶν, ἡ ταινία ἀπαντᾶ ὅτι αὐτοί οἱ κάποιοι δέν ὑπάρχουν. Τό σύστημα εἶναι τέτοιο πού δέν ἐπιτρέπει σέ κανέναν νά τό θίξη. Ἔτσι ὁ πρωταγωνιστής, ἀφοῦ ἐκδικηθῆ τήν δολοφονία τοῦ φίλου του, σκοτώνοντας τόν φυσικό αὐτουργό τοῦ ἐγκλήματος, θά παραδώση τά στοιχεῖα πού ἐνοχοποιοῦν τούς πολιτικούς στόν μοναδικό «ἀγνό» ἀστυνομικό πού συνήντησε. Αὐτός θά κάνη μιάν ἀναφορά στόν ὑπουργό Δικαιοσύνης μέ τήν ἐλπίδα ὅτι... «κάτι θά γίνη»! Κατά βάθος ὅμως καί ὁ ἴδιος πιστεύει ὅτι καί πάλι τά πράγματα θά σκεπασθοῦν καί, γιά νά ἔχη ἥσυχη τήν συνειδησί του, θά παραιτηθῆ καί θά ἀσχοληθῆ πιά μέ τό ψάρεμμα, σάν ἁπλός συνταξιοῦχος πού ἔκανε τό καθῆκον του!

Ὁ Κύκλος λοιπόν κλείνει... Ἡ παρακμή σέ ὅλο της τό μεγαλεῖο... Ὁ ἀνθρωπάκος ἔκανε «ὅ,τι μποροῦσε». Κατήγγειλε τό γεγονός στούς ἀνωτέρους του! Ἡ εὐθύνη δέν εἶναι πιά δική του! Δέν γνωρίζει, ἤ δέν θέλει νά γνωρίζη, ὅτι ἡ εὐθύνη ἀνήκει σέ ὅλους. Δέν μποροῦμε πιά νά ἀφήνωμε τήν βρωμιά, πού λέγεται πολιτικό κατεστημένο, νά μᾶς τυλίγη! Ὅλοι, ὅσοι παρέμειναν ἀγνοί, πρέπει νά ἀγωνισθοῦν! Ὄχι γιά νά ἀλλάξουν μόνον οἱ ἄνθρωποι πού σήμερα ὑπάρχουν καί νά μποῦν στή θέσι τους ἄλλοι «καλύτεροι». Γιατί τό σύστημα εἶναι ἐκεῖνο πού διαφθείρει! Τό σύστημα εἶναι ἐκεῖνο πού θεσμοποιεῖ τήν ἀπάτη, τό ψέμα, τό ἔγκλημα! Καί τό σύστημα πρέπει πρῶτα ἀπ' ὅλα νά πέση! Καί θά πέση, μόνο μέ τήν διαρκῆ ἰδεολογική μαχητική παρουσία ὅσων ἀπέμειναν! Καί ἔχουν ἀπομείνει ἀρκετοί, σέ ὅλες τίς εὐρωπαϊκές χῶρες, γιά νά γκρεμίσουν τό διεφθαρμένο οἰκοδόμημα τοῦ κοινοβουλετιμοσῦ καί νά δημιουργήσουν θεσμούς διακυβερνήσεως πού θά βασίζονται στήν φυσική ἐπιλογή καί ἀξιοκρατία!

Νά τό μήνυμα πού θά ἔπρεπε νά δίνη ἡ ταινία ἄν ἤθελε πραγματικά νά παρουσιάση τήν διαφθορά τῶν σημερινῶν πολιτικῶν καί ὄχι νά κάνη ἕναν ἐμπορικό ἐλιγμό, ἐκμεταλλευόμενη τήν μόδα τῶν πολιτικῶν ταινιῶν. Ἀλλά μήπως ζητᾶμε πολλά; Δέν εἶναι καί ἡ ἴδια ἡ ταινία, ὅπως καί ὁ παράγωγός της, ἀπ' εὐθείας προϊόντα τοῦ διεθνοῦς πολιτιστικοῦ καί πολιτικοῦ κλίματος; Ἴσως ὅμως οἱ δημιουργοί της νά πιστεύουν ὅτι ἔκαναν καί αὐτοί τό καθῆκον τους ὅπως ὁ ἀστυνομικός. Καταγγέλουν καί μετά «πᾶνε γιά ψάρεμμα»!

Τό τέλος κάθε πολιτιστικοῦ κύκλου, λέγει ἡ ἰδεολογία τοῦ Ἐθνικισμοῦ, χαρακτηρίζεται ἀπό ἔντονο ἀτομικιστικό ἐγωϊσμό. Ἀκριβῶς σάν αὐτόν πού παρουσιάζουν οἱ πρωταγωνισταί, ἴσως δέ καί οἱ δημιουργοί τῆς ταινίας. Βρισκόμαστε στό τέλος ἑνός πολιτισμοῦ πού πεθαίνει καί συνεπῶς στήν ἀνατολή ἑνός νέου καλύτερου κόσμου.

Μπάμπης Παργινός

τό εὐθυμογράφημά ... μας...

Θυμᾶστε τόν Καρλομάγνο; Καλά, μή θυμώνετε. Ξέρω, ἐκεῖ πού θέλατε νά τό ξεχάσετε σᾶς τό θύμησα πολύ ἄσχημα. Τί νά σᾶς πῶ, ὅμως. 'Εγώ δέν μπορῶ νά ξεχάσω, μᾶς τὄδειξε ἄλλωστε ἡ Ε.Ρ.Τ. πάνω ἀπό δέκα φορές, τόν Παπαφιγούρα. Ζήλευε ὁ καϋμένος καί προσπαθοῦσε χώνοντας τό κεφάλι του ὅπου ἦταν κενό στόν φακό, γιά νά ὑποδουλώση τήν Αὐτοῦ 'Εξοχώτητά του. Πληροφορίες λένε ὅτι ἤθελε νά τοῦ ἀπονεμηθῆ τό βραβεῖο τοῦ... συνοδοῦ τοῦ Καρλομάγνου.

Φαίνεται, ὅμως, ὅτι ἡ στάσι τοῦ Παπαφιγούρα ἔδωσε νέες ἐμπνεύσεις. Ἔτσι ἑτοιμάζονται νέες ἀπονομές βραβείων. 'Αλλοιώτικες ἀπό τίς συνήθεις. Οἱ ἀποκαλύψεις πού θά σᾶς κάνω σήμερα εἶναι ἀποκλειστικές! Τίς κράτησα κρυφές καί ἀπό τόν Σπῦρο Καρατζαφούσκα, γιατί τόν φοβόμουνα ὅτι θά τίς ἔγραφε στά «Λάχανα», τήν ἐφημερίδα του καί θἄχανα τήν ἀποκλειστικότητα. Ἔτσι σήμερα, παράλληλα, μέ τίς πληροφορίες θά φρεσκάρετε καί τίς γνώσεις σας.

Τό βραβεῖο τοῦ ἔτους αὐτοῦ πρός τιμή τοῦ Μιθριδάτη, ἀρχαίου βασιλέως τοῦ Πόντου, θά ἀπονεμηθῆ ἀπό τόν δήμαρχο Σινώπης εἰς τόν κ. 'Αβέρωφ-Τοσίτσα. 'Η τιμητική... διάκρισι θά γίνει μέ τό αἰτιολογικό ὅτι ὅπως ὁ Μιθριδάτης ἐθιζόμενος στά δηλητήρια εἶχε γίνει ἀπρόσβλητος ἀπό δηλητηριαστικές (λέξι ἀπό τό λεξιλόγιο τῆς Ε.Ρ.Τ.) ἀπόπειρες εἰς βάρος του, ἔτσι ὁ κ. 'Αβέρωφ-Τοσίτσας, ἐθιζόμενος στά σταγονίδια, ἔχει γίνει ὁ φόβος καί ὁ τρόμος τῶν πραξικοπηματιῶν. Λέγεται ὅτι τό βραβεῖο θά ἔχη τήν μορφή... σταγονιδίου. Ἄλλοι λένε ὅτι θά μοιάζη τοῦ... Μπαντουβᾶ.

'Ο δήμαρχος κάποιας Αἰγυπτιακῆς πόλεως (δέν ἔχει βρεθεῖ ἀκόμα ποιά θἆναι) θά ἀπονείμη εἰς τόν κύριο Λαμπρία τήν... πυραμίδα τοῦ Χέοπος, συγγνώμη τό βραβεῖο τοῦ Χέοπος πού εἶναι μία πυραμίδα αἰχμηρή κατά τό ἕνα ἄκρο. 'Η ἀπονομή τοῦ βραβείου ἔτους γίνεται ὄχι γιά τουριστικούς λόγους, ἀλλά γιά λόγους πρακτικούς. 'Ο δήμαρχος φαίνεται θά ξέρη γιά τήν ἀποτυχία τοῦ τιμωμένου στίς πρόσφατες ἐκλογές καί θέλει νά διευκολύνη τούς κακεντρεχεῖς Ἕλληνες στήν κουβέντα πού θά ἐκστομίσουν μετά τήν προσεχῆ ἀποτυχία τοῦ τιμωμένου στίς ἐκλογές.

Διόρθωσις

Εἰς τό τεῦχος 44 καί εἰς τήν παράγραφον 28 τοῦ εὐθυμογραφήματος νά προστεθῆ ἡ λέξις -ἐπιτρόπως- ὥστε τό νόημα νά εἶναι πλῆρες. "Κ"

Εἰς τόν κ. Ράλλη, πρός τιμήν τοῦ πολέμου του κατά τῆς Καθαρευούσης παλαιότερον καί τοῦ πορτοφολιοῦ τῶν 'Ελλήνων τώρα, θά ἀπονεμηθεῖ τό βραβεῖο Κουκαϊλιμόκου. 'Ο Κουκαϊλιμόκου ἦτο, κατά τήν μυθολογία, θεός τοῦ πολέμου τῶν Χαβανέζων ἰθαγενῶν. 'Η ἐπιλογή τοῦ θεοῦ ἔγινε μέ μεγάλη προσοχή γιατί δέν ἔπρεπε νά ἔχη τό γράμμα πού τρώει ὁ Τζώρτζης. Κατά τήν διάρκεια τῆς ἀπονομῆς (θά γίνη ἀπό ἕνα δήμαρχο ἑνός προαστείου τῆς Χονολουλού, ἐκεῖ ἄλλωστε πηγαίνει ἡ τρέλλα, δέν πάει ἀλλοῦ) ὁ κ. Ράλλης θά εἶναι ἐνδεδυμένος τσολιάς καί πρός τιμήν τῶν 'Ελλήνων τηλεθεατῶν θά κρατῆ ἕνα χιλιάρικο γιά νά τούς ὑπενθυμίζη τό σχῆμα.

Παράλληλα ὁ δήμαρχος ἑνός προαστείου τοῦ Πεκίνου θά ἀπονείμη πρός τιμήν τῶν 'Ελλήνων γιά τήν προσπάθειά τους νά βροῦν τούς 15.000 σταυρούς τοῦ Ράλλη, τό βραβεῖο κ' ουσί Σίνγκ, θεοῦ τῶν ὀνειροπόλων ἀναζητήσεων.

Εἰς τόν κ. Στρᾶτο, ἐμπνευστή καί δημιουργό τῆς Χαβούζας, ἡ ὁποία μετεμορφώθη στήν πρώτη παγκόσμια γνωστή βροχή λυμάτων καί μυρουδιῶν, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ θά ἀπονείμη τό βραβεῖο Τλαλόκ, ἀρχαίας θεότητας μεξικανικῆς τῆς βροχῆς. Τό βραβεῖο θά εἶναι ἕνα συντριβάνι μέ λύματα, πού θά ἀντικαταστήση τό συντριβάνι τῆς 'Ομονοίας, γιά νά ἐπιλυθῆ τό συγκοινωνιακό πρόβλημα στό κέντρο τῶν 'Αθηνῶν, ὅπως ἐπιλύθηκε καί στό Κερατσίνι.

Στίς 'Ινδίες, ἴσως γίνει ἡ μεγαλύτερη ἀτραξιόν ἀπό κυβερνητικῆς πλευρᾶς. 'Εκεῖ ὁ Δήμαρχος μιᾶς πόλεως καταλοίπων ἀρχαίων φιλῶν θά παραδώση τό βραβεῖο Ρακτσάσας στόν Παπαφιγούρα. Βεβαίως αὐτό δέν λέει τίποτα. Οἱ

→

Ρακτσάσας, όμως, ήσαν μεγάλοι μάγοι καί είχαν τήν δύναμη νά λαμβάνουν, κατά βούληση, όποιαδήποτε μορφή. Τό συγκλονιστικό είναι ότι οί ιθαγενεῖς πιστεύουν ότι ή... Αὐτοῦ 'Εξοχότης ὁ Παπαφιγούρας είναι ή τελευταία ένσάρκωσις τῶν μάγων καί θά τοῦ ζητήσουν νά τούς λύση τό πρόβλημα τῆς βαρηκοΐας πού βασανίζει τίς φυλές τους. 'Ομολογῶ ότι περιμένω μέ μεγάλη άγωνία πῶς θά σχολιάση τό θέμα ὁ... δροσερός ἕως κατεψυγμένος τηλεοπτικός άσχολιαστής.

Τό βραβεῖο, όμως, πού πιθανότατα θά άναστατώση τήν 'Ελλάδα καί ιδίως τήν Νέα Δημοκρατία είναι αὐτό πού θά άπονεμηθῆ στόν 'Αχιλλέα Καραμανλῆ. Θά τό άπονείμη ὁ Δήμαρχος τοῦ Τόκιο, σέ ἐπίσημη τελετή. Είναι τό βραβεῖο Μιρόκου Μποσατσού πού κατά τήν παράδοσι είναι ὁ μέλλων βούδδας! Φίλος μου, γνώστης τῶν θεμάτων τῆς Νέας Δημοκρατίας, μοῦ ἐκμυστηρεύθηκε ότι ή τριανδρία Τοσίτσα-Τζώρτζη-Φιγούρα άπείλησε ότι άν ὑπάρξη τηλεοπτική κάλυψις στήν άπονομή θά προσχωρήσουν στόν... Ζίγδη.

Καί μιά καί μιλήσαμε γιά Ζίγδη. 'Ο άρχηγός τῆς Ζιγδήκ, θά είναι τό μόνο πρόσωπο άπό τήν άντιπολίτευσι ('Ο 'Ανδρέας δέν άπεδέχθη τό βραβεῖο Τζώννυ Γουῶκερ, γιατί ἄλλαξε μάρκα), πού θά τιμηθῆ μέ βραβεῖο. Θά λάβη, μάλιστα άπό τόν ἴδιο τόν πρόεδρο τῆς Χώρας, τό βραβεῖο 'Απού-Πουντσάου, πού είναι ὁ περουβιανός θεός τοῦ 'Ηλίου. 'Απού-Πουντσάου σημαίνει στή γλώσσα τῶν ῎Ινκ-ς, ὁ άρχηγός τῆς ήμέρας. Τό βραβεῖο θά είναι ένας ῎Ινκας ζωντανός καί όπαδός τῆς ΖΙΓΔΗΚ ὥστε νά έχη καί τό κόμμα μέλη... γιά διαγραφή.

Θά δοθοῦν καί άλλα βραβεῖα, άλλά αὐτά είναι τά σπουδαιότερα. Κατόπιν τούτου γιά νά μή λυπᾶσθε καί έσεῖς ή στήλη διοργανώνει μέγα διαγωνισμό μέ βραβεῖο μία φωτογραφία τοῦ σήματος τῆς Νέας Δημοκρατίας σέ όποιον άναγνώστη δώσει τήν καλύτερη ιδέα γιά τό πῶς πρέπει νά χρησιμοποιηθῆ ή... χαβούζα. Στίς ιδέες σας θά τηρηθῆ ἐχεμύθεια!

Νίκος Μιλήσιος

...γίνονται καί δέν λέγονται

